

GERÇEK KAZANIMLAR İÇİN MÜCADELEYE SARIL

Egemenlerin güç dengelerini değiştirme mücadelesinde sadece bir skor tabelası işlevi gören seçimlerde, net ve altını çizerek bir taraf olunmamasına dair komünistlerin aldığı tutum oldukça önemlidir. Kitleleri yalancı hayallerle kandıran ve egemen faşist klikler arasında güçlü şekilde saflaştıran konumlanışa komünistler boykot tavrıyla tutum almıştır. Bu tutum, halkın kurtuluşunun örgütlenmek, mücadele etmek ve her şeyi istemeye odaklı bilinç oluşturmaktan geçtiğine işaret etmektedir.

KOLEKTİF DOĞRULTU Muhalefete Yenilen Reformist Hattın Hayal Kırıklığı
SAYFA 12-13

özgür gelecek için

Yeni Demokrasi

17 MAYIS- 31 MAYIS 2023 ■ SAYI: 137 ■ FİYAT: 7 TL ■ ISSN: 2630-5526

gazetesi

GÜNCEL

4

KAVGA OKULU

14

DÜNYA

19

SİYASET SAHNESİNDEKİ VASATLIK

Türk hâkim sınıfları yalnızca ekonomik açıdan değil karakter olarak da zayıftır; daha doğrusu ekonomik zayıflık, vasıfsız karakterler yığını ile örtüşmekte bu iki özellik birbirini tamamlamaktadır. Bu ucube karakterler birer türedi olarak hâkim sınıfların sözcülüğünü yürütmektedirler ve halkın kaderi, kendi kaderleriyle birebirmiş gibi anlatıp palazlanmaktadır.

ÇÖZÜM GÜCÜ OLMAK İÇİN ÖĞRENELİM

İbrahim genç yaşlarında toplumsal koşulların değişimi zorlayan özelliklerini kavradığından, bunu bir devrim anlayışı, programı olarak tanımlayıp hızla bir komünist partisi kurup ülke koşullarına uygun bir halk savaşı çizgisi oluşturdu. Onun bu adımı genç bir devrimcinin "kendiyi sınırlı bir çaba" ile açıklanamaz elbette. Onun böyle cüretli bir adım atmasında dünya komünist hareketiyle kurduğu ilişki belirleyicidir.

BANKACILIK KRİZİNİN GÖLGESİNDE GÜVENLİ LİMANLARA KAÇIŞ

Emperyalist-kapitalist sistemin pandemi ve Rusya'nın Ukrayna işgalinde açıkça görüldüğü üzere oldukça kırılgan ve çürümüş bir yapıda oluşu, ileri derecede birikmiş risklerin her an büyük sorunlara neden olacağını göstermektedir. Emperyalizm, olası yıkıcı süreçler karşısında bu talan ve sömürü sistemini yamalarak devam ediyor olsa da dünya halkları bu krizlerin faturasını ödemek zorunda kalmaktadır.

İstanbul'da 18 Mayıs çalışmaları sürüyor

İstanbul'da bulunan Partizan okurları katledilişinin 50. yıl dönümünde komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı selamlayarak afiş çalışması yaptı.

18 Mayıs çalışmaları kapsamında "Kurtuluşumuz Devrim Bayrağımız İbrahim" şiarlı ve İbrahim'in fotoğrafının bulunduğu afişler Okmeydanı, Huzur Mahallesi, Sarıgazi ve 1 Mayıs Mahallesi'nde asıldı. Kaypakkaya özgülünde devam eden yasaklama ve gözaltılara boyun eğmeyeceklerini bildiren Partizan okurları ölümsüzlüğünün 50. yıl dönümünde "O'nu anmak mücadelede istikrardır" sloganıyla çalışmalara devam edeceklerini belirterek şunları ekledi:

"Anadolu Yakası'nda yaptığımız ça-

lışmalar esnasında kitlenin İbrahim Kaypakkaya afişlerine yönelik olumlu tepkileri görülmeye değerdi. Afiş isteyip dükkanına kendisi asan, 'size göz-cülük yapalım' diyen ve kocaman bir

gâhta yürümeye davet ediyoruz. Bu inanç ve umutla önderimizi anacağız ve herkesi bu yıl gerçekleştireceğimiz İbrahim anmalarına çağırıyoruz. Onu anmak savaşmak, Demokratik Halk

olduğuna dair sorular yönelten kitlelere kim olduğu ve son süreçte devlet tarafından yasaklanma saldırılarına değinilerek, mücadele etme vurgusu yapıldı. Akabinde yapılan çalışmalara 14 Mayıs seçim sonuçlarının kitleler nezdinde yaratmış olduğu hezeyan gündemleştirdi. Kitlelerin sandığa umut bağladığı ama istediği sonucu alamadığı mevcut durumda umudun ve mücadelenin tek başına sandıkta değil kendi öz gücünde olduğu üzerine sohbetler edildi. Genel seçim değerlendirmeleri üzerinden halkın sosyolojik açıdan duruşuna ve egemenlerin kitlelere şovenizm ve milliyetçiliği empoze ettiğine vurgular yapıldı."

'merhaba' ile İbrahim'i selamlayan insanlar... Tüm halkımızı, umudumuzu sandıklara gömenlerin yolundan değil İbrahim'in çizdiği kızılgüzer-

Devriminde ısrardır!

"Okmeydanı'nda yapılan çalışmalar esnasında İbrahim Kaypakkaya'nın kim

Partizan'a yönelik operasyona tepkiler sürüyor

Partizan'a yönelik düzenlenen operasyona karşı Samandağ'da pankart asıldı.

Partizan okurları tutuklamalara ilişkin "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldıramaz!" şiarıyla tutsak Parti-

zanları sahiplenme çağrısı yaptı.

Partizan'a yönelik düzenlenen operasyona karşı Sarıgazi ve 1 Mayıs Mahallesi'nde yazılama çalışması yapıldı.

Partizan okurları tutuklamalara ilişkin "Halk Savaşının Zaferini Engelleyme-

mezsiniz!" diyerek tutsak Partizanları sahiplenme çağrısı yaptı.

Partizan okurları ve DHP'liler Avcılar Firuzköy'de yaptıkları yazılamalarla Partizan'a yönelik operasyona dikkat çekti.

Cevahir Vurucu'nun infazı bir kez daha yakıldı

Müslüm Cevahir Vurucu'nun infazı bir kez daha yakıldı

Elâzığ Hapishanesi İdare Gözlem Kurulu yeni bir skandala daha imza attı. Hapishane imamına gitmediği gerekçesiyle infazı yakılan tutsak Partizan Müslüm Cevahir Vurucu'ya bu kez de "1 Mayıs'a katılacak mısınız?" sorusu yöneltildi.

Elâzığ 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan tutsak Partizan Müslüm Cevahir Vurucu'nun tahliye edilmesi bekleniyordu. Vurucu sabah saatlerinde çıkarıldığı İdare Gözlem Kurulu tarafından yeniden "olumsuz" değerlendirildi.

Kurulda Vurucu'ya "PKK terör örgütü müdürü?, TİKKO terör örgütü müdürü?, Buradan çıkınca tekrardan 1 Mayıs'a katılacak mısınız?" soruları soruldu. Vurucu da demokratik hakları olduğunu, 1 Mayıs'a elbette katılacağını belirtmesi üzerine "Buradan çıkınca demokratik haklarınızı kullanacak mısınız?" sorusu yöneltildi.

Kurul ile sorulan sorular üzerine tartışan Müslüm Cevahir Vurucu iyi hal değerlendirilmesinin adil olmadığını, 0,25 puanın neye dayanarak kesildiğini, infaz müdürlüğüne gönderdiği dilekçenin geri dönüşünde onu haklı bulduklarına dair değerlendirme olduğunu belirtmesi üzerine kurul "Bırak bunları bir kenara, biz senden iki şey istiyoruz 'Pişman mısınız?' 'Çıktığında tekrar bir şeyler yapacak mısınız?'" gibi sorular soruldu. Sonrasında "Seninle daha uğraşacağız, 2 sene daha buradasın" gibi tehditlerde bulunuldu.

Samandağ Belediyesi yaşam alanlarına çöp döküyor

Hatay'ın Samandağ ilçesi Yeşilada Mahallesi'nde deprem sonrası insan sağlığına yönelik saldırılar devam ediyor. Yaşam alanlarına moloz dökümünün ardından çöp dökme uygulaması da devreye konuldu.

Samandağ Belediyesi Yeşilada Mahallesi'nde insanların yaşadıkları yerlere çöp dökerek insan sağlığını hiçe sayıyor. Halk çöplerden çıkan kokudan ve çöplerin zaman zaman

yakılmasından kaynaklı ortaya çıkan zehirli dumandan rahatsız ve bundan kaynaklı eylemler düzenlemeye başladılar.

Sık sık Yeşilada'da basın açıklaması yapılarak çöp dökme işleminin derhal sonlandırılması isteniyor. Samandağ halkı tarafından eğer bu uygulamadan vazgeçilmezse mücadelenin de büyüyerek devam edeceği belirtiliyor.

POLİTİK GÜNDEM

GERÇEK KAZANIMLAR İÇİN MÜCADELEYE SARIL

1 4 Mayıs 2023 Cumhurbaşkanlığı ve meclis seçimleri tozu dumana katan bir kampanyayla gerçekleşti. Sonuç tabelası, faşist kliklerin güç mücadelesinde bir değişime ancak esaslı bir değişim olmadığına işaret etmektedir. Cumhurbaşkanlığı seçimi çok az bir yüzdelik oranla (yüzde 49) ikinci tura kalmıştır. 28 Mayıs'ta seçimlerin esas yanını oluşturan Cumhurbaşkanlığı için faşist klikler 14 günlük bir savaşım içinde daha olacak.

Seçimlerde hem Tayyip Erdoğan hem de 2018 seçimlerine göre yeni bileşenlerle genişleyen Cumhur İttifakı'nın nispeten yüzde 49'lara düşerek (yüzde 3-4 kayıpla) zayıfladığı görülmüştür. Bu egemen faşist klik içinde en fazla destek kaybeden güç ise yüzde 7'lik kayıp ile yüzde 35 civarında oy alan AKP olmuştur. Cumhur İttifakı ve onun temel gücü olan AKP'nin bir güç kaybı yaşadığı açıktır. Millet İttifakı'nın ise yine bileşenlerini genişleterek yüzde 35 oy oranıyla nispeten güç kazanması ancak Cumhur İttifakı'nı alt etmekte yeterli güce ulaşmadığı ortaya çıkmıştır.

AKP ve MHP seçimi yalınkat bir şovenizm kampanyası ile örgütlenen AKP-MHP kliğine ve Tayyip Erdoğan'a muhalefet eden kesimleri de bu şovenizme dayanarak içten parçalamayı başarmıştır. Tayyip Erdoğan'a karşı muhalif olduğunu iddia eden üç aday bu parçalanmayı resmettiler. Süreç boyunca bu üç adayın sürdürdüğü mücadele muhalefet cephesinin yönetme sorunu yaşayacağına dair güvensizliği besleyen faktör olmuştur. Yaşanan derin ekonomik krize, halk kitlelerini yoksulluğa ve sefalete sürükleyen koşullara ve yoğunlaşmış çelişiklere, deprem felaketinin yarattığı ağır sonuçlara, alınmayan tedbirlerle depreme

yönelik hazırlıksızlıklara ve yaşanan katliamdaki sorumluluğa, Kızılay'ın skandal niteliğindeki "ticari girişimlerine", demokratik hak ve özgürlüklere yönelik sınırsız ve pervasız saldırılarına rağmen AKP-MHP'yi devletin dümeninden indirecek bir güç değişimi sağlanamamıştır. AKP-MHP elindeki tüm güce, devletin tüm olanaklarına yaslanarak patron-ağa sisteminin ve emperyalistlerin çıkarlarına dönük olduğu gibi önümüzdeki süreçte de en iyi şekilde hizmet edecek kabiliyette olduğunu ispatlamaya odaklı bir seçim kampanyası yürütmüştür. Ekonomik krize, büyük çaplı yıkıma yol açan deprem felaketine, Kürt ulusuna ve hareketine yönelik yok sayma ve imha saldırılarına, fikir ve ifade hakkına yönelik saldırganlığa rağmen kitlelerdeki öfke patlamasını engellemeyi "başararak" rüştünü ispatlayarak bu misyonu taşıyabileceğini dair güven oluşturmaya odaklanmıştır. Patron-ağalara ve emperyalistlere bu üstün hizmetlerini topluma onaylatarak rıza üretebilmeleri amaçlarına ulaştıklarını göstermektedir. Tüm sorunlara, kitlelerin yaşadığı büyük çelişiklere rağmen iktidarı kaybetmemiş olmak, Cumhurbaşkanlığı seçiminde ikinci tura kalınması Cumhur İttifakı için kuşkusuz esaslı bir başarıdır. Bu başarı ve meclis çoğunluğuyla seçilecek Cumhurbaşkanının uyumlu olması gerektiği fikri, ancak bunun istikrar getirebileceği baskısı Tayyip Erdoğan'ın kullanacağı argümanlar olacaktır.

Millet İttifakı ise yaşanan tüm çelişiklere, "dipten gelen dalgaya" karşılık gelecek bir güç devşirmeyi başaramamıştır. Bunun ittifak içindeki tartışmaları, çelişikleri ve gerginlikleri sürekli gündemleştirmesi kaçınılmazdı.

Bunun ikinci tura girerken yürütülecek seçim kampanyasının heyecanını, motivasyonunu olumsuz etkilemesi olasıdır. İttifak içi bütünlüğün zorluklarla karşı karşıya olduğu, hatta olası krizlere gebe olduğu açıktır. Elbette Cumhurbaşkanı seçiminin ikinci tura kalması egemen klikler arasındaki mücadeleyi daha fazla keskinleştirecektir. Anormal düzeyde yoğunlaşmış, güç dengelerinin değişiminin güçlü şekilde istendiği zeminin korunarak bir ikinci tur mücadelesi yaşanacaktır.

Faşist klikler arasındaki mücadele seçimin ilk etabından çıkarılacak sonuçlarla ikinci turda da hız kaybetmeksizin sürecektir. Seçimin ilk etabından çıkarılarak örgütlenecek seçim kampanyalarında ise ana argüman hiç kuşkusuz şovenizm olacaktır. Zira seçimin ikinci tura taşınmasında etkisi olan Sinan Oğan'ın seçim kampanyasına uyumlu, onun desteğine dayanmaya çalışan, onunla pazarlıkla şekillenecek bir ikinci tur mücadelesi eşyanın tabiatına uygun olarak işleyecektir. Bu ise faşist söylemlerin, kudurganlığın, Kürt düşmanlığının ve göçmen karşıtlığının daha fazla tırmanması anlamına gelecektir. En bayağı şovenizmin, halk düşmanlığının dizginsiz bir şekilde hayata geçtiği seçim kampanyalarında bu tırmanışın devam edeceği açıktır. Faşist diktatörlüğün kurucu felsefesine daha güçlü vurgular, iç ve dış politikada daha fazla saldırganlık üzerine kurulu yaklaşımlar damıtılmış şekilde ön plana çıkacaktır.

Bu seçimler halk güçlerinin yanlış politik şekillenişinin, sınıf iş birliği tutumlarının, halkın ihtiyacı olan mücadeleye odaklanmak yerine seçimlerden ve gerici faşist güçlerden umut bekleyen yaklaşımlarının cezalandırıldığı bir seçim olmuştur. HDP (YSP) son dört seçimin en düşük oy oranını (yüzde 8,8) görmüştür. Emek ve Özgürlük İttifakı iki faşist kliğin tüm süreci domine eden ve kendine yedeklemeye çalışan siyasetinin doğal bir parçası olmakla halktan aldığı desteği görece kaybetmiştir, bir güven sorunu yaşattığı ise açıktır. Seçimlerle faşizmin gideceği, demokrasinin hatta devrimin zeminin oluşacağı, halka refah ve özgürlük koşullarının olacağına dair abartılı, parlamentarist, reformist propaganda'nın karşılığında benzer vaatleri faşist

niteliğinin örtüsü olarak kullanan ama daha güçlü olan Millet İttifakı'na elleriyle güç taşımıştır. "Seçim simülasyonları", "Tayyip Erdoğan kazanmasın" motivasyonu ile kitlelere yönelen bu kesimler öfkeli ve tepkili kesimlerin yanlış biçimlenmesine ve kazanmaya odaklı şekilde tercihler belirlemelerine neden olmuştur. Her ne kadar TİP aldığı oy ve kazandığı vekilliklerle bir çıkış yapmış olsa da sanal etkiden beklenen dalga esaslı bir sonuç yaratmamıştır ya da bu çıkışın kendi yarattıkları Gulyabani'nin gölgesinde kalmıştır. Parla-mentarist mücadele hattının, sınıf iş birliği siyasi çizginin güçlendirildiği, devrimci ve demokratik ilkelerin alabildiğine aşındırıldığı bu seçim aynı zamanda bu hatta gözü karartarak hareket eden bu güçlerin politik olarak hem zayıflamasını hem de başarısız olmasını getirmiştir.

Bu seçimlere biçilen hayati önem ve atfedilen "eşik" misyonuna rağmen katılım oranının yüzde 88 ile bir önceki seçimle aynı düzeyde kaldığı görülmüştür. Yüksek katılım oranı ile dikkat çeken seçimlerde bu açıdan bir önceki seçimlerin başarısını tekrar etmekten öteye geçilemediği görülmüştür. Ancak seçime katılımın özellikle T. Kürdistanı'nda ortalamanın çok altında kaldığı görülmüştür. Kuşkusuz bunun birçok nedeni vardır. Özellikle HDP'nin izlediği siyasete yönelik güvensizliği tespit etmek gerekir. Seçim hilelerini de unutmadan, T. Kürdistanı'nda HDP (YSP) oylarındaki düşüşün bu güvensizliğin bir sonucu olduğunu söylemek çok yanlış olmayacaktır.

Egemenlerin güç dengelerini değiştirme mücadelesinde sadece bir skor tabelası işlevi gören seçimlerde, net ve altını çizerek bir taraf olunmamasına dair komünistlerin aldığı tutum oldukça önemlidir. Kitleleri yalancı hayallerle kandıran ve egemen faşist klikler arasında güçlü şekilde saflaştran konumlanışa komünistler boykot tavrıyla tutum almıştır. Bu tutum, halkın kurtuluşunun örgütlenmek, mücadele etmek ve her şeyi istemeye odaklı bilinç oluşturmaktan geçtiğine işaret etmektedir. Yalancı hayallerin neden olduğu hayal kırıklıkları da yalancı ve geçici olacaktır. Faşizmi alt edecek olan ise halkın örgütlü ve kurtuluşu isteyen devrim mücadelesidir.

SİYASET SAHNESİNDEKİ VASATLIK

Seçim sürecinde yaşanan tartışmalara bakarak birçok sonuca ulaşmak mümkün. Gerçeklikten kopuk vaatler, uzay çalışmaları, köşe kapmaca sanılan uzayda koloni kapmalar, güneşli günler... Kuşkusuz seçim atmosferi hayal dünyasının sınırlarını zorlamaya izin veriyor. Beyin fırtınası gibi. Çözülme sorunu kalmıyor. Adayların el yükselmesi yadigarı değil. Bu gerçekliğin burjuva siyasete içkin olduğunu yani ilgili siyasetin, onun söyleminin özünde aldatmacaya dayandığı bilinir. Vaat diye sunulan birçok şey aslında birer yalandan ibarettir. Bu bağlamda burjuva siyasetçileri cesaretlendiren şey herkesin bu gerçeğin farkında olması fakat yine de herkesin bilmezlikten gelmesidir diyebiliriz. Bu başlığı bir kenara not düşerek farklı bir konuya düzen partilerinin söylemlerinden hareketle kitlelere yaklaşımını incelemeye çalışalım.

14 Mayıs seçimlerin Erdoğan için en zor seçimlerden olduğu kesin. Bu durumun farkında olan Erdoğan ve hempaları kutuplaştırıcı, gerilimi tırmandırıcı söylemlerin yanında akıl sınırlarını zorlayan açıklamalar yapmaktan geri durmuyorlar. Kitlelerini konsolide edebilmek için eldeki en iyi ve daha önce denenip büyük ölçüde olumlu sonuçlar alınmış bir yöntem yani toplumsal gerilimi tırmandıran söylemleri ısrarla tekrarlamak söz konusu. Bununla birlikte Erdoğan önümüzdeki seçime psikolojik üstünlüğü kaybetmiş olarak giriyor. Bu durum Erdoğan'ı ve şürekâsını adeta çileden çıkartıyor. Herkes aklına ilk gelen şeyi ama en uçuk olanı söylesin diye bir oyun oynanıyor. Bu oyunun adı da demokratik seçim yani halk iradesinin tecelli edeceği demokrasilik oyunu oluyor. Gerçekleşmeyecek vaatlerin dışında çok rahat bir şekilde yalan söylenebiliyor. Örneğin İzmir mitinginde Erdoğan, Adnan Menderes Havalimanı'nı kendilerinin yaptığını söylemekte bir sakınca görmedi. Halkı ağızlarından çıkan her sözün doğru olduğuna inanması gereken cahil kalabalıklar olarak algılıyorlar.

Kifayetsizlikte ipi açık ara göğüsleyen Soylu seçim meydanlarında topladığı bir avuç partisine "ilginç" açıklamalarda bulunuyor. İlginç diyoruz; fakat söz konusu Soylu olunca her şey olağanlaşıyor. Kapasitesi sınırlı fantezi dünyası geniş bu vasıfsızlık örneği, iktidar değişirse insanlarla hayvanların evlendirileceğini söylediğinde pişkince sırıtıyordu. Karakterine uygun bu ifadelerle fantezi dünyasına iddialı bir giriş yaptı. Bu ifadelerin halkta karşılık bulacağını beklemek olsa olsa ahmaklıktır. Ki söylemin sahibi de bu sığlığa layıktır.

Meydanlarda bir avuç insanı zor top-layan bu ucube karakter hincini Kürtlere hırlayarak almaya çalışmaktadır.

Kürtlere ve LGBTİ bireylere hakaretler yağdırıp popülaritesini artırmak isteyen Soylu bu kez hedef tahtasına bir reklam filminin sloganını oturtup Türk aile yapısına karşı hazırlanan komponun boyutuna dikkat çekti! İşte size siyaset sahnesinin en ucube karakteri Soylu'dan yeni inciler! Kuşkusuz Soylu'yu bu kadar rahat ve bu pervasızca o sınırlı aklına geleni söylemeye iten şey halka reva gördüğü yönetilebilir olmaktır. Bu ve benzerleri için halk biat etmek ve egemenlerin söylediklerini alkışlamakla yükümlüdürler. Sesleri ne kadar çok çıkarsa yani ne kadar çok hırlarsa o kadar alkış kopacağına inanıyorlar.

14 Mayıs seçimlerini 15 Temmuz darbe girişiminin devamı olarak tanımlayan Soylu seçimlere "siyasi darbe girişimi" diyerek yeni bir tartışma başlattı. Her fırsatta dile gelen "mil-

let iradesi" bir çırpıda darbe olarak yaftalandı. Hal böyle olunca iktidar değişikliğine hazırlananlar Soylu'nun ilgili açıklamalarına tepkiyle karşılık verdiler. Soylu'nun açıklamalarının seçimlerin meşruiyetine gölge düşürdüğünü ifade edip sözlerini yadırgadılar; çünkü söz konusu olan Türk demokrasisinin geleceğiydi! Soylunun sözleri halk iradesinin yani demokrasi masalının nasıl bir çırpıda hiçleştirildiğine iyi bir örnektir. Sandık ve demokrasi güzellmelerinin gırla gittiği koşullarda Soylu sandıktan darbe çıkartıp bugüne kadar ikna edilmeye çalışıldığımız hikâyenin aldatıcı özelliğini farkında olmadan ifşa etmiştir. Evet Soylu'nun esas amacı toplumsal kutuplaşmayı derinleştirip kitlelerini

kapı dolaşıp para dilenen, emperyalist güçler arası çelişkilere bel bağlayıp dış politika belirleyen, Biden'den randevu kapmak için adeta yalvaran, olmayınca da soluğu Akkuyu Nükleer Santral açılışına getirmek için Putin'in kapısında alanlar bağımsızlık masalı anlatmakta bir beis görmezler. Ve bunlar, bağımsızlığın kendi karakterlerinde mevcut olduğunu söyleyip yönetme yeteneğinin sadece kendi fitratlarında olduğu zırvasını tekrarlamaktan geri durmazlar. Çünkü halk, bunların gözünde yönetme kabiliyetinin yalnızca hâkim sınıflara özgü olduğuna kanidir.

Tecavüzü "çocuğun rızası var" diye meşrulaştırılan sözleri ile hafızalara kazınan Bozdağ 14 Mayıs akşamı "ya şampanya patlatıp kutlayanlar ya da alnını şükür için secdeye koyanlar"ın kazanacağını söyleyip imana sığındı. Hatırlanacaktır Erdoğan da Kürtlere Kur'an dağıtıyordu. Kendilerini her konuda otorite olarak görüp halka hep doğruyu gösterme ödevine sıkı sıkıya sarılan bu din bezirganları kendilerine her şeyi helal saymakta sakınca görmüyor; diğer taraftan halka ise hep takvayı hatırlatıyorlar.

konsolide etmek ve topluma korku vermektir. Bununla birlikte ilgili sözlerin diğer bir anlamı da sandıktan çıkan ve adına halk iradesi denen şeyin aslında egemenlerin çıkarlarıyla doğrudan ilişkisidir. Soylu kendisine oy vermeyenleri yani sandıktan çıkan "irade"yi darbeci ilan ederek bir anlamıyla devletin karakterini özetlemiştir. Çünkü hâkim sınıflar için halk zapturapt altına alınması gereken yığınlardan ibarettir.

Erdoğan'ın başdanışmanı Mehmet Uçum, Soylu'nun bıraktığı yerden devam ederek olası iktidar değişikliğini Türkiye'nin bağımsızlığına darbe diye tanımladı. Siyasi iktidarın bu sözcüsü kendi iktidarı altında gerçekleşecek seçimleri ülkenin bağımsızlığına vurulmuş darbe olarak tanımlamaktan geri durmayacak kadar cesur! Kapı

Siyaset sahnesinde vasatlık ortalamasını aşağı çeken bir diğer karakter Binali Yıldırım ise seçimleri "işgalcilere karşı istiklal mücadelesi" diye tanımlayıp milli duyguları körüklemeye soyundu. Sandıktan çıkacak "irade" bir anda işgalci oldu. Yeni istiklal mücadelesinin neferlerinden biri bu defa bir barondur. Yıldırım baron sıfatını korumaya kararlı bir şekilde cepheye atıldı. Meclisi müsamere salonu ile karıştırıp kürsüde elinde Türk bayrağı ile İstiklal Marş'ını okumaya soyununca her şeyi yüzüne gözüne buluşturdu. Önündeki kâğıdı okumaktan aciz bu karakter kendi egemenliği için halkı elinde tuttuğu bayrağın arkasında hizalanmaya çağırıyordu; çünkü o bayrak kendi egemenliğinin diğer bir ifadeyle baronluk sıfatının örtüsüydü!

Cumhur ittifakı'nın diğer ortağı Bah-

çeli matematiğe eziyet etmeye yemin etmiş olacak ki yeni bir formülle halka matematik dersi vermeye soyundu. Katıldığı bir iftar programında “3 bölge var İstanbul’da. Toplam milletvekili sayısı 98; 9 artı 8 eşittir 17; bugün 17 Mayıs ise Kadir Gecesi” deyip ardından “bu tesadüf müdür” diye sordu. İşte bu akıl yürütmenin, daha doğrusu zırvanın sahibi ülke yönetiminde kendini halktan yetenekli görmekte dahası halktan, önünde sıraya girip uzattığı elini öperek kendisine biat etmesini beklemektedir. Bahçelinin matematikle ilişkisi eğitim sisteminin içler acısı durumunun da özeti.

Edebiyatın en ucube karakterlerini kiskandıran performanslarıyla burjuva siyasetin ilgili şahısları arasına Erdoğan’ın kötü bir karikatürü olarak İnce de girdi. Hatırlanacaktır önceki seçimin kahramanı, dahası halkı tek adam rejiminden kurtaracak ikinci tek adamıydı. Geline nokta adaylığı Erdoğan’ın hamlesi olarak yorumlanmaktadır. Adaylık için yüz bin oy toplamakta zorlanınca “istese bir günde toplardık bilerek toplamadık” diyecekti. Dahası kaybettiği seçim gecesi nerede olduğuna dair soruya hâlâ cevap verememiş bu zat şimdi seçim meydanlarında “sandıkları korumak benim işim” deyip adeta insanların aklıyla alay ediyor.

İktidara değil de muhalefete muhalefet ederek seçim çalışmasını yürüten, bir ayağı şov dünyasında bir ayağı meydanlarda olan İnce, kötü bir şovmen; fakat katıksız bir faşist olarak Trump ile Soylu’yu kendi karakterinde bütünleştirmektedir. Hatırlanacaktır Akşener masaya tekme savurup kalktığında, İnce sanal medya hesabından bir çağrı yapıp “ben cumhurbaşkanı olayım sen de başbakan ol” demişti. Akşener ise o sıralarda medyadan cumhurbaşkanı adayı beğeniyordu. Sahi Ersan Şen’e ne oldu?!

Kendisine sorulan soru üzerine Demirtaş ve Kavala’nın “adil yargılanmadığını düşünmüyorum” diyerek Kürt karşıtlığı gömleğini giyip Kürtlere dünyayı dar edeceği tehditleri savurdu. İşte dünün kahramanı, bugünün kötü bir Erdoğan karikatürünün incileri.

Türk hâkim sınıfları yalnızca ekonomik açıdan değil karakter olarak da zayıftır; daha doğrusu ekonomik zayıflık, vasıfsız karakterler yığını ile örtüşmekte bu iki özellik birbirini tamamlamaktadır. Bu ucube karakterler birer türedi olarak hâkim sınıfların sözcülüğünü yürütmektedirler ve halkın kaderi, kendi kaderleriyle birebirmiş gibi anlatıp palazlanmaktadır.

Hâkim sınıfların ikinci kanadının adayı Erdoğan canhıraş bir performans sergileyip kendisine yakışanı yaptı. Çömezlerinin vaatleri ve fantezi dünyasının sınırlarını aşarak “emri önce Allah’tan aldığını” söyleyip şimdilik ne bildiğini ilan etti.

Kılıçdaroğlu “Atatürk Havalimanı” başlığıyla paylaştığı videoda ABD’deki Sierra Nevada şirketi ile havacılık ve uzay çalışmalarını yürüteceklerini söyleyince siyasal iktidar tepkiyle karşılık verdi. Erdoğan sık sık seçim meydanlarında muhalefetin İHA -SİHA üretimini durduracağından bahsediyor. Kılıçdaroğlu ise kısa bir süre önce savunma sanayinin tek başına özel sermayenin elinde olmasını eleştirmişti. Yaşanan tartışmalar savunma sanayinin hangi sermaye gruplarının elinde yürütüleceğine dair bir tartışmadır. Erdoğan damadının sahibi olduğu şirketin imkânlarını kaybetme riskinden duyduğu rahatsızlığı halkın da duymasını istiyor. Kendi çıkarlarını cıfcaflı sözlerle halkın çıkarıymış gibi anlatmada pek mahirler. Dahası milli savunma aldatmacasıyla Baykarların devletten aldığı destekleri Babacan kısa bir süre önce gündeme taşımıştı.

Soğan almakta zorlanan halka çoğu insanın alamayacağı TOGG ile avunmasını salık veren Erdoğan köşeye sıkışmış durumda. Bir tarafa kendisini bir tarafa patates soğanı koyan Erdoğan tercihi kendisinden yana yapılması gerektiğine dikkat çekip “beni patates soğana kurban etmeyin” diye adeta yalvarıyordu. 20 yılın sonunda Erdoğan manav tezgâhlarına düştü. 14 Mayıs seçimlerine böylesi bir tabloda girildi. Emekçi halkın sorunlarına yalnızca birer seçim vaadi olarak bakan hâkim anlayış, halkı her koşul altında kendi egemenliklerinin hazır güçleri olarak tanımlıyorlar. Kendi çıkarlarını halkın çıkarıymış gibi sunup sabrı, yoksulluğu, sefaleti, takvayı halka reva görüyorlar. Halk onlara biat edip egemenliklerini alkışlamakla yükümlü; fakat kendilerinin kumaşında egemen olmak var. Halile her şey kendilerine haklır.

Halkımızı bu pespaye karakterlerden kurtarmak sorumluluğumuz tüm yakıcılığı ile orta yerde durmaktadır. “Sarıl güne sarıl saate” diyerek özgürlük patikalarında adımlarımızı hızlandırmamızın vaktidir.

Partizan tarafından uluslararası sempozyum gerçekleştirilecek

SEMPOZYUM

ÖLÜMSÜZLEŞMESİNİN 50. YILINDA
KOMÜNİST ÖNDER
İBRAHİM KAYPAKKAYA

BAŞLIKLAR

- MAOİZMİN NEFERİ İBRAHİM KAYPAKKAYA VE ULUSLARARASI ÖNEMİ
- BPKD, YARATTIĞI KOMÜNİST ÖNDERLER VE MODERN REVİZYONİZMLE HESAPLAŞMA
- SERBEST KÜRSÜ, MESAJLAR

KATILIMCILAR

- BREZİLYA, ALMANYA, FRANSA, FİLİPİNLER, KOLOMBIYA, PERU, NORVEÇ, TÜRKİYE

27-28 MAYIS
13:00

MÜZİK DİNLETİSİ:
ZEN ERBANI MÜZİK TOPLULUĞU

VHS URANIA, Uraniastrasse 1
1010 VIYANA AVUSTURYA

PARTİZAN

uluslararası sempozyum düzenlenecek.

Komünist önder İbrahim Kaypakaya’nın ölümsüzlüğünün 50. yılı vesilesiyle Partizan tarafından uluslararası sempozyum gerçekleştirilecek. 27-28 Mayıs Pazar günü Avusturya’nın Viyana şehrinde gerçekleştirilecek olan uluslararası sempozyumun konu başlıkları ve programı şu şekilde:

- Maoizmin Neferi İbrahim Kaypakaya ve Uluslararası Önemi
- BPKD, Yarattığı Önderler ve Modern Revizyonizmle Hesaplaşma
- Serbest Kürsü, Mesajlar
- Müzik Dinletisi: Zen Erbani Müzik Topluluğu

Brezilya, Almanya, Fransa, Filipinler, Kolombiya, Peru ve Norveç’ten komünist-devrimci örgütler de sempozyuma katılım sağlayacak.

İbrahim Kaypakaya’nın ölümsüzlüğünün 50. yılında uluslararası sempozyum düzenlenecek.

Komünist önder İbrahim Kaypakaya’nın ölümsüzlüğünün 50. yılında

Partizan’a yönelik operasyon Avrupa’da protesto edildi

6 Mayıs’ta İstanbul, Antakya ve Dersim’de Partizan’a yönelik gerçekleştirilen operasyona dair İsviçre’nin Zürih ve Avusturya’nın Viyana kentlerinde protesto eylemleri gerçekleştirildi.

Partizan tarafından gerçekleştirilen eylemlerde, “Haklı ve meşru bir davanın savunucuları olan İbrahim Kaypakaya’nın yoldaşları ve dostları bu faşist saldırılar karşısında bir adım dahi geri adım atmadı ve atmayacak. Bu faşist saldırılar, haklı mücadeleyi daha da kararlı ve ısrarla büyütme dışında asla bir sonuç vermeyecektir. Mücadeleyi büyütecek, büyüyen mücadelemizle korkularınızı kabaşa dönüştürecek ve Türkiye halkının kurtuluşu olan

Demokratik Halk Devrimi ile faşizmi tarihin çöplüğüne atacağız.” denildi.

Eylemde, “Tüm Türkiye ve dünyada, faşist Türk devletinin bu saldırganlığına karşı dayanışmayı büyütme ve Partizan ile dayanışmaya çağırıyoruz.” denilerek dayanışma çağrısında bulunuldu. Eylem “Baskılar Bizi Yıldırılmaz!”, “Yaşasın Devrimci Dayanışma!”, “Devrimci Mücadele Her Yerde Meşrudur, Teslim Alınmaz!” sloganları ile sona erdi.

Partizan tarafından Zürih’te düzenlenen eyleme AGEB, AVEG-KON, ADHK, DEM-KURD ve Öncü Partizan da destek verirken Viyana kentinde de ADHF ve AFA dayanışma gösterdi.

Partizan'a operasyon: 6 kişi tutuklandı

Partizan'a yönelik operasyonda gözaltına alınan 13 kişiden Nihat Konak, Aysel Kaya, Cem Karakuş, Heval Zilan Kalkan, Veysel Uca ve Umut Uca tutuklandı. Aralarında muhabirimiz Ertan Çita'nın da olduğu 7 kişi serbest bırakıldı.

6 Mayıs sabahı İstanbul merkezli operasyonda İstanbul, Dersim ve Antakya'da ev baskınları yaşanmıştı. Aralarında Partizan okurlarının da olduğu 13 kişi "örgüt üyeliği" ve "örgüt propagandası yapmak" iddiasıyla gözaltına alınmıştı.

Vatan Siyasi Şube'de 3 gün gözaltında tutulan 13 kişi emniyet ifadelerinde susma hakkını kullanmıştı. Ardından 9 Mayıs günü Çağlayan Adliyesi'ne götürülerek savcılığa çıkarıldı. Savcılık 6 kişinin tutuklanmasını, 7 kişininse yurtdışına çıkış yasağıyla serbest bırakılmasını istemişti. Hâkim karşısına çıkan 6 kişi hakkında tutuklama kararı verildi. Tutuklananlar Marmara L Tipi Kapalı Hapishanesine götürüldü.

GAZETECİLİK FAALİYETLERİ DELİL OLARAK GÖSTERİLDİ

Haftalardır aranarak ölüm tehdidi alan, fiziki takibe maruz kalan muhabirimiz Ertan Çita'nın aynı operasyon kapsamında Dersim'deki evi basılmış, muhabirimiz gözaltına alınmıştı. Dersim irtibat büromuz da yine aynı operasyon kapsamında basılmış, gazetemize, Umut Yayımcılık'tan çıkan kitaplara, büroda bulunan pankart vb. birçok materyale el konulmuştu.

Muhabirimiz Ertan Çita'ya emniyetteki sorgusunda haber takibindeyken çekilmiş görüntüsü delil olarak gösterildi. Dersim irtibat büromuz basılarak el konulan Umut Yayımcılık'tan çıkan "Eylem Yürekli Çocuklar", "Yalnız Ülkenin Dağ Çocukları" ve İbrahim Kaypakkaya'nın "Bütün Yazıları", "Seçme Eserler" kitapları da dosyaya delil olarak konuldu.

DEVİRİMCİ DAYANIŞMA MESAJLARI YAYIMLANDI

Geçtiğimiz hafta operasyonların hedefi olan **Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP)** de bir mesaj yayımlayarak Partizan'la dayanışma içinde olduklarını belirtti. ESP "Sokağı örgütlenme derdinde olan örgütlü halk güçlerine yönelik saldırılar devam ediyor. Partimize düzenlenen siyasi kırım operasyonlarından sonra faşizmin hedefinde şimdi de Partizan var. Partizan ile devrimci dayanışma içerisindeyiz. Oy vermek yetmez, faşizm seçime gitmez!" dedi.

Yeni Dünya İçin Çağrı operasyona tepki göstererek "Devrimcilere yönelik faşist terör bitmek bilmiyor! Faşizmin devrimcilere saldırıları, operasyonları, baskıları; devrimcilerin faşizme karşı mücadelesini durduramaz! Kahrolsun faşizm! Gözaltılar serbest bırakılsın!" dedi.

Sosyalist Meclisler Federasyonu (SMF) da "Faşist iktidar, devrimci güçlere saldırmaya devam ediyor. Yeni Demokrasi gazetesi ve Partizan'a yönelik gerçekleştirilen baskınlarda birçok kişi gözaltına alındı. Bir kez daha haykırıyoruz. Saldırılarınız nafiledir. Devrimci irade asla teslim alınamaz!" diyerek operasyona tepki gösterdi.

Demokratik Haklar Platformu (DHP) sanal medya hesabından yaptığı paylaşım ile "İmaj yenileme gündemiyle yarış haline girmiş olan komprador burjuva klikleri ve sahte umut tacirlerine rağmen, kitlelerinin kurtuluş yolunu inatla savunan, bedellere rağmen alanları terk etmeyen Partizan'a yönelik gözaltı terörü devletin gerçek imajının kanıtıdır. Yenileceksiniz!" dedi.

KÖZ yaptığı paylaşım ile "Partizan'a yönelik saldırılar hükümetin emekçilere açtığı iç savaşın ayrılmaz bir parçasıdır. 'Nefes alma' hayalleriyle değil hükümete karşı devrimci mücadeleyle yanıtlanabilir. Karşı devrim karşısında

Partizanla aynı saftayız. Yaşasın Devrimci Dayanışma!" dedi.

Mücadele Birliği "Günlerdir devrimcilere yönelik operasyonlar gerçekleşiyor. Bu sabah Partizan'a yönelik ev baskınları gerçekleşti. 10 devrimci sabah itibarıyla gözaltına alındı. Devrimci iradeyi gözaltılarla, tutuklamalarla teslim almaya çalışan faşizmin baskıları nafi! Biz kazanacağız!" diyerek operasyona tepki gösterdi.

Devrimci Sosyalist Federasyon (DESOF) da sanal medya hesabından paylaşım yaparak "Devrimcilere yönelik devlet terörü sürüyor. 'Demokrasi şöleni' olarak maskeleyen çalışmaları faşizmin gerçek yüzü budur. Halka gerçek kurtuluşu anlatan devrimcileri devlet terörüyle susturamazsınız. Partizan ve Yeni Demokrasi yalnız değildir!" dedi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu operasyona tepki göstererek "Faşizme karşı omuz omuza! Gözaltılar serbest bırakılsın!" dedi.

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) sanal medya hesabından yaptığı paylaşım ile "Seçim gözaltıları devam ediyor. Halkların Demokratik Kongresi bileşenlerine yönelik saldırılara bir yenisi eklendi. DBP, ESP devrimci- yurtsever kadrolarından sonra, Partizan üyesi yoldaşlarımıza da 'aynı eller' tarafından baskı operasyonu yapılmıştır. Deniz, Yusuf, Hüseyin şahsında 51 yıl önce katledilmiş devrimcilerin korkusu egemenlerin zihninden silinmiyor. HDK olarak Partizan'dan yoldaşlarımızın yanındayız. Yenileceksiniz!" diyerek Partizan'ın yanında olduğunu belirtti.

Devrimci Hareket de "Faşist baskılara karşı Partizan'ın yanındayız. Hukuksuzca gözaltına alınan 12 devrimci serbest bırakılsın!" diyerek dayanışma mesajını ilettili.

Kaldıraç Hareketi sanal medya hesabından dayanışma mesajını ilettili. Kal-

dıraç'ın yayımladığı mesaj şu şekilde: "Partizan Yalnız Değildir! Bu sabah saatlerinde Partizan'dan dostlarımızın evleri ve Yeni Demokrasi Gazetesi Dersim İrtibat Bürosu operasyonla basıldı, şu ana kadar bilgisi edinilen 12 yoldaşımız gözaltına alındı.

"Savaş politikaları, içeride ve dışarıda savaş tutumu, deprem örneğinde bir üst düzeye çıkmış olan katliamcı politikalar, neoliberal yağma politikaları, krizin ağırlaşan faturası, sınıf savaşımını daha da sertleştirmektedir.

"Direniş hattının sürdürülmesi, direnişlerin devam ediyor olması, bu iradenin gelişmesi yönetenlerin korkulu rüyasıdır.

"Burjuvazi tam da yürüyen bu sınıf savaşımının sertliğinden kaynaklı sürekli devrimcilere saldırmaktadır. Bu, sınıf savaşımında işçileri, emekçileri, halkları, kadınları, öğrencileri, direnenleri örgütsüz bırakmak, güçsüzleştirmek istemelerindedir.

"Biz gücümüzü direnişlerden, mücadele tarihimizden, örgütlü mücadeleden, sosyalizmden alan devrimciler için saldırılar nafiledir. Yaşasın Devrimci Dayanışma!"

Gözaltı ve tutuklama terörüyle üye ve yöneticileri tutsak edilen **Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF)** dayanışma mesajlarını ilettiler. Şunları dedi: "Baskılar, gözaltılar, yıldırma politikaları ve tutuklamalar bizi yıldırılmaz"

Yeni Komünizm de sanal medya hesabından yaptığı paylaşım ile "Faşizm, bu düzeni köklerinden değiştirmek için can bedeli mücadele yürüten devrimcilere saldırmaktan bir an dahi vazgeçmiyor! Bu düzen ve hukuku gayrimeşrudur! Gözaltına alınan devrimciler derhal serbest bırakılmalıdır! Yaşasın devrim ve komünizm mücadelemiz!" diyerek Partizan'la dayanışma içinde olduğunu belirtti.

DESTEK VERDİĞİN YERİ İYİ TANI, SANDIĞA DEĞİL DEVRİME KİLİTLEN!

1 4 Mayıs'ta cumhurbaşkanlığı ve parlamento seçimleri gerçekleşti. İlk sonuçlara göre cumhurbaşkanlığı seçimleri ikinci tura kalmış durumda. Seçimlere yüklenen anlam, beklentiler ve buna uygun olarak yapılan ittifaklar, vaatler, yıpratma, yüceltme propagandaları, yalanlar ve gerçekler, devrimci duruş ve oportünizm, açığa çıkan gizli yanlar ve utanç perdesi arkası görüntülerle uzun yıllar tartışılacak, unutulmayacak bir seçim süreci yaşanıyor.

Burjuva-feodal partiler cephesinde yapılanlar aslında çok şaşırtıcı değil. Her zaman olduğu gibi manipülasyon, yalan ve arsızca yerine getirmeyecekleri vaatleri allayıp, pullayıp halka yutturmaya çalışılıyor. Cumhuriyet ve Millet İttifakı seçim maratonu boyunca geniş halk kitlelerine türlü vaatlerin sözünü verdi. Kriz ve yoksulluğun bu kadar yoğun hissedildiği bir zamanda vaatler ile her iki faşist ittifak kitlelerin umudunu sandığa devretti.

Seçim dönemlerinin politize olma hali, insanların belli bir dönem politikaya ilgi duyma durumu nedeniyle, söylenenin, yapılanın veya yapılmayanın belli bir muhasebesinin yapılabildiği, yapılabileceği bir sorgulama içine girilebilmektedir. Bu nedenle çok bağırın, ekrana çok çıkan, iyi propaganda yapan veya popüler, süslü laflar edenlerin şansı biraz daha yükselebilmektedir. Ancak şöyle bir gerçekliğin üzerinden de atlamamak gerekir; Türkiye gibi yarı feodal ülkelerde kültürel yapı, din ve feodal ilişkilerin etkisi, okuma-yazma oranının düşüklüğü vb. etkenler düşünüldüğünde, sorgulamanın vaatler ve pratikler üzerinden gerçekleşme ihtimalinin düşük olmasıdır. Halkın belli bir kesimi ekonomik durumu üzerinden, diğer belli bir kesimi ise akrabalık, aşiret vb. ilişkiler üzerinden bir tercihte bulunuyor. Bir başka kesim ise partilerin, adayların duruşu, durumu, vaatleri vs. üzerinden bir tercihe yöneliyor. Bundan kaynaklı bazı bölgelerde bir önceki dönem önde olan parti veya kişiler bir sonraki dönem kazanamıyor.

BEL KEMİKSİZ SİYASET...

Kemal Kılıçdaroğlu'nun cumhurbaşkanı adayı olmasıyla birlikte Kılıçdaroğlu'nun hangi partinin başkanı ol-

duğu, ittifak güçlerinin kim olduğu, hangi siyasal argümanları kullandığı ve hangi sınıfın temsilcisi olduğu bir anda unutuldu.

Seçim tartışmalarının başladığı gündən bugüne özellikle sol sosyalist hareket içinde de ittifaklar, adaylar ve tavırlar üzerine tartışmalar yaşandı. Birçok örgütün bu süreçte ciddi kafa karışıklığı yaşadığı, net açıklamalar yerine, muğlak "o da olur, bu da olur" tarzlarıyla süreci geçiştirmeye çalıştı. Diğer yandan kaç milletvekili çıkarılacağı, adayların hangi bölgeden hangi sıradan olacağı vb. üzerine de kıran kırana tartışmaların yaşandı. Bu iç tartışmaları bir tarafa bırakırsak, özellikle cumhurbaşkanlığı seçiminde Kemal Kılıçdaroğlu'na destek açıklamaları yapmaları tartışmaya değerdir.

Seçimlerden bir süre önce kurulan ve bir eylem birliği ittifakı olduğu söylenen, (bunun bir seçim ittifakı olduğu bizim açımızdan başından beri aleniydi) Emek ve Özgürlük İttifakı da kendi içinde bir dizi tartışma ve sorun yaşamış ve neticede bir blok olarak seçimlere girmekte karar kılmıştı. Bu ittifak içinde, Halkların Demokratik Partisi (HDP), Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi (Yeşil Sol Parti), Türkiye İşçi Partisi (TİP), Emek Partisi (EMEP), Emekçi Hareket Partisi (EHP), Toplumsal Özgürlük Partisi (TÖP) ve Sosyalist Meclisler Federasyonu (SMF) yer aldı.

Bu ittifak kuruluş deklarasyonunda: "...Türkiye halkları ayrımcılığa, nefret söylemine, kutuplaşmaya, Cumhuriyet İttifakı ve Millet İttifakı arasına sıkışmış bir egemen siyasete mahkûm değildir..." diyerek faşist klikler arasında bir tercihte bulunmayacaklarını açıklıyorlardı. Devamında, 6 Ocak 2023 günü yaptıkları açıklamada ise; "Türkiye'nin tek adam rejiminden kurtulması, yeni dönemde emeği ve özgürlükleri savunan güçlerin en kuvvetli şekilde temsili için olası yol ve yöntemleri, hazırlıklarımızı, hamlelerimizi gözden geçirdik... Gelişmeler, Türkiye'ye köklü bir demokratik dönüşüm dayatmaktadır. Bu konuda ittifak olarak tarihi sorumluluğumuzun farkındayız ve Türkiye'nin mevcut koşullardan kurtulması için üzerimize düşen her türlü sorumluluğu yerine getirmeye her zamankinden daha kararlıyız..." demekteydi. Bu açıklamanın devamında ise ortak bir aday

vurgusu yapılmaktaydı.

Buraya kadar her şey normalmiş gibi gözüke de Kemal Kılıçdaroğlu'nun adaylığını açıklamasından sonra durum bir anda tersine döndü. Kendi adayını çıkarmaktan vazgeçen Emek ve Özgürlük İttifakı bileşenleri tek tek Kılıçdaroğlu'na destek vereceklerini açıkladılar. İttifak içindeki bazı devrimci örgütler utangaçça cumhurbaşkanlığı seçimlerini boykot edecekleri yönlü açıklamalar yapsa da "tek adam rejiminden kurtulma" vurgularıyla nereye destek verilmesi gerektiğini kitlelerine deklare ediyorlardı.

Emek ve Özgürlük İttifakı 28 Nisan günü yaptığı yeni açıklamasında artık bu el altından destekle yetinmeyeceklerini, açıktan Kemal Kılıçdaroğlu'na destek vereceklerini kamuoyuna deklare etti. Yapılan açıklamada; "Türkiye siyasetinin bu kırılma aşamasında, üzerimize düşen tarihi görevi hem geleneğimize hem de gelecek kuşaklara borcumuz kapsamında yerine getirme konusunda mutabık kaldık. Bu kapsamda 14 Mayıs 2023'te yapılacak olan cumhurbaşkanlığı seçimlerinde Kemal Kılıçdaroğlu'nu destekleme kararımızı tüm kamuoyu ile paylaşıyoruz." denildi.

Dostlarımıza hayırlı uğurlu olsun, başarılarınızın devamını bekliyoruz demek isterdik; ancak sürecin ağırlığı, siyasetin kaygan bir zeminde ilerlediği, faşist diktatörlüğün büyük bir kriz içinde yırandığı, kitleler nezdinde teşhir olduğu bir dönemde, sisteme yeniden güvenilirlik kazandırmak, yıpranan deriyi atıp, taze, canlı bir yüzle yeniden güven tazeleme isteğinin adımlarının atıldığı bir atmosferde maalesef bunu demiyoruz. Devrimcilerin rolü ve misyonu faşist sistemi ayağa dikecek çarkın bir dişlisi olmak olmamalıdır. Aksine bu yıpranma durumunu daha da derinleştirecek, kitleleri kurmak istediğimiz iktidar mücadelesine kanalize edecek devrimci hamleler yapacak bir pratik hat izlemek olmalıdır.

Ancak dostlarımızın büyük bir bölümünün kitlelerin aksine bu seçim sonucunda sandıklardan "demokrasi" çıkacağına inanması, kitleleri buna inandırmaya çalışması onlar açısından ürkütücü sonuçlar doğuracak bir sonuca götürecektir. Sistemin makas değiştirme hamlesinden, devrimci-

lerin zoru ve rolü olmadan kitleler lehine bir olumluluğun çıkması mümkün değildir. Devrimciler kitlelerin seferberliğinde ancak zor ile devrimi gerçekleştirebilirler, bunun dışındaki bütün beklentiler hayaldir.

Destek verilenin faşist bir partinin genel başkanı ve faşist bir ittifakın ortak adayı olduğu unutuluyor mu, yoksa işlerine öylemi geliyor bilemeyiz; ancak Emek ve Özgürlük İttifakı'nın desteğini almasına rağmen nezaketten de olsa söylem ve niyetlerinden zerre kadar geri adım atmayan Millet İttifakı adayları ve seçimi kazandıkları durumda cumhurbaşkanı yardımcısı olacak zatlar, seçim meydanlarında seçildikten sonra yapacakları katliamların, kötülüklerin propagandasını yapmaktadırlar. Bakın Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Mansur Yavaş, Manisa'da yapılan mitingde neler söylüyor. "Biz net bir şey söylüyoruz, elinde silah olan her teröriste karşıyız. Cumhuriyet'in değerleri ile oynayan, onları bozmak isteyen, kaldırmak isteyen, yok etmek isteyen herkese karşıyız. Adı HÜDA PAR olur, adı PKK olur bizim için fark etmez. Terör terördür. Burnumuzun dibinde Amerika gelmiş, Rusya gelmiş, YPG, PKK'lılara silahlı eğitim veriyor. Ne yapacağız? Elimiz armut mu toplayacak? Elbette o İHA'ları, SİHA'ları daha da geliştirip, kullanacağız; kullanmak zorunda kalmamız da hazır olacak."

Destek olunan, seçilmesi için çalışmalar yapılan işte bu zihniyet. Şimdi gelin de bizi "yahu biz sadece Kemal Kılıçdaroğlu'na destek veriyoruz" diye ikna edin. Kendi elleriyle celladını seçmeye hangi akıl ve mantıkla yaklaşılmaktadır, hangi siyasi kaygılar, hangi siyasi saikler bu kurumları buna zorlamaktadır anlamış değiliz. Bildiğimiz bir tek şey var ki; Tayyip gider Kemal gelir isimler değişebilir. Fakat faşizm yine faşizm olarak, iktidar yine komprador kapitalistlerin ve büyük toprak ağalarının iktidarı olarak kalır; işçi sınıfı ve emekçi kesimler yine ezilir; Kürtler, devrimciler, demokratlar, Aleviler, LGBTİ+ler, kadınlar yine katledilir ve yine bu katledenlerden devrimciler dışında kimse hesap sormaz. O nedenle çözümü sandıkta aramak yerine, devrim mücadelesine daha sıkı, daha kararlı sarılarak çözümü örgütlemeye gidilmelidir.

GENÇ VE BİRİKİMLİ BİR KOMÜNİST

Türkiye devriminin ruhu olmuştur. İçinden geçilen süreçte, toplumsal koşulların elverişliliği ve sınıf mücadelesinin güçlü yasalarının Türkiye topraklarında önder güce ihtiyacı açığa çıkaracak şekilde tarihin kapısını zorladığı noktada olgunlaşmış, genç yaşında bu tarihsel sorumluluğu üstlenmiştir. Kaypakkaya toplumsal sürecin ve tarihin akışına karşı direnme eğilimine karşı olarak,

bu akışı nesnel koşullar içinde anlama ve kavrama mücadelesine tutuşmuştur. Zira toplumsal mücadeleyi ve onun oluşturduğu nesnel ihtiyaçları anlamak, kavramak, onunla iç içe olmak, onun yasalarına hâkim olmak zorlu ve aynı zamanda cüretli bir iştir. Bu, sınıf mücadelesi, üretim mücadelesi ve bilimsel mücadele gibi nesnel dünyayı kavrayacak bir mücadele süreci içinde örülmüştür.

Kaypakkaya, bilimsel sosyalizmin teorik ürünleri ve bilgi birikimini dogmatik yığınlar ve mutlak formülasyonlar biçiminde ele alan anlayışlara karşı açılmış bir savaş cephesidir. O yalnızca pratik yoluyla doğru bilgiye çıkan yöntemle sadık kalmıştır. Öznel ve nesnel olanın, teori ve pratiğin somut ve tarihsel birliğine sadık kalmıştır. Bunun dışına çıkan her türlü anlayışa, ideolojiye ve dünya görüşüne istisnasız bir şekilde karşı koymaktan geri durmamıştır. Kaypakkaya henüz 20'li yaşların başındayken, ülkenin sosyo-ekonomik gerçekliği, siyasal ve toplumsal çelişkilerinin özellikleri, siyasal rejimin niteliği, ulusal sorunun esasları, devrimin yolu, başlıca örgütlenme ve çalışma ilkeleri gibi bir dizi temel meselede proleter aydınlanmanın öncüsü olmuş, büyük ve cüretli çıkışlar yapmıştır. Kaypakkaya, Türkiye'deki devrimci mücadelenin 1960'ların ikinci yarısında dünyanın dört bir yanında alevlenen sınıf mücadelesinin estirdiği fırtınalarla bu luştugu kavşakta yetişmiş ve bu savaş içerisinde kimlik kazanmıştır. Tezlerinin Türkiye devrimi için komünist bir manifesto değeri taşıması bu tarihsel sürecin sonucudur. Kaypakkaya bilgi-

bana bu fikirlerden vazgeç deme," demişti...

FKF ve TİP'deki ayrışmada MDD saflarında yer aldı. İşçi-Köylü Gazetesi'nin İstanbul'daki bürosunda çalıştı. Aydınlık ve Türk Solu'nda yazdı. Aydınlık ayrışmasında PDA (Proleter Devrimci Aydınlık) saflarında yer aldı. 1972'ye kadar PDA'da (TİİKP) çalıştı; DABK (Doğu Anadolu Bölge Komitesi) üyesi olarak görev yaptı. PDA ile yolları ayrıldı. Ayrılık sonrasında TKP/ML-TİKKO'yu kurdu. Dersim bölgesinde mücadele ederken, 24 Ocak 1973'te Vartnik Mezrası'nda yoldaşlarıyla kaldığı bir komda devlet güçlerince sarıldı. Çatışmada Ali Haydar Yıldız katledilirken Kaypakkaya çatışma alanından yaralı olarak uzaklaştı. Daha sonra bir öğretmenin ihbarıyla yakalandı. Yaralı halde kilometrelerce yürütüldü. Önce Dersim'e, oradan Amed'e götürüldü. Amed'de ayak parmakları kesildi. Ondan sonra işkenceli sorgular başladı. Vahşi işkence yöntemleriyle sorgulandı. Fakat arkadaşları hakkında tek kelime dahi etmedi. Dört ay süren işkencelerde "ser verip sır vermemenin" ne demek olduğunu dosta da düşmana da öğreterek, 18 Mayıs 1973'te katledildi.

Sorgusunda "konuşmayacağım, konuşturulmayacağım!" demiş ve konuşturulamamıştı. Babasına oğlunun intihar ettiği söylendi! Cansız bedeni babasına parçalanmış şekilde teslim edilirken cenaze töreni yapılmaması için baskı da yapılmıştı. "Kırmızı Gül Buz İçinde" belgeselinde babası anlatır: "Ordan bi hamal tuttum, adam öylece baktı. Ondan sonra 'Ne bu'

dedi. Öğrenciydi dedim. Burada işkencede öldürdüler, Çorum'a götürücü dedim. Adam ağlamaya başladı, 'Ben almayayım o 5 lirayı, helal olsun' dedi. Ağladı, yürüdü gitti." Aynı belgeselde, "Tohum" başlıklı romanında insani yönüne ışık tutan yoldaşı Muzaffer Oruçoğlu da aktarır: "Hamallara olan derin sevgisi. Parti kadroları içinde en çok hamalları seviyordu. Diyordu ki, 'Bu adam bu kadar çalışıyor ama bu çalıştığını bakışlarıyla, sözleriyle, davranışlarıyla hiç açığa vurmuyor.'" "Kırmızı Gül Buz İçinde" belgeselinin çekimleri esnasında İbrahim'in annesi, "Biliyor musun; benim oğlan çocukken de yolun düz olanını değil; çakıllı, taşlı olanını tercih ederdi" demişti.

İbrahim Kaypakkaya, komünist ideolojinin Türkiye topraklarında özgünleşmiş taşıyıcısıdır. Sınıf mücadelesinde, toplumsal kurtuluş sürecinde, devrimi örgütlenme ve gerçekleştirmede diyalektik-materyalist öğretinin genç ama usta bir öğrencisi ve öğretmenidir. İhtilalci komünist çizginin üretken bir neferi ve önderidir. Kitlelerin devrimci ruhunun yıkıcı ve yapıcı gücüne yön verme ustasıdır; dogmalara, katılmış düşüncelere, değişmez denilene karşı tetiklenmiş bir mermidir. Halkın çıkarlarına adanmış, bugünü kavrayarak anlayan, geçmişe bugünün gözüyle ve geleceğe büyük umutlarla bakan bir dava insanıdır.

Kaypakkaya, Türkiye siyasal ve toplumsal devriminin karakteriyle özdeşdir. Ortaya koyduğu teorik, politik ve örgütsel çizgiyle bunu başarmıştır.

Yoksul, Alevi bir ailenin çocuğu olarak gelmişti dünyaya. İlkokulun birinci ve ikinci sınıfını Karahmahmut köyünde okudu. Daha sonra da Ortakışla ve Alacaköy'de öğrenimini tamamladı. 1961'de Hasanoğlan Öğretmen Okulu'nda öğrenimine devam etti. Devrimci düşüncelerle Hasanoğlan Öğretmen Okulu'nda tanıştı. Okulu dereceyle bitirerek yüksek öğretmen okuluna gitti. Bir yıl hazırlık sınıfında okuduktan sonra İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na başladı. Aynı zamanda İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesi Fizik Bölümü öğrencisiydi. Bu yıllarda özellikle devrimci gençliğin anti emperyalist mücadelesine yakın ilgi duydu. Sosyalist düşünceyi benimseyip, okuldaki arkadaşlarıyla Fikir Kulüpleri Federasyonu İstanbul sekreterliği ile ilişki kurarak, kendi okullarında da örgütlenmek için çalışmalara başladı. Daha sonra TİP üyesi olan Kaypakkaya, siyasal düşüncelerinin yanı sıra sanata ve edebiyata eğilimi ve her konudaki bilgisi, alçakgönüllü kişiliği ile dikkat çekti. Mart 1968'de Çapa Fikir Kulübü'nün kurucusu ve başkanı oldu. 6. Filo'ya karşı bildiri yayınladığı gerekçesiyle Kasım 1968'de okuldan atıldı. Çapa'da okurken yurttan ve okuldan düşüncelerinden dolayı kovulduktan sonra babası bir tanıdık bulup okula geri almaya çalıştı. Okul müdürü, Ali Kaypakkaya'ya "Oğluna söyle fikirlerinden vazgeçsin tekrar okula geri alalım," dedi. Baba İbrahim'in yanına gidip durumu anlatınca İbrahim, "Baba silahın yanındaysa çek beni vur, ama

ye ulaşma, doğruyu kavrama, pratik ile teorinin birliğini sağlama, toplumsal çelişkileri kavrama yöntemi ile bir bilimin, yani sınıf mücadelesinde yal-kalamamız gereken ruhun taşıyıcısı olmuştur.

Genç yaşına rağmen teori ve pratiğiyle, "Hizipçi ve bölücü olanlar, revizyonist çizgide ısrar edenlerdir. Bütün eleştirilere rağmen hatalarını düzeltmeyenler, düzeltmemekte ısrar edenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar samimiyetle özeleştiri yapmak yerine, sadece çok sıkıştıkları zaman revizyonist özü yeni bir biçimle kamufler edenlerdir," diye haykırarak Kaypakkaya'nın vizyonu komünist bir dünyadır. Yolu Kemalizmden uzak komünizm yoludur. Yaptıklarıyla Kemalizmin kirli kanını sosyalist düşünceden temizlememizin ilk adımını atmış, ulusal soruna dair kapsamlı çözümlerle birçok komünist için hayatlarında devrim teşkil edebilecek önemli teorik yenden yönelimlere yol açmış devrimciydi. Kaypakkaya, pratik devrimciliğinin yanı sıra sosyalist düşün dünyasına farklı bir ivme kazandıran bir teorisyendir. Bu hususta en

çok dikkati çeken konu, MDD anlayışını savunan legal/ illegal grupların görüşleriyle taban tabana zıt duran Kemalizm karşıtlığıdır. Kemalizmi eleştirerek, dönemin devrimcilerinden keskin bir çizgiyle ayrılmıştır. Kaypakkaya'nın, Kemalizm hakkında söylediklerinin, hatta Mustafa Suphi TKP'sine sahip çıkarken yaptığı eleştirilerin bile bilimsel kaygı taşıdığı çok açıktır. Ona göre, Kemalist hareket, özünde "işçilere ve köylülere, bir toprak devrimi imkânına karşı" gelişmişti ve "Kurtuluş Savaşı'nı takip eden yıllarda, devrimin baş düşmanı Kemalist iktidardır." Yine "Kürt milli hareketi genel bir demokratik muhteva taşıyor. Çünkü bir yönüyle ezen ulusun hâkim sınıflarının zulmüne, zorbalığına, imtiyazlarına, bencil çıkarlarına karşı yönelmiştir. Milli baskının kaldırılması, milliyetler arasında eşitliğin sağlanması, hâkim ulusun hâkim sınıflarının imtiyazlarının kaldırılması, dil üzerindeki yasaklamaların ve sınırlamaların son bulması, her alanda uluslar arasında eşitliğin ve ulusal devlet kurma hakkı, eşitliğin tanınması, bütün bunlar demokratik ve ilerici taleplerdir," diyen Kaypakkaya'nın öne sürdüğü "Kürtler bir ulustur ve kendi kaderlerini belirleme hakları vardır" görüşü, II. Fikir Kulüpleri 5 Federasyonu Kurultayı'ndan kovulmasına ve dönemin diğer sosyalist grupları ile yollarının ayrılmasına sebep olmuştu. Ve bu meselede, "Halkların kardeşliği

sloganı baştan beri burjuva-liberal bir hiledir. Önce tam hak eşitliği, ondan sonra halkların kardeşliği," diyecek kadar ısrarlı ve tutarlıdır.

Özetle Kaypakkaya ezilen milyonların örgütlü mücadelesinde sömürüye ve zulme son vermeyi amaçlayan bir komünistti. Sadece pratik olarak değil, ideolojik ve politik olarak da hâkim sınıfların sisteminden ve ideolojisinden kopmuştu. Önder yoldaşın genç yaşta olmasına rağmen partisini temellendirdiği temel teorik görüşler, dünya komünist hareketi tarihinin deneyimleri, yaşadığı ülkenin sosyo-ekonomik yapısının tahliliyle şekillenmiş; onun tabuları yıkan berrak komünist cüreti, bugün hâlâ Türkiye devriminin yolunu aydınlatmaktadır. Faşist diktatörlüğün yıkılması mücadelesinde illegal silahlı mücadelenin önemini çetin ideolojik tartışmalarla kavratılan ve partiyi, halkı, devrimi düşmana karşı koruma savaşında, işkencehanelerde ser verip sır vermeyerek başarıyla çıkmış bu yiğit komünist önderimiz bize yaşın, verdiğimiz devrim mücadelesinde halka ve devrime önderlik etmede bir kıstas olamayacağını göstermektedir. Ondandır aldığımız bu kararlılıkla mücadeleye daha sıkı sarılmamız ve bütün faşist saldırılara karşı baskıların bizi yıldırılmayacağını, önderimizin İbrahim Kaypakkaya olduğunu her seferinde daha gür sesle haykırmamız!

Tutsak Partizanlar'dan 18 Mayıs açıklaması

Tutsak Partizanlar komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 50. yılında açıklama yaptı.

Tüm hapisanelerden tutsak Partizanlar adına yollanan açıklamanın tamamı şu şekilde:

"Halkın sefaleti derinleşirken egemenlerin şatafatı, faşist iktidarları büyümeye devam ediyordu. Beyinler-

de dağılması gereken bulutlar, cevaplanması gereken sorular bu coğrafyada yanıtlanıyordu İbrahim Kaypakkaya yoldaşla buldu. O, kurucusu ve kuramcısı olduğu TKP/ML ile bilinçlerimizi aydınlattı. Artık onda simgeleşen parti, gerçeklerin devrimciliğinde amasız, fakatsız, açık, net ve yalındı.

"18 Mayıs 1973... Güne tutulan ay-

nanın parçalanmak istenmesi olduğu kadar, tarihin ilerleyişine sıkılan bir mermidir de... Ama ne ayna parçalandı ne de tarihin ilerleyişi durduruldu. Gerçekler yaşamın bütün çelişkileriyle birlikte çirliçiplak bir halde gün yüzünde ve karşımızda duruyor. Ve biz, ışığın işçileri olarak, yarım asırdır elimizde komünist önderin meşalesiyle güneşe koşuyoruz.

"O bu büyük koşuda; Paris Komünü'nden Ekim Devrimi'ne, Çin Devrimi'nden dört bir yana yayılan demokratik ve sosyalist devrimlerin ışığı yolunuzu aydınlatıyor. Enternasyonal proletaryanın sınıf bilinci, komünist öğretmenimizin MLM bilimiyle öğretilmiş bilincinden süzülüp, bugünlere ulaşan söz, eylem ve kılavuz oluyor bize! O sönmeyen bir ışık, dağ başlarında yanan ateş, fabrikalarda grev, zindanlarda direnç, halkın yüreğinde güç ve inanç oluyor, isyana duruyor.

"Selam olsun o ateşi büyütüp isyana duranlara!

"Selam olsun 18 Mayıs'ın kızılığında gerçeklerin devrimciliğine tutunup güneşe yürüyenlere!

"Selam olsun İbrahim'in kızıl güzergâhında ısrar ve sebat edenlere!

"Şan Olsun Önderimiz İbrahim Kaypakkaya!"

18 Mayıs 1973... Güne tutulan aynanın parçalanmak istenmesi olduğu kadar, tarihin ilerleyişine sıkılan bir mermidir de... Ama ne ayna parçalandı ne de tarihin ilerleyişi durduruldu. Gerçekler yaşamın bütün çelişkileriyle birlikte çirliçiplak bir halde gün yüzünde ve karşımızda duruyor. Ve biz, ışığın işçileri olarak, yarım asırdır elimizde komünist önderin meşalesiyle güneşe koşuyoruz.

TUTSAK PARTİZANLAR

MASAYA İCAZETLİ DÖNÜŞ

2011 yılından itibaren Suriye genelinde emperyalistler arası pazar çekişmesinin zaman zaman doğrudan emperyalistlerin birbirleri ile karşı karşıya geldiği şekilde, zaman zaman ise emperyalizme bağımlı uşak devletlerin veya grupların müdahil olması ile tırmanan bir süreç geçirmiştir. Neredeyse tüm emperyalistler yıllar süren bu katliam dolu çatışmalı süreçte, çeşitli bahanelerle fiili olarak yer almış, bununla da yetinmeyerek TC, İran gibi devletleri de ileri karakol misyonu ile çatışma ve katliamlara dahil etmişlerdir.

Rus ve ABD emperyalizminin doğrudan karşı karşıya olduğu bu süreçte, emperyalistlerin askeri varlığı, kademeli olarak azalmış olsa da sürmektedir. TC ve İran başta olmak üzere uşak devletler sahada kalmaya devam etse de etkinlikleri sınırlanmış, gerici Suriye devleti kontrolü büyük ölçüde sağlamıştır. Suriye Kürdistanı'nda ise Kürt ulusu ve yönetimi bir yandan TC'nin işgal tehditlerine maruzken diğer yandan Esad yönetimindeki katliamcı devletin inkâr politikasıyla, bu süreçte savaşarak elde ettikleri kazanımların geri alınması tehditleri ile başa çıkmak mücadelesi vermektedir. Kürt ulusu, kazanımlarını koruma ve ilerletme mücadelesinde ısrar etmektedir.

ESAD'IN STATÜSÜ KABUL GÖRÜYOR

Gerici Esad yönetiminin Rus emperyalizmi ve Çin sosyal emperyalizminin açık desteği ile

Suriye Kürdistanı ve TC'nin işgali altında olan bölgeler haricinde büyük ölçüde denetim sağlaması uluslararası statüsünü de yeniden kazanmasını getirmiştir. Esad'ın sahada sağladığı denetim ve elde ettiği statü çatışma sürecinde ters düştüğü birçok devlet ile gayriresmî olarak yeniden ilişki kurmasının da önünü açmıştır. ABD emperyalizminin Ortadoğu'da somut sonuçlar veren bu statüye Sezar Yasasını genişleterek yaptırım uygulayacağını söylemesi şimdilik bir sonuç vermemiş gözükmektedir. Önceki yıllara nazaran gerilimin düştüğü, bölgede ABD emperyalizminin güdümünde yer alan ve emperyalistlerin politikalarında çeşitli roller alan Suudi Arabistan ve TC gibi devletlerin Suriye yönetimi ile yeniden irtibata geçtiği yeni bir gündem ortaya çıkmıştır. Tüm bu süreç boyunca Esad'a karşı işgal tehditleri savuran, onunla

asla temas kurmayacağını garanti-sini veren TC dahi istihbarat, dışişleri ve savunma bakanlıkları düzeyinde açıktan ilişki geliştirmeye başlamıştır.

Devamında ise Suriye, Arap Birliğine yeniden alınmıştır. Suudi Arabistan'ın da İran ve Suriye ile ilişkileri normalleştirmeye yönelik açıklamalarından sonra bu yönde adımlar atılmıştır. Konsoloslukların karşılıklı yeniden açılması, uçak seferlerinin başlaması kararları kamuoyuna deklare edilmiştir. Böylece bir sonraki adım Suriye'nin Arap Birliğine alınarak prestijinin iade edilmesi olmuştur. Arap ülkelerinin birbiri ile ekonomik ilişkilerinin kolaylaşması, bölgedeki gelişmelerde ortak tutum takınılması gibi amaçlar ile oluşturulan Arap Birliği, ortak savunma gibi alanlarda da prensip olarak uzlaşmanın mevcut olduğunu belirten 22 üyeli bir yapıdır.

kalmaması söz konusudur.

TC, SURIYE POLİTİKASINDA DÜMEN KIRIYOR

TC'nin politik olarak dümen kırmış olması, Erdoğan'ın ve hükümetteki şürekâsının tehditlerinin ve salvolarının yutulmuş olması da emperyalistlerin pozisyonu ile ilintilidir. Emperyalizmin uşağı olarak TC, bölgedeki çekişmeden nemalanmak için saldırgan bir politika izleyen ve Esad dahil tüm güçleri hedefleyen pozisyondan, Kürt ulusunun kazanımlarını yok etmeyi öncelik edinen bir tutuma doğru yol almıştır. ABD emperyalizminin göz yumması ile bir kısım işgal gerçekleştirebilmiş olsa da devam etme ve ileri çıkma isteğine rağmen TC'ye şu an için bunun onayı verilmemektedir.

Bu misyonların neredeyse tümü büyük ölçüde işlevsiz olsa da bu birlik ABD emperyalizminin Arap ülkelerine politik ve ekonomik dayatmalarda bulunması için işlev görmektedir. Suriye'nin bu birliğe yeniden katılması, yıpranmış olsa da Esad ve Suriye devletinin uluslararası meşruiyetini yeniden kazandığını göstermektedir.

Burada esasta sahada Rus emperyalizminin aktif yer alması ve uluslararası alanda Çin sosyal emperyalizminin Suriye lehine tavır alması etkili olmuştur. Sürecin oturmasında da bu devletler faydalı olmaya devam edecektir. Bu gelişmeler Çin ve Rusya'nın Ortadoğu'daki mevzilerini savunduğu, ABD'nin rahatlıkla kılıç sallamasının önüne geçebildiği bir tabloya neden olmaktadır. Bu ABD emperyalizminin Suriye'de tümü ile mevzi kaybettiği anlamına gelmemektedir. Bununla birlikte pazarını diğer emperyalistler ile paylaşmak zorunda

Suriye politikasındaki bu çarkın ardından, Suriye Kürdistanı'nda Kürt ulusunun kazanımlarını tek başına hedefleyemeyeceğini gören TC, Suriye yönetimi ile bu hususu pazarlık konusu yapmaktadır. Ayrıca gerici Suriye devleti de Kürt ulusunun Suriye'deki kazanımları için dış bilemektedir. Rusya SDG'yi (Suriye Demokratik Güçleri) ABD'nin Suriye'deki varlığına gerekçe gösteren açıklamaları ile birlikte, Kürtlerin kazandığı statünün ayrılıkçı olduğunu ileri sürüp mevcut statünün kabul edilemez olduğunu belirtmektedir. TC'nin geçmiş operasyonlarına alan açarak Kürtlerin kazanımlarından vazgeçmesini, Esad'ın gerici taleplerini kabul etmesinin zamanını oluşturmaya çalışmaktadır.

Rus emperyalizmi güdümündeki Suriye devleti için, Suriye Kürdistanı'nın kazanımlarını askeri olarak boğmak olanaklı görünmemektedir. TC'nin bu alandaki operasyonlarına ve katliam-

larına bu sebeple kayıtsız kalınmaktadır. Ayrıca Suriye, diyalog için gerekli şartların başına İdlib gibi alanlardan TC'nin çekilmesini koyarken SDG'nin kontrolündeki alanlardaki işgal ve saldırılar için herhangi bir dayatmada bulunmamaktadır. Gerici Suriye devleti, TC'nin bu alanlardaki işgalini, Kürtlerin kazanımlarını boğmak için bir fırsat olarak görmekte ve kullanmaya çalışmaktadır.

ESAD'IN HEDEFİ, KÜRTLERİN TÜM KAZANIMLARINDAN VAZGEÇMESİDİR

Esad yönetimindeki Suriye devletinin emperyalizmin rızası ile meşrulaşması ve kabul görmesi, kuşkusuz, Suriye devletinin Suriye Kürdistanı'na yoğunlaşmasını da getirecektir. Politik, askeri ve ekonomik yıpranmışlığına rağmen gerici ve katliamcı Suriye devleti, SDG'ye yönelik "ayrılıkçı" suçlamalarını daha yüksek tonda dile getirmeye devam etmektedir. SDG tarafından aralıklarla Suriye devletine yapılan diyalog çağrıları da cevapsız kalmaktadır. En son Kuzey ve Doğu Suriye Özerk Yönetimi tarafından yapılan görüşmelere hazır olduklarına dair mesaj da karşılık bulmamıştır. Suriye devleti, henüz daha Kürtler ile mevcut statülerinden vazgeçmemeleri halinde görüşmeyi kabul etmemektedir. Bu sebeple de bu alanda kısa vadede herhangi bir gelişmenin, emperyalistlerin pozisyonundan bağımsız olarak gelişmesi mümkün görünmemektedir.

Bir yandan ABD ve AB'li emperyalistlerin, diğer yandan Rus ve Çin emperyalizminin pazar çekişmesinin ve çatışmalarının sonucunda milyonlarca insan evinden edilmiş, binlercesi bu çatışmalarda katledilmiştir. Milyonlarca Suriyeli göç yollarına düşmüş, binlercesi sınırlarda hayatını kaybetmiştir. Bölgedeki Türkiye, Suriye, İran gibi uşak devletlerin yanı sıra, ÖSO, IŞİD gibi gerici grupların da saldırı ve katliamları bölge halkı için yaşamı zindana çevirmiştir. Bunca çatışma ve gerici çekişmenin ortasında Kürt ulusu, mücadele ve direnişe sarılmış ve nihayetinde tam kurtuluşun gerisinde olsa da bulunduğu alanları tutmuş ve ciddi kazanımlar elde etmiştir. Bölgedeki tüm gerici unsurların ortasında bu ileri kazanımların savunusu için de Kürt ulusuna direniş ve mücadeleden başka bir seçenek kalmamaktadır.

HÜDA PAR'IN İŞLEVİ

Seçim süreci, egemen klikler arası dalaşın bir arenası haline gelirken aynı zamanda bu kliklerin çok geniş yelpazede irili-ufaklı ittifaklarıyla da karşılaşılıyor. Bu ittifaklarda temsil bulan faşist düzen partilerinin “birlikteliği” belli tartışmaları da gündeme getiriyor. HÜDA PAR'ın AKP'den vekil aday olma yoluyla Cumhur İttifakı'na dahil olması bu süreçte öne çıkan tartışmalardan biri oldu.

Cumhur İttifakı'nın başını çeken AKP'nin görüşmeleri sonucunda HÜDA PAR, Cumhurbaşkanlığı seçiminde Erdoğan'ı destekleyeceğini açıkladı. AKP, bu desteğin altında kalmayarak HÜDA PAR'a milletvekilliği için kontenjan vererek ittifakı somutlaştırdı. Cumhur İttifakı'na doğrudan katılım olarak lanse edilmese de HÜDA-PAR bu ittifakın doğal bileşeni gibi seçim çalışmalarını sürdürdü.

Ortak mitinglerde diğer faşist partiler gibi söz aldı. HÜDA PAR'ın bu ittifakta yer alması belli kesimlerce -özellikle Millet İttifakı'nın bileşenleri tarafından- sık sık seçim tartışmalarının bir argümanı haline geldi. HÜDA PAR'ın programında yer alan Kürt sorunu ve ana dile dair vurgulardan, şeriata dair tutumuna uzanan bir dizi başlıkta eleştiriler gündemleştirildi. İttifakın, bu niteliğine rağmen HÜDA PAR ile kurduğu birlikteliğin

özüne dokunmaksızın HÜDA PAR'ın söylemlerinin hedef alındığı karşılıklı bir tartışma sürecine tanık olduk. Bu tartışmayı yürüten faşist parti ve ittifak temsilcileri, bilinçli olarak söz konusu hareketin tarihine ve devlet ile ilişkisine değinmiyor. Bu ilişki irdelendiğinde ve açığa çıkarıldığında bugünkü ittifakın hangi zeminde yükseldiği de kavranmış olur.

DEVLETİN KULLANIŞLI BİR APARATI OLARAK HİZBULLAH-HÜDA PAR

Hüseyin Velioğlu'nun başını çektiği Hizbullah-İlim grubu 1980'lerin sonunda T. Kürdistanı'nı esas örgütlenme bölgesi seçerek bu bölgeye yerleşmişti. Hizbullah, bölgede PKK'yi “Marksist, din düşmanı” ilan ederek esas mücadele edilmesi gereken güç olarak görüyordu. Bu doğrultuda “silahlarının yönü” Kürt Ulusal Mücadelesine döndü. Hizbullah'ın bu tutu-

mu, 1990'lı yıllar boyunca Özel Harp Dairesi'nin bir kolu olarak işlev görmesini de beraberinde getirdi. Halk tarafından da Hizbülkontra olarak adlandırılacak bu yapı binlerce faili meçhul cinayetin uygulayıcısı olarak T. Kürdistanı'nda varlık gösterdi. Devlet bir yandan JİTEM ile diğer yandan da Hizbullah ile Kürt Ulusal Mücadelesini boğmaya, yok etmeye çalıştı. Katliamlarında özellikle halkın öncülerini, gazeteci ve yazarları hedefledi. Devletin bu noktada “sadık” bir unsuru, kullanışlı bir özel harp aparatı olarak işlev gördü. Diyarbakır DGM'de yer alan Hizbullah iddianamesindeki “Hizbullah, PKK terör örgütünün Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde hâkim olduğu dönemlerde yaygın olan şiddet ve terör olaylarına bir tepki olarak ortaya çıkan fiildir” ifadeleri söz konusu ilişkiyi ortaya koyuyordu.

Açığa çıkan onlarca katliamdan, insanlık suçu eylemden sonra ve Kontragerilla-devlet, mafya-devlet ilişkilerine karşı gelişen toplumsal mücadelenin etkisiyle Hizbullah'ı da kapsayan kimi yapılar devlet tarafından göstermelik operasyonlarla hedef alınarak bir süre sonra “ortadan kaldırıldı”. Ancak bu yapılar yollarına çeşitli derneklerde devam ederek varlıklarını sürdürdüler. Hizbullah hareketinin etkisindeki dernekler ve oluşumlar da sonrasında HÜDA PAR (Hür Dava Partisi) olarak yasal mücadele zeminine çekildiğini deklare ederek bu tasfiye sürecinin sonunda yasallaştı. Mafya oluşumlarında tanık olduğumuz türden devletten bir “temiz kâğıdı” aldı. HÜDA PAR yasal parti olarak konumlanırsa da işlev olarak Kürt Ulusal Mücadelesinin karşısında durmaktan, bu noktada devletin bölgedeki aparatı olmaktan geri durmadı. Kobanê Serhildanı olarak tarihe

geçen ve T. Kürdistanı'nın tüm merkezlerine yayılan eylemlerde HÜDA PAR çeteleri halkın karşısına yeniden dikilmiştir. Bu kez etiketleri Hizbullah değil HÜDA PAR'dı. Katliam yöntemleri “domuz bağı” değil satırla doğramak, parçalamaktır!

Aradan yıllar geçmesine rağmen HÜDA PAR'a devletin biçtiği misyon hiç değişmedi. Hizbullah hareketi, devletin sıkıştığı her dönem aldığı pozisyonla halk düşmanı niteliğini korudu. Hizbullah hareketi bu dönemde salt eylemleriyle değil, politik hamleleri ve diplomatik ilişkileriyle de öne çıkıyor. Politik olarak söylemlerini ve diğer Kürt bölgelerindeki ilişkilerini incelediğimizde bu kez biçilen rolün korku ve baskı unsuru olmaktan ibaret olmadığını da görüyoruz.

KDP ile HÜDA PAR GÖRÜŞMESİ

Bu bağlamda öne çıkan temas KDP ile HÜDA PAR görüşmesi oldu. Öncesinde telefonla yapılan görüşme, sonrasında Hewler'e taşındı. Görüşmeye dair yapılan açıklamada, “Görüşmede, Türkiye'de 14 Mayıs'ta yapılacak Cumhurbaşkanlığı Seçimi ve 28. Dönem Milletvekili Genel Seçimleri ile 6 Şubat'ta meydana gelen Kahramanmaraş merkezli depremlerin ardından yürütülen çalışmalar ele alındı. Gerek Türkiye'de gerekse Irak'ta mevcut siyasi durum üzerinde karşılıklı fikir alışverişinde bulunulan görüşmede, HÜDA PAR ve KDP arasındaki ilişkilerin gelecekte daha da geliştirilmesi konusunda ortak mutabakata varıldı” ifadelerine yer verildi.

Bu görüşme kuşkusuz HÜDA PAR'a Kürt meselesi bağlamında devletin biçtiği rolün ne olduğunu gösteren

emareler taşıyor. KDP'nin Irak Kürdistanı'ndaki işlevinin bir benzeri HÜDA PAR ile T. Kürdistanı'na taşınmak isteniyor. TC ile ortaklık kurarak PKK'yi Irak Kürdistanı'ndan tasfiye etmek üzerine pozisyon alan KDP, Rojava ve T. Kürdistanı'nda da belli politik yapılar üzerinden Türk devletiyle eşgüdümlü bir çalışmanın içerisinde. Bilindiği gibi Türk devleti geçmişte de PKK'nin dışına çıkan unsurlarla kendi güdümünde örgütlenmeler yaratarak Kürt Ulusal Hareketini parçalamayı hedeflemişti. Bu anlamıyla bugünkü hamlenin de benzer bir hedefi barındırdığı söylenebilir. KDP, HÜDA PAR üzerinden muhafazakâr Kürt kitlesine seslenirken HAK-PAR gibi ulusalcı partilerle de görüşerek ulusal söylemler geliştiriyor. Önümüzdeki süreçlerde de KDP'nin benzer arayış ve ilişkilerinin olacağını öngörmek

mümkün. Bu anlamıyla Türk devletinin hareketi bölme, halkı kutuplaştırma ve ulusal birliği baltalama girişimleriyle ortaklaşan bir KDP gerçekliği söz konusudur.

HÜDA PAR ve KDP görüşmesi bir kez daha TC'nin Kürt Ulusal Mücadelesini çok yönlü kısaca aldığını gösteriyor. TC'nin Kürt Ulusal Mücadelesini imha etmeye dönük çöktürme stratejisinin bir yanını fiziki tasfiye hamleleri oluştururken esasını da politik olarak hareketi işlevsiz bırakma oluşturuyor. Bu

bağlamda seçim süreçleri Türk devleti açısından kritik bir dönem olarak öne çıkıyor. A. Öcalan ile görüşme iddialarından HDP'nin Kılıçdaroğlu desteği bu süreçte öne çıkan seçim tartışmaları olurken bu tartışmalar üzerinden şovenizm kampanyaları yürütülüyor. Kitleler bu söylemler üzerinden konsolide edilmeye çalışılıyor. Erdoğan'ın “milyonluk” olarak lanse edilen mitinginde, ekrana Murat Karayılan'ı yansıtarak diğer faşist ittifakı sıkıştırma hamlesi Kürt meselesinin Türk hâkim sınıfları açısından ne denli kritik bir konu olduğunu göstermektedir. Kürt meselesini seçim denklemli bir pozisyonundan çıkarmak bu anlamıyla da hâkim sınıfların ikiyüzlülüğünü kitlelere anlatmak görevi karşımızda duruyor. Bunu yaparken “Kürtlerin Özgürce Ayrılma Hakkı”nın seçim sandıklarından değil Demokratik Halk Devriminde olduğu gerçeğinin de propagandasını yapmalıyız.

Muhalefete Yenilen Reform

İbrahim yoldaşın 50. ölüm yıldönümündeyiz. Önder bir komünist olarak Türkiye devrim tarihine kazınan bu büyük ismin görüşleri, yaşamı, koyduğu hedefler devrimci mücadelemizin yolunu aydınlatmaya devam ediyor. Aydınlanmış bu yoldaki yürüyüşümüzün sorunları, bu yolda aldığımız mesafenin kısalığı her ne kadar kitlelere karşı, devrime karşı bir mahcubiyet nedeni olsa da biz onu bayraklaştırarak sorumluluğumuzu hatırlamaktan, hatırlatmaktan vazgeçmeyeceğiz. Bundan asla vazgeçmemeliyiz.

Seçimlerle beraber daha güçlü bir biçimde dalgalanan reformizm bayrağının kitlelere sunduğu hayallerin bir kez daha suya düşmesi de İbrahim yoldaşın yol göstericiliğine duyulan ihtiyacı hatırlatmaktadır. Elbette bu lekeli bayrakla aramıza çektiğimiz çizgi kesindir, açıktır. Ne var ki sözde kalan bir tavrın kitleler nezdinde bir kıymeti olamaz. İbrahim'in yol göstericiliği reformizme karşı bizi görece uyanık kılmaktaysa da kitleleri devrime seferber etme sorumluluğumuz bakımından çok gerilerde olduğumuzu inkâr edemeyiz. Bu gerilik seçim sürecinde de apaçık görüldü.

Seçim sürecinin bu konuda bize neler anlattığını, bu süreçten neler öğreneceğimizi tartışmamız gerekmektedir. Boykotla karşıladığımız bu seçim sürecinde egemenlerin açmazlarını, bu açmazlardan kaynaklanan zorunlu seçenekleri ele aldık, değerlendirdik. Kitlelerin bu açmazlara, seçeneklere zorunlu olmadığını, bu açmaz ve seçenekler dizisinin merkezine konan seçimlerin gerçek bir değişim üretemeyeceğini savunduk. Buna karşın kendince bir "değişim" ateşi yakmaya çalışanlar oradan buradan aldıkları desteğin güçlü bir çıkışa yeteceğini düşündüler. Ödünç fikirlerle, argümanlarla çıktıkları yolun egemenlerce döşendiğini bile bile yolun sonundaki ışığın kendi ışıkları olduğuna inandılar. Kitlelerdeki değişim isteğinin de aynı ışığa doğru olduğuna inanmaları bunların en büyük gafleti oldu. Elbette bir değişim isteği olmadığını söylemiyoruz. Aksine bu isteği görüyoruz.

KİMİN RÜZGÂRINDA NE DEĞİŞİMİ

Gündemi yoğun bir şekilde seçim tartışmalarının aldığı ve devrimci demokratik hareketin önemli bir kesiminin de bu sürece dahil oldu-

ğu dönemde kitlelerdeki seçimin sonuçlarından beklentinin zayıf olduğu bir "değişim rüzgârı"ndan söz ettik. Bu rüzgârın karakterini kendi beklentilerimiz ile değil de objektif bir yaklaşımla incelediğimizde apaçık şunu görüyorduk: kitleler kendi çıkarlarının gerçekleşebileceği bir değişimi değil, egemenler arasındaki dalaştan kopup gelebilecek küçük kırıntılarla sonuçlanacak bir beklentiye sahipler. Hatta diyebiliriz ki görece ilerici kesimlerin, daha doğrusu "muhalif" denen kesimin en önemli beklentisi mevcut iktidarın yenilmesinden ibaretti, kimin kazandığının neredeyse önemsizleştiği bir beklentiden söz ettiğimiz açıktı. Bu muhalif ve görece ilerici kesimde iktidarın değişmesi yönünde güçlü bir talep vardı ki bu da sürekli kriz koşullarında yaşayan bizimki gibi ülkelerde iktidarların makus talihiydi. Bu talebin ekonomideki büyük sıkıntıların ve 20 yıllık aynı yönetimin bıktırıcı saldırılarının doğal bir sonucu olduğunu değerlendirmek mümkün.

Kitlelerdeki bu talebe rağmen boykot taktiğini savunmamız, boykotun kitlelerin çıkarına en uygun devrimci taktik olduğunu ileri sürmemiz kimilerine "çelişik" ya da anlaşılmasız gelmiştir. Bir deneyim olduğu için somut olarak bu sorunda kitlelerle ilişkimizin niteliğini tartışmamız yararlı olacaktır.

"Kitlelerle ilişki" kavramı birçok biçimi akla getirdiği için ilkin şunun altını çizmeliyiz: bizim de genel olarak devrimci hareketin de kitlelerle güçlü bir ilişkisi yoktur. İşçi sınıfından, kıt kanaat geçinen köylülerden, üretici kesimlerden önemli derecede uzak bir harekettir devrimci hareket. Bu, devrimci hareketin en önemli, onun karakterini olumsuz yönde belirleyen ve gelişim özelliklerini sınırlayan bir durumdur. Özeleştirir de içeren değerlendirmelerde bu sorunumuza birçok kez dikkat çektiğimiz hatırlanmalı, dahası unutulmamalıdır. Dolayısıyla kitlelerle ilişkimiz kavramından hareketle boykot taktiğimizin güçlü bir kitle ilişkisine dayandığını ileri sürmüyoruz. "Kitlelerle ilişkimiz" kavramından kastımız kitlelerin hareketini doğru değerlendirme, onun kendiliğinden hareketinin sınırlarını öngörme, kitlelerdeki devrim potansiyelini açığa çıkarmada devrimci teorinin olmazsa olmaz rolü gibi konulardaki genel tutumlarımızdır. Kitlelere dair tahlillerimizin temeli

bunlardır ve taktiklerimizin belirleyici öğeleri de bunlardır. Kitlelerin eğilimini tahlil edebilmek için esasta gerekli olan da budur. Bu noktada şu sorumluluğumuza dikkat çekmeden de geçmemeliyiz: kitlelerle güçlü olmayan ilişkimiz çözülmesi gereken bir sorundur. Bu sorumluluk taşıdığı andan itibaren ve gerekleri yerine getirildikçe kitlelerle ilişkimiz bize daha derin değerlendirmelerin, daha güçlü hamlelerin önünü açacaktır. Temel görevimizin bu olduğunu asla unutmamalıyız. Bu konuda kendimizi daima sorgulamak zorundayız. Bu ilişkideki her ilerleme devrim yoluna girmek, devrimi yaymak anlamına gelir. Kitlelerden kastımızın temelde başta işçi sınıfı olmak üzere kıt kanaat geçinen, çalışan yoksul tüm kesimler olduğunu bir kez daha hatırlatalım.

Dönelim kitlelerdeki seçim sonuçlarından beklentiye.

Bir "büyük" beklentiden söz edildiğini, reformist ve gerici politikaların bu beklentilere endekslendiğini ve "demokrasi şöleni" adı altında türlü baskıların, saldırıların sergilendiği bu alanda kitlelerin çıkarına gelişebilecek bir "çıkış"tan söz edildiğini görüyoruz. Bu çıkış teorisinin zavalıca olduğunu en başından itibaren ileri sürüyoruz.

Bu alabildiğine geri ve kitleleri iktidar olmaya yönlendirme kapasitesi olmayan beklentinin büyük bir kazanım ya da ilerlemek bakımından neredeyse olmazsa olmaz bir çıkış olanağı sunacağı görüşü kendiliğindenciliğin dik âlâsıdır. Seçimlere kitlelerin iktidar yolunda eğitilmesi, kendi tecrübesinden devrimci seçeneğe doğru bir yol bulması ya da zaten çizili bu yola girmesi bakımından biçilen rolü ele aldığımızda Türkiye'deki son seçimlerin bundan tamamen uzak bir içerikle gerçekleştiğini teslim etmeliyiz.

Kitleler kendi kurtuluş olanaklarına değil zorunlu kaldıkları, sıkıştırıldıkları burjuva-feodal egemenlerin dünyasında kendilerine biçilen role göre hareket etmekte. Bu rolün meşum bir rol olduğunun altı çizilmelidir. Bu teslim olmuş, boyun eğmiş, kaderini kendi ellerine almakta uzak bir duruşun karşılığıdır.

Bu talebi boykot politikası ile küçümsediğimiz iddia edilebilir ki aslında karşı karşıya kaldığımız sorunların ve hatta eleştirilerin bununla ilgili olduğunu tespit etmek zor de-

ğil. Evet bu talebi politika düzleminde küçümsüyoruz. Küçümsemeliyiz de. Stratejik olarak önemseydiğimiz, ciddiye aldığımız şeyin kitlelerdeki devrim umudu olduğunu en başından beri ilan etmişken, varlığımızı bu umutla açıklarken söz konusu beklentiye küçümsemediğimizi nasıl söyleyebiliriz. Ne var ki bu küçümseme stratejik düzlemdeki bir küçümsemedir. Taktik bağlamında kitlelerdeki her türden beklenti ve talep ise bizim için ciddiye alınmaya değerdir. Parlamento için mücadele, parlamento kürsüsünden faydalanma hakkı için mücadele hiçbir zaman komünist hareketin belirleyici bir mücadele biçimi olmamıştır. Bu mücadele kitlelerin deneyimine dayanmak, kitlelerin bilinçlenme süreçlerinde kendi deneyimlerinin önemini bilmek ile ilgilidir. Bu yolla iktidar mücadelesinde önemli politik kazanımların elde edilemeyeceği en başından itibaren komünistler için açık olmuştur.

DALGALARIN KAYNAĞINI BİLMEK

Kitlelerdeki bu talebin niteliği ile devrimci demokratik hareketlerin önemli bir kısmını kapsayan reformist dalgayı ayırt etmek gerekir. Kitlelerdeki devrimci eğilimin politik düzeyde anlaşılır kılınması için devrimci teoriye gereksinim vardır. Bu, kitlelere devrim bilincinin dışardan taşınması anlayışının temelidir. Kitleler kendiliğinden devrimci politikayı geliştiremezler. Bu, devrimci teorinin görevidir. Devrimci teori bütün toplumu, farklı toplumsal sınıfların dolayısıyla farklı çıkarlarını, andaki durumlarını vs. incelemeyi ve değerlendirmeyi gerektirir. Devrimci politika devrimci teoriye ihtiyaç duyar. Devrimci teorinin hem bilimsel hem de tarihsel geniş bir arka plan gerektirdiği açık ve anlaşılır olmalıdır.

Genel olarak seçimlerin ve özel olarak da bu seçimin önemi hakkındaki yorumların temelindeki problem sınıf perspektifinden yoksunluk, devrime inançsızlık veya devrim olanağının küçümsemesidir. Oysa devrim tüm dünyada ve ülkemizde de objektif bir zorunluluk olarak gündemdedir, günceldir. Seçimlere olandan daha fazla önem vermek bu iddianın zayıflatılmasıdır.

Bu seçimlerin çok önemli olduğu propagandasının egemenlerle birlikte devrimci-demokrat çevrelerde dile gelmesi bu konudaki manipü-

mist Hattın Hayal Kırıklığı

lasyonun yaygınlığına işaret eder. Devrimci-demokrat kesimlerde de gördüğümüz bu propagandanın hemen her seçime ilişkin değerlendirmelerde dile geldiğini, egemenler için önemli olmayan tek bir seçimin bile olmadığını biliyoruz. Bu seçimi bu devrimci demokratlar için önemli kılan elbette sadece egemenlerin propagandasından etkilenmeleri değildir. Bundan daha önemlisi devrim stratejilerinin iyice belirsizleşmesi ve seçim sonrasına yönelik bir stratejinin de olmamasıdır. Bir strateji kapsamında değerlendirmedikçe çok önemli bir seçim tavrından söz etmek proletaryanın bağımsız hareketi anlayışının da gelişmediğini gösterir.

Dipten gelen dalga beklentisinden de söz etmek gerekir. Ekonomik koşulların ağırlaşması, yönetimin pervasızlaşan saldırılarının sonu gelmezliği, yozlaşmaya ve talana dair etrafa yayılan bilgiler, gericiliğin apaçık propagandası ilerici kesimlerde bir beklentiye yol açmış, kitlelerin buna tahammül göstere-meyecek duruma geldiğini düşünmelerine neden olmuştu. Kuşkusuz bu haksız bir görüş değildi. Ancak bu mesele sadece bu yönüyle değerlendirilemez. Kitlelerdeki eğilimin açığa çıkarılması etraflıca bir incelemeyi gerektirir. Aksi halde kendi fikrimizi kitlelerin hareketinin objektif bir parçası olarak, yönlendiricisi gibi değerlendirmiş oluruz. Kitlelerin yoksulluğu, saldırıları, yozlaşmayı, talanı görmediği söylenemez. Bunlar apaçık gerçeklerdir. Kitlelerin hareketinin, eğilimlerinin iktidarı devirecek bir dalgayla sonuçlanacağı beklentisindeki en büyük açmaz kitlelerin örgütsüzlüğünün es geçilmesidir. Kürt yurtsever hareketinin örgütlü oluşu ve Kürt bölgelerindeki genel tavır bu gerçeğe işaret eder. Oysa buralar dışında kitlelerin örgütsüzlüğü, çeşitli biçimlerde devlet himayesinde olmaları söz konusu beklentinin yanlış olduğunu gösterir. Dipten gelen dalganın beklentisi için şunu söylemeliyiz: bu dalga için koşullar sürekli ve bu koşullar yer yer ağırlaşır. Ne var ki iktidarı hedefleyecek türden bir dalganın gerçekleşmesi için iradi bir uyarıcı zorunludur. Bu süreçte dipten gelen dalgadan söz edenlerin bu dalgayı sandığa atılacak oyla tanımlamaları genel olarak bir gaflettir. Kitlelerin dağınıklığı ve sisteme mahkûm durumları bu dalgaya şüpheli yaklaşmamızı gerektirir. Türkiye toplumunda çok güçlü ve yaygın gerici ör-

gütlenmeler olduğunu unutmamak gerekir ki bu gerici örgütlenmeler devrimci hareketin yer yer yönelimleri dışında neredeyse her zaman korunmuş, bu süreçte ise özellikle desteklenmiştir. Kitlelerdeki kendiliğinden eğilimlerin, öfkenin iktidarı hedefleyecek bir dalga yaratması bu nedenle güçlü bir olasılık değildir. Bunun için sürekliliği varken sürekliliği yoktur. Bu nedenle dipten gelen dalgalardan söz edilirken koşulların, kitlelerin örgütlenme biçimlerini ve düzeylerini, devrimci-demokratik hareketin gücünü, devlet olanaklarının niteliğini ve kullanılış biçimlerini vb. dikkate almak gerekir.

Dipten gelen dalgayı karşılayabileceğini uman reformist hareketin yaşadığı ve dolayısıyla yaşattığı hayal kırıklığı ile Millet İttifakında somutlaştırılan moral bozukluğuyla benzerdir, hatta iç içedir. Kitlelere bakış açılarının bir noktada birleştiğini, bu noktada kitlelerden kendilerine destek beklemekle sınırlı bir anlayış içinde olduklarını görüyoruz. Bu devrimsiz değişim, dipten gelen dalganın düzen yüzeyinde soğurulması anlamına gelir. Bunu aşmayan bir pratiğin, bir yaklaşımın dipten gelen dalgalardan söz etmesi bundan hiçbir şey anlamadığını gösterir sadece...

Devrim süreçleri seçimlerle, belli bir iktidar gücünün varlığı ya da geriletilmesiyle açıklanabilir süreçler olmamıştır hiçbir zaman. Bu süreçler tamamen kitlelerin hareketinin iktidara yöneltmesi, bu amaçla örgütlenmesi süreçleridir. Seçim süreçleri de dahil olmak üzere iktidardaki güçlerin geriletilmesi de ancak kitlelerin belli bir devrim stratejisi, bir savaş stratejisi içinde örgütlenmelerine hizmet ettiği oranda devrimcidir. Dipten gelen dalgaların oluşmasından ileri derecede yüze vurmalarına kadar her şey ancak belli bir devrim, belli bir savaş stratejisi ile ele alındıklarında kitlelerin çıkarlarının gerçekleşmesine hizmet edebilirler. Bu dalgaların kaynağını bilmek tam da bu kaynakların çıkarları doğrultusunda örgütlenme zorunluluğunu, kitlelere dayanarak, onların öznesi oldukları bir mücadeleye zorunluluğu anlamakla ilgilidir.

CİDDİ BİR GÜVEN SORUNU

Hak, hukuk, adalet sloganı ile seçim sürecine sarılan egemen sınıf kliklerinden muhalif kanadın olası barış eğilimini kendisi için bir çıkış fırsatı

olarak değerlendirmek isteyen yurtsever hareketin de bu süreçte ciddi bir uyarı aldığını söylemeliyiz. Elbette bu uyarı temel politikaların değişmesini yol açmayacaktır. Ne var ki bu temel politikaların kitlelerin çıkarlarıyla uyumlu görünmesinin bir koşulu da uygun ve doğru kadroların sürece yön vermesidir. Beklentilerini fazlasıyla egemen sınıf güçlerine ve egemen devletlerin politikalarına bağlayan kadroların yaratacağı coşku kitlelerin coşkusu olamaz. Kuşkusuz yurtsever Kürt halkı örgütlü davranmak konusunda hem tecrübeli hem de bugün pek ender rastlanan düzeyde vefalı bir halktır. Ne var ki başka güçlerin inisiyatifine dayanan politikalarla, beklentilerle yaratılan şimdiki sürecin ciddi bir hoşnutsuzluğa neden olduğunu, bunun da seçim sonuçlarından görüldüğünü söylemek gerek. Bizim için bu şaşırtıcı değildir. Hatta bu, görevimizin devrimci mücadeleyi yükseltmek olduğu hakkındaki genel yaklaşımımızla uyumludur.

Boycot taktiğinin yurtsever Kürt hareketinin çıkarlarıyla, politikalarıyla uyumlu olmadığı açıktır. Bu farklılığı Kürt ulusal sorununun halkımız lehine çözümüyle çelişkili göstermek eğilimi dün güçlüydü, bundan sonra da güçlü olacaktır. Politikalarımız, politikalarımızın farklılığından ileri gelen eleştirilerimizin Kürt ulusal sorununa dair devrimci çözüm anlayışımızı savunmaya bir an olsun engel olmamasına dikkat etmeliyiz. Kürt ulusu bir kez kimlere, hangi kesimlere ve hangi politikalara güvenmesi gerektiğini görmüş, buna uygun davranmış ve güvensizliğini hissettirmiştir. Bunun devrimci bir eğilim içerdiğini bilmeliyiz. Bu eğilimi açığa çıkarmak ve açıklamak görevlerimizden biridir.

Millet İttifakı adayına verilen destek nihayet halkın hoşnutsuzluğuna neden olmaya devam edecektir. Bir kişiye değil bir çözüm olasılığına destek verildiği ortadadır. Bu olasılığın sadece mücadele yoluyla inşa olduğunu halkımız büyük ölçüde bilmektedir. Dolayısıyla kendi yollarının mücadele edenlerle birleşeceğinden biz eminiz...

KURTULUŞ EGEMENLERE KARŞI KİTLELERİN ÇIKARINDADIR

Önümüzdeki kısa süreç seçim tartışmalarının daha dar bir alana sıkışmış olarak görece artacağı bir

süreç olacak. Daha doğrusu kendini bu süreç karşısında sorumlu kabul etmiş, hatta sorumlu ilan etmiş birçok devrimci demokrat hareket için kafa karışıklığının biraz daha artacağı bir süreç ile karşı karşıyayız. İyi bir rastlantı ki bu süreç bizim için İbrahim yoldaşı bayraklaştırma sürecidir. Onun 50. ölüm yıl dönümünde biz kendimizi bu süreçten değil onun çizdiği devrim güzergâhından sorumlu görüyoruz, görmeliyiz. İki egemen klik etrafında bir araya gelenlerin temelde egemenler için büyük zaferlere ya da büyük hayal kırıklıklarına doğru yol aldıkları bu süreçte devrimi kavramak ve yaymak sorumluluğunu tartışmalı, yetersizliklerimizi pratik içinde aşmanın yollarını aramalıyız.

İbrahim yoldaşın bizi, ama özellikle vurgulamalıyız ki kitleleri çıkardığı yol egemenlerin yaşamı, toplumu sıkıştırdığı tüm alanlardan kurtuluşu içermektedir. Seçimlere karşı ilan ettiğimiz "iki gerici kanattan birine destek olmayacağız, devrimin örgütlenmesi yoluna, bu süreçte boykota çağıracağız." tavrı önemini korumaktadır. Bu tavrın mayıs ayında ölümsüzleşen komünist önderin yol göstericiliğinde yürümenin bir sonucu olduğunu özellikle vurgulamalıyız. Kitleler kendi çıkarlarıyla açıklanan, açıklanabilir tavrılara, politikalara ihtiyaç duymaktalar. Kitleler kendilerine dayatılan, egemenlerin bilindik sömürü ve talan düzenine onay vermeyi içeren politikalara sadece boyun eğler; ama bunları asla sonuna kadar benimsemezler. Bizim güç aldığımız nokta burasıdır. Objektif olarak çıkarları çelişen güçlerin uzlaşmazlıkları devrimin olanaklarını içerir. Boykot ile buna işaret ettik. Devrimci demokratik hareketin büyüyebileceği kaynak bu olanaklardadır.

Etrafımızı bir kez daha hayal kırıklığının sardığı bu koşullarda bu hayal kırıklığının nedenlerini çözümleyerek devrim umudunun nedenlerine, kaynaklarına, bu anlamda İbrahim'in ışıklı yoluna yoğunlaşmak gerekmektedir. İbrahim bize yolu göstermeye devam ediyor. Onun gösterdiği istikamette kitlelerle ilişkimizi doğru kitle çizgisi ile düzeltme yoluyla yürümekte ısrarcı olalım. Faşist diktatörlüğü ve tüm ham hayal satıcılarını bu ısrarla yenebiliriz...

ÇÖZÜM GÜCÜ OLMAK İÇİN ÖĞRENELİM

Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz!
(V.I. Lenin)

İbrahim Kaypakkaya üzerine yapılan çalışmalarda, onun yer yer değinilen enternasyonal kimliği devrimci teorisinin önemli bir özelliğine işaret eder. Diyebiliriz ki enternasyonal olunmadan proletaryanın bırakalım devrimci bir önderi olmayı, sarsılmaz bir devrim savaşçısı olmak dahi esasen mümkün değildir. İbrahim Türkiye devriminin niteliğini ve alacağı yolu ancak dünyayı ve insanlık tarihini belli bir bütün içinde kavradıkça çözümlenmiş ve formüle etmiştir.

Bugün, onun ardılları olarak hem dünyadaki gelişmeleri hem de tarihsel gelişmeleri kavramanın zorunlu olduğu konusunda onun bu özelliğinden öğrenmeliyiz. O, Türkiye devrimini yüzünü tüm dünyaya dönerek ve devrimci teoriye yaslanmak konusunda tam bir ısrar sergileyerek çözümlendi. Dünyayı ne kadar izliyoruz, MLM literatüre ve gelişmeleri açıklayan bilimsel, objektif çalışmalara ne kadar ilgi duyuyoruz diye kendimize sorular sormalı, kendi öğrenme pratiğimizi sürekli olarak sorgulamalıyız. Zamanın bir devrimci için çok önemli olduğunu her birimiz söyleriz. Bunu söylemek yetmiyor, zamanımızın çoğunu ne için kullandığımızı da açık yüreklilikle tespit edip doğru olan alanlara yönelmeliyiz.

Bunun ne kadar büyük gelişmelere yol açtığını görmek için aynı soruları İbrahim yoldaşın pratiğinde kısaca cevaplamaya çalışalım...

YÜZÜ DÜNYAYA DÖNÜK SIRTINI MLM'YE DAYALI

İşkencede katledilişinin 50. yılında olduğumuz İbrahim Kaypakkaya'nın devrimci teorisi ve Türkiye devrimi için belirlediği görüşler ve ortaya koyduğu devrim güzergâhı kitlelerin devrimdeki rolünü açıkça ifade etmesi bakımından konu edilmeye; ama

ayrıca incelenmeye değerdir.

İbrahim'in belirleyici özelliklerinden birinin dünya komünist hareketle kurduğu ilişki olduğunu söylemeliyiz. Bu ilişki organik bir ilişki değil, teorik düzlemde kurulmuş bir ilişkidir. Hem Marksist-Leninist literatürü hem de ML hareketin hâlihazırda ürettiği bilgiyi çok sıkı takip ettiği ve bunları kendi fikri gelişiminde ve somut sorunların analizinde ve devrimci çözümünde uyguladığını biliyoruz. Bir komünist için bu özellik belirleyicidir. Tarihsel ve evrensel devrimci teoriyi olabildiğince kapsamlı öğrenmek ve bu teoriyi içinde olduğun özgün koşulların devrimci teorisinin ana malzemesi olarak kullanmak olmazsa olmaz bir devrim eylemidir. Bir komünist olarak aynı zamanda enternasyonal bir devrimci olan, ML teorisinin evrenselliğini ve özgünlüğünü devrimci pratiğinde gösteren İbrahim'in görüşlerindeki ilkeler bizim için yol göstericidir.

İbrahim genç yaşlarında toplumsal koşulların değişimi zorlayan özelliklerini kavradığından, bunu bir devrim anlayışı, programı olarak tanımlayıp hızla bir komünist partisi kurup ülke koşullarına uygun bir Halk Savaşı çizgisi oluşturdu. Onun bu adımı genç bir devrimcinin "kendiyi sınırlı bir çaba" ile açıklanamaz elbette. Onun böyle cüretli bir adım atmasında dünya komünist hareketiyle kurduğu ilişki belirleyicidir. Dünya komünist hareketinin birikimi, deneyimi hemen her bakımdan İbrahim'in hareketinin temelidir. İbrahim bu temele dayandığını tüm temel konularda göstermiştir. Örneğin bir Bolşevik olan Şnurov'un Türkiye Proletaryası adlı çalışmasını okuduktan sonra Kemalîst hareket hakkındaki görüşünü değiştirmesi bunlardan biridir. Kemalîst hakkında önemli derecede egemen küçük ve orta burjuva düşüncülerin etkisinde

olan devrimci hareketin bütün unsurları gibi İbrahim de onu anti emperyalist, bağımsızlıkçı bir hareket olarak değerlendiriyordu. İbrahim bu düşünceden Şnurov'un Marksist sınıf tahlilleriyle kurtuldu. Onun Marksist tahlillerle kurduğu ilişki dikkate ve öğrenmeye değerdir.

Devlet eliyle milli burjuvazi yaratmak gibi uydurma bir savın İbrahim tarafından nasıl mahkûm edildiğine baktığımızda da aynı tutumu görmekteyiz. Kemalîst hareketi bir milli burjuva hareket olarak değerlendiren birçok aydın gerçeklikle çelişkili bu iddiayı cumhuriyetin kuruluş yıllarındaki zayıf milli burjuvazinin sonraki yıllarda devlet eliyle yaratıldığı teorisini üreterek tamamlamaya çalıştılar. Kurtuluş Savaşı'nın önderliğinde esas olarak kompradorların, toprak ağalarının olduğunu gösteren, feodalizmin egemenliğinden kurtulamamış ülkede yabancı egemenliğinin hem kaçınılmaz olduğunu hem de somut olarak bunun gerçekleştiğini gösteren Şnurov'u temel alan İbrahim burjuva aydınların marksist teoriyle çelişen yaklaşımını tam olarak reddetti. Türkiye'deki Kurtuluş Savaşı'nın geçmişi çağa ait bir savaş olduğunu, dolayısıyla güdük bir anti emperyalist yön barındırdığını, bağımlı bir cumhuriyete kapı araladığını tespit etti. Bunun için Şnurov'u okuması gerekmişti...

Komünistler enternasyonaldir. Enternasyonalizmi kendi ülkelerindeki proleter devrimi ileriye taşımak olarak kavramak komünistlerin temel özelliğidir. Enternasyonalizm bu anlamda ülkelerdeki devrime önderlik olarak somutlaşır. İbrahim'in Şnurov'dan hareketle Kemalîzmi kavraması aynı zamanda ülkedeki sınıfsal düzeni de tam olarak anlamasına yol açtı. Toprak devrimini temel alan bir rota çizerek Türkiye devriminin teorisinin önünü açtı.

Benzer bir gelişmeyi ulusal sorun teorisi için de görüyoruz. Türkiye'de Kürt ulusal sorununun varlığını keşfeden kuşkusuz İbrahim değildir. Ondan önce Kürt ulusunun hakları temelinde mücadele yürüten, büyük be-

deller ödemiş nice önder ve hareket olmuştur. Bunun ötesinde tarihsel bakımdan küçümsenemez bir Kürt ulusal direniş ve isyan tarihi de vardır. Kürt ulusunun ulusal haklar temelinde ya da dolaylı olarak bu haklardan ileri gelen mücadeleden geri kaldığı bir zaman yoktur. Büyük katliamlar da dahil olmak üzere bu mücadele neredeyse her zaman devletin şiddeti ile bastırılmıştır. Bununla birlikte İbrahim bu sorunu en doğru temelde, Marksist teorisinin en ileri seviyesinde yakalayarak çözümlendi. Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkını ulusların tam hak eşitliği ve proletaryanın çıkarları temelinde tanımlayan İbrahim Kürt ulusunun devlet kurma hakkını kayıtsız şartsız ileri sürdü ve komünist partisinin çözüm anlayışını geniş bölgesel özerklik olarak tanımladı. İbrahim'in bu tanımı tamamen Leninist literatüre dayanır. Kuşkusuz kavrayışı, bakış açısı dönemindeki bütün diğer devrimci önderlerle, hatta sonraki dönemlerde yetişenlerle kıyaslandığında özgündür. Ne var ki bu bakış açısı ve bu kavrayış ulusal sorunun çözümünde yeni bir keşif değildir. Böyle olması da gerekmiyor. Bunun için devrimci teorisinin içinde olmak, çözüm yolunu bu teoriyle bulmak onun temel özelliği olmuştur.

Onun Kürt ulusal sorununa dair çözüm yaklaşımı Lenin'in teorik çözümlerine dayanır. Federasyonun, özerkliğin vb. nin de ulusların kendi kaderini tayin hakkı kapsamına girdiğini iddia edenlere karşı Lenin'in berrak, net belirlemesini savunur: Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı sadece devlet kurma hakkıdır; bu nedenle o daha net bir tanım olarak özgürce ayrılma hakkının kullanılmasını da önerir. İbrahim'in tutumu bunu temel alır.

Benzer biçimde Demokratik Halk Devrimi, sosyalist devrim, sosyalizmin inşası, Mao Zedung Düşüncesi'nin dünya çapındaki önemi, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin komünizme kadar tüm dünya devrimi sürecindeki yeri konularında da o öğrenen ve uygulayandır. Hemen her meselede onun kılavuzu bilim olmuştur: MLM bilimi. Aynı zamanda dünyadaki gelişmelerin de sıkı bir takipçisidir.

ÖĞRENECEĞİMİZ ÇOK ŞEY VAR

Dünyanın birçok yerinde bugün halkların mücadeleleri sürmektedir. Komünist hareket, özellikle Maoist

bir seviyede ilerlemeye, halklar için kurtuluş olanaklarını bulmaya, geliştirmeye devam etmektedir. Maoist hareketin sunduğu tartışma zemini de bu bakımdan zengin ve güçlüdür. Hem çeşitli halk hareketlerinin, bu hareketlerin egemen sınıf güçleriyle geliştirdikleri ilişkilerin, farklı ülkelerdeki koşulların ve bu koşulların sonucu olan isyanların takip edilmesi, tartışılması hem de Maoist hareketlerin kimi farklı teorilerinin, politikalarının yakından takip edilmesi İbrahim'in yolunu, öğrenme yöntemini uygulamak bakımından bir görev olduğunu görmemiz gerekir.

Bilmeliyiz ki halkımızın kurtuluş için mücadeleye atılmasında, bunun için örgütlenmesinde temel eksiklik devrimci teoridir. İbrahim tam da bu eksikliği gideren büyük bir adım atmıştır. Bu büyük adımın beslendiği kaynak onun enternasyonal bakış açısıdır.

Yoldaşlarımızın önemli bir kısmının halkımızın genel sorunlarına, farklı illerdeki, farklı bölgelerdeki halktan kesimlerin durumlarına ilgisiz olması en temel sorunlarımızdan birisidir. Fazlasıyla kendi dar alan sorunlarımız içinde kalmaktayız. Gelişim göstere-mememizde, bir adım ileri iki adım geri bir seyir izlememizde, çoğunlukla kendimizi tekrar eden pratiklerimizdeki nedenlerden birinin bu olduğunu görmemiz gerek. Bu sorunu aşmak mümkündür.

Bu sorunu aşmak için İbrahim yoldaşın tezlerindeki arka plana biraz daha yoğunlaşmakla işe başlayabiliriz. Devrimci teori ile kurduğu ilişkiyi çözümlerken bunun gayet mümkün, başarılabilir bir iş olduğunu da göreceğiz.

Başka ülkelerdeki komünist yoldaşlarımız İbrahim'in görüşlerini öğrendiklerinde onun kendileri için de bir ışık olduğunu fark ediyor ve sınıksız sahipleniyorlar. Bunun nedeni İbrahim'in sonuçta onların da karşı karşıya olduğu aynı meseleleri konu etmesidir. Biz yıllar önce yaşamış ve teori üretmiş ustaları okurken de aynı hisse kapılmıyor muyuz? Öyleyse karşı karşıya olduğumuz sorunların anlaşılması, çözülmesi sorunlar olmadığını bilmeliyiz. Bu sorunların çözümünün temel yolunun tüm dünyaya yüzünü dönmek ve devrimci teori ile çok sıkı bir ilişki kurmak olduğunu kafamıza kazımalıyız.

Çözüm gücü olmak için İbrahim'in enternasyonal kimliğini kılavuz edelim. Dünya devriminin bir parçası olan devrimimizin ancak devrimci teori ile kuracağımız doğru ve güçlü bir bağla anlaşılır ve hatta mümkün olduğuna inanmalıyız...

İbrahim Kaypakkaya katledilişinin 50. yılında Zürih'te anıldı

Partizan tarafından komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 50. yılında anma etkinlikleri örgütlenmeye devam ediyor.

Yapılan anma etkinliklerinden biri de 13 Mayıs Cumartesi günü İsviçre'nin Zürih kentinde gerçekleştirildi.

Zürih Stauffacherplatz'ta gerçekleştirilen etkinlikte, meydana çadır kuruldu. "Katledilişinin 50. Yılında Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür!" şiarlı Almanca büyük poster, TKP/ML imzalı Almanca, Kürtçe ve Türkçe "Katledilişinin 50. Yılında Çizdiği Kızıl Güzergahla Demokratik Halk Devrimi Mücadelemizde Yaşıyor, Savaşıyor!" sloganlı pankartın yanı sıra Partizan imzalı "Katledilişinin 50. Yılında Örnek Bize Cesaretin!" sloganlı Türkçe pankartı ve Partizan bayraklarıyla alan süslendi.

Anma etkinlik saat 15.00'te yapılan açılış konuşması ile başladı. Yapılan konuşmada "Değerli dostlar, yoldaşlar, faşist diktatörlük tarafından Diyarbakır Zindanlarında 90

gün süren ağır işkenceler sonucunda katledilen komünist önder İbrahim Kaypakkaya yoldaşı andığımız etkinliğimize hoşgeldiniz, sizleri Partizan olarak selamlıyoruz" denildi.

Konuşmanın devamında "Mayıs ayı katliamlar ayı olarak bilinir. Der-sim Katliamının yıl dönümü 4 Mayıs olarak anılmaktadır. 6 Mayıs 1972

Türkiye devrimci hareketinin önderlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan asılarak şehit düştüler. 31 Mayıs 1971 günü Sinan Cemgil, Alparslan Özdoğan, Kadir Manga Nurhak'ta ölümsüzleştiler. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntasının'nın iradeyi kırma, sindirme, tasfiye ve teslim alma saldırısına karşı Ferhat Kurtay, Eşref Anıyık, Mehmet Zengin ve Necati Öner 17 Mayıs 1982'de bedenlerini ateşe verip ölümsüzleştiler. Yine Kürt Ulu-

sal Hareketinin önderlerinden Haki Karer 18 Mayıs 1977'de Dilok'ta katledildi. Adlarını sayamayacağımız onlarca devrimci, komünist ve yurtsever Mayıs ayı içinde yaşamını yitirdi" denilerek komünist önder İbrahim Kaypakkaya şahsında Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve komünizm davasında ölümsüzleşenler için yapılan saygı duruşuyla devam anma etti.

Anma etkinliğine Avrupa Göçmen Emekçiler Birliği, Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu, MLKP, MKP, Devrimci Cephe ve Öncü Partizan da katılarak destek verdi. Konuşmanın ardından kitle tarafından "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganı atıldı.

Ardından Partizan adına Almanca açıklama okundu.

Etkinlikte İbrahim Kaypakkaya'ya atfen yazılan "Ardıç Yeşili Gözlerin" adlı şiir okundu.

Etkinlik marşlar ve atılan sloganların ardından, Partizan andının okunması ile sonlandırıldı.

İbrahim Kaypakkaya Atina'da anıldı

Yunanistan'ın başkenti Atina'da komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 50. yılında anma etkinliği düzenlendi.

Saygı duruşu ile başlayan etkinlik, yapılan konuşmalarla devam etti. TKP/ML adına yapılan konuşmada komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın her türden burjuva akıma karşı yürüttüğü mücadeleye vurgu yapılarak İbrahim'in komünist çizgideki ısrarına dikkat çekildi. Proletaryanın bayrağının ancak bu şekilde muhafaza edilebileceğini kavradığını belirterek ideolojik cüretini de bu hattan aldığı söylendi.

"Komünist önder İbrahim Kaypakkaya da Türkiye'de devrimci komünist çizginin yeniden filizlenmesinin temel gıdalarından biri olarak Büyük Proleter Kültür Devrimini işaret etmiştir." denilen açıklamada "Kurucusu olduğu partimiz TKP/ML, aradan geçen 50 yılda kurucu önderimiz İbrahim Kaypakkaya'nın bıraktığı teorik-ideolojik mirası, cüreti, devrim ve komünizm mücadelesini kesintisiz devam ettirmektedir. Partimiz Halk Savaşındaki ısrarını sürdürmekte, proletaryanın kızıl bayrağını büyük bir özveri ve coşku ile taşımaktadır. Partimiz,

tüm sınıf uzlaşmacı ve proletaryayı komünizm mücadelesinden alıkoyma hedefi ile ortaya çıkan ideolojilere karşı Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'dan devraldığı cüret ve irade ile MLM rehberliğinde komünizm yürüyüşünü sürdürmektedir."

Ardından söz alan KKE(m-l) temsilcisi, "Dünya çapında emperyalistler arası çelişkilerin derinleştiği bir süreçten geçiyoruz. Bu durum dünya halkları için daha ağır koşullar getirmektedir. Bu süreçte işçi ve emekçilerin mücadelesini omuzlayacak ve yükseltecek olan ise komünist partilerdir. Bu koşullarda ihtiyacımız olan İbrahim Kaypakkaya gibi halkın içerisinden çıkan önderlerdir. İbrahim Kaypakkaya hem teorik hem de pratik olarak gerçek bir devrimci önder olarak reformizme ve pasifizme karşı duruş gösterdi. Emperyalizme, faşizme ve tüm gericiliğe karşı mücadele yürüttü. Kaypakkaya devrimci teoriyi, devrimci pratiğe dönüştürmeyi başardı. Yaşasın İbrahim Kaypakkaya, yaşasın TKP/ML" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Etkinlikte Laiki Drasi temsilcisi de yaptığı konuşmada; "Kaypakkaya, reformizme ve faşizme karşı güçlü bir karşı koyuştur. Kaypakkaya, yoksul bir aileden yetişti, Marksizm ve Le-

ninizm'i iyi bir şekilde yorumladı ve silahlı mücadeleyi örgütledi. Onun işkencecilere karşı son sözleri; 'Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım ve neticede yakalandım. Asla pişman değilim. Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım.' olmuştur. İbrahim Kaypakkaya ve Sotiris Petoulas ölümsüzdür." dedi.

Etkinliğe katılımda bulunan Skapro temsilcisi de "İbrahim Kaypakkaya'yı bugün bu etkinlik vesilesi ile anıyoruz, onu mücadelemizde yaşatmaya devam ediyoruz. Pratikte enternasyonal görevlerimizin gereği olarak TKP/ML ile dayanışmamızı sürdürerek de Kaypakkaya'nın mirasını sahipleniyoruz. Emperyalistler arası çatışmalar büyümektedir, Kaypakkaya gibi, şehit düşen yoldaşlar gibi mücadeleyi yükseltmek düne göre daha elzemdir." açıklamasında bulundu.

Yapılan konuşmaların ardından etkinlik, sinevizyon ve marşlarla devam etti. Etkinlik son olarak Enternasyonal Marş'ın okunmasıyla sonlandırıldı.

ŞİİRİMDEKİ SES

CESUR KADINLARIN SESİNİ HAYKIRIYOR

Kırlangıçların getirdiği, beton yığınları arasına sıkışmış sabırla, emekle, aşkla bir çatlak bulup güne-güneşe kavuşmayı bekleyen tohum gibidir mahpusların eserleri. Bir Tutam Saç'ta o eserlerden biri. Devrimci kadın emeğinde, üretkenliğinde ısrarın ve kararlılığın bir temsili. Sona Mengütay'ın dizeleri 26 yıl tutsaklıkta birçok sürgüne, arama adı altında türlü alıkoymalara rağmen yeniden üretebilmiştir kendisini. Ve şimdi röportajımızın konusunu oluşturan "Bir Tutam Saç" kitabına dönüşebilmiştir.

Edebiyatta alışlagelmiş eril dile inat kadının yalınlığını, kendinden emin imgelerini Bir Tutam Saç'ta Sona açıkça ortaya koymuş. Dili itibarıyla de Sona'nın dizeleri kadın mücadelesinin güzel örneklerindedir. Ne demişler: Her şey dilde başlar...

Gazel Bulut: Öncelikle kitabın için kutluyor ve benimle bu röportajı yapmayı kabul ettiğin için teşekkür ediyorum. Kitabında kısa bir özgeçmişin var ancak henüz kitabını okuma şansı olmayan okuyucularımız için de ken-

dinden bahseder misin?

Sona Mengütay: Ben teşekkür ediyorum. Bir Tutam Saç'ı çıkarmam için birçok hevalim gibi senin de emeğin çok oldu. Her anlamda beni teşvik ettiniz. Sizlerin bu cesaret verici teşvikleri, yazıp yazıp kıyıya-köşeye attığım şiirlerimi bir araya getirmemi sağladı. Şimdilik bir kısmını toparlayabildim ancak. Kitap fikriyatından önce toparlayabildiğim şiirlerimi, birlikte tutsaklığı anlamsız kıldığımız siz güzel yoldaşlarımın okumaları için dolaşma koydum. Bizim burada hava yolu postamız hemen her odaya kolaylıkla hizmet veriyor. Çok kısa bir sürede gelen değerlendirme, yorum ve eleştiriler bana çok güzel bir enerji verdi. Bu enerji ve motivasyonla şiirleri basıma hazırlamaya başladım. Kitabın basım sürecinde Figen ve Gülser hevallere min ayrıca çok emekleri oldu. Diyebilirim ki Bir Tutam Saç; kolektif duyguların bir seçkisi ve kolektif emeğin bir sonucu olarak hazırladım. Bu anlamda bir kez daha emeği geçen özgür kadın tutsak yoldaşlarıma, hava yolu postası emekçilerine ve burada mek-

tup okuma komisyonundaki emekçi kadın görevlilere de emeklerinden dolayı teşekkürlerimi sunuyorum.

Kendimi kitapta da kısaca tanıtmıştım. Her kadının hayat hikâyesi gibi ben de hikâyemi anlatmaya kalksam ciltler yetmez. Ama ben kısaca kendimi tanıtmaya başlayayım: Kars'ın Susuz ilçesine bağlı Büyükçatak köyünde doğdum. Her kadın gibi toplumsal cinsiyet rollerinin dayatıldığı bir ortamda büyüdüm. Her ne kadar rol ve misyonum belli olsa da payıma düşen rolün sınırlarına kendimi hiçbir zaman hapsedmedim, ona göre hareket etmedim ve o role bürünmedim. Sanırım beni sürekli arayışlı kılan yeni arayışlara sevk eden bu özelliğimdir. Diyebilirim ki arayışlarımın rotası çocukluk hayallerimde ifadesini buldu. Okul yıllarım bir nevi arayışlarımda netlik kazandı. Haksızlık! Evet, haksızlık, her türlü haksızlığı kabul etme, karşı gelme bende bir savunma mekanizmasının ötesinde bir tavra, bir duruşa dönüşmesi önemliydi. Bu da hayatımın şekillenmesine yol açtı. İrade anlamında kabul etmediğim

durumlara karşı hep isyan ettim, onlarla inatlaştım. Hatıramda, hem kendim yaşadığım, maruz kaldığım hem de çevremde kadınların maruz kaldığı onca haksızlık örnekleri hâlâ canlı olarak duruyor. Tanıklık ettiğim, canımı acıtan onca haksızlık ve her türlü şiddet olgusu bana, biz kadınlara reva görülen yaşam mahkûmiyeti barındırıyordu. Bu mahkûmiyeti büyüdükçe daha çok fark ediyordum. Bu şiddet sarmalını evlerimizde, toplumda durdurma gücü, bilinci yoksa yapacağın bir şey de olmaz. Düşünsel olarak haksızlığa karşı gelmek, bir yola girmeyi salık verir. Ben de kadınların şiddete maruz kalmasına karşı çıkacağıma dair kendime yeminler etmiştim. Özgürlük arayışım bu denklemde başladı.

Her ne kadar o zamanlar cins bilincim oluşmamış olsa da kadına biçilen kaderi hiç kabul etmedim. Kaderin kedere dönüşebildiğini yaşıyor, öğreniyordum. Kadınları köle etmenin yolu, onları kadere inandırmaktır. İşte buna hiç inanmadım. Kader denilen şeyi varsa eğer elime aldım ve ken-

dim şekillendirmek istedim. Elbette bunu yapmak öyle kolay değil, bin türlü zorluğu var. Zorlu zamanların ilaçları da var, o ilaçları bulmak, tedaviye başlamak cesaret ister. Öncelikle cesaret ve bu cesaretle durmadan mücadele etmek. 1990'lar hem halk olarak hem de biz kadınlar için yeni bir şeyi ifade ediyordu. Halk olarak varlık yokluk mücadelesi bir aşamayı geçmişti. Kürt gençleri, kadınları varlık yokluk aşamasını büyük bedeller ödeyerek geçmişlerdi. Özgürlük mücadelesinin rüzgârı nasıl ki birçok kadını, genci çektiyse beni de sahiplendi. Kimlik ve kişilik kazanma yürüyüşüne ben de böylelikle başlamış oldum. İnsan özgürlüğün kokusunu bir kez aldı mı özgürleşmek ister, özgürleştiğini hissettikçe onun ötesine, var olanın ötesine varmak, kendi sınırlarını aşmak ister. Bu istek yürüyüşü kaçınılmaz kılar. İşte benim de yürüyüşüm böyle başladı. Özgürleşme kokusu beni çekti. Bu kutsal yürüyüşün bir öznesi olmak, hiç durmadan yürümek. Bu inançla '93'te özgürlük mücadelesine katıldım. 1996'da tutuklandım. DGM'de yargılandım ve müebbet ceza aldım. 26 yıldır mahpusum. Bu 26 yılda birçok mahpusta kaldım. Bir mahpustan diğerine gitme genelde "zorunlu sevk" dedikleri sürgünler sonucu yaşandı. 2016 yılından beridir Kandıra 1 Nolu F Tipi Yüksek Güvenlikli Cezaevindeyim. Mahpus yıllarımı okuyarak, yazarak, araştırarak, üretmeye çalışarak eksiltiyorum. Kimi zaman çeşitli kurumların düzenlediği yarışmalara katılmaya, katkı sunmaya çalışıyorum. 2002'de İHD tarafından düzenlenen öykü-şiir yarışmasında öykü dalında birincilik ödülünü, Uluslararası Af Örgütü'nün 2006'da "Kadına Karşı Şiddete Son" kampanyası kapsamında Güldünya Töre'ye Mektuplar yarışmasında jüri özel ödülünü aldım. Bu ödüller bana yazma motivasyonu sağladı.

Gazel Bulut: Kaç yıldır şiir yazıyorsunuz? Ben de yakından yaşadığım için biliyorum, yazınsal faaliyetlerin en çok olduğu yerlerden biri hapishaneler. Ancak gerek yaşam şartları gerekse tecrit politikalarıyla bağlantılı uygulamalar türlü zorlukları beraberinde getiriyor. Bu süreçlerden bahsederseniz?

Sona Mengütay: Kaç yıldır şiir yazdığımı hatırlamıyorum. Çocukluğumda evlerimizde yankılanan Erivan Radyosundan Meryem Xan'ın sesinin büyümesine kapılırdım. Meryem Xan, Ayşe Şan, Arem Tigran ve daha birçok dengebeç ve sanatçının o büyüleyici sesleri çok şey anlatıyordu. Her ses birer çığlık gibi yankı buluyordu evimizde. Acıyı, aşkı, sevgiyi, halkımızın acı tarihini anlattıklarını anladığımda daha fazla

büyülenirdim. Onların yerinde olmak isterdim. Belki de onlar gibi olma hayalimdi bana şiir yazdıran bilemiyorum. Şiir de anlatmak istediğine biçim vermek değil mi? Dediğim gibi Meryem Xan da anlatmak istediğini sesiyle haykırıyordu adeta. İşte bu sesin büyümesi beni içine çektiğçe ben de dağlara, taşlara, suyun akışına, uçan kuşların kanatlarına, kelebeklerin ömrüne, baharda açan çiçeğe baktıkça onlarla konuşuyor, onlara imgeler kuruyordum. Ama yazıya dökme, şiir olarak yazma serüvenim birçok yoldaşım gibi mahpusta başladı. Kadınların en güzel, en değerli hazineleri duygularıdır. Bu duygular analitik zekalarıyla buluştuğunda, ortaklaştığında çok güzel şeyler ortaya çıkıyor. Kadın dünyasındaki bu üretkenlikler çok önemlidir.

Mahpusta direnmek kadar üretmek de anlamlıdır. Ürettiklerimizi bir araya getirmek, bir kaynağa dönüştürmek hiç de kolay değil. Mahpuslar ürettiklerine, üretmek istediklerine tedirginlikle yaklaşıyorlar. Ulaştığımız sınırlı kaynaklara rağmen yazarak, üretmek çoğalma isteğimiz çoğu zaman kursaklarımızda kalabiliyor. Ya dışarıya çıkardığımızda sahiplenen çıkmıyor ya da aramalarda keyfi bir şekilde el konulabiliyor. Her iki durum da şevk kırıcıdır. Okumak istediğimiz kaynaklar sınırlıdır. Son yıllarda bir de buna kota sınırlandırılması eklendi. Kişi başına yanında belli bir sayıda kitap bulundurma kotası getirildi. İsteddiğimiz dergi-gazete-makale türü kaynaklara ulaşamıyoruz, zaten yasak. Elbette bütün bunlar tecrit politikalarıyla bağlantılıdır. Tutsaklar üzerindeki tecrit ve izolasyon politikaları psikolojik savaşın bir ürünüdür. Psikolojik savaş yöntemleri her geçen gün çeşitlenerek artmaktadır. Örneğin 30 yılını zindanda geçiren birçok arkadaşın cezası bittiği halde tahliye edilmediler. Burada da iki arkadaşım bu adaletsiz ve keyfi uygulamayla bırakılmadılar. Mahpuslara karşı büyük bir adaletsizlik yaşatılıyor. Bunun yanı sıra bir mahpustan diğer mahpusa sevk ve sürgün sırasında bin bir emekle ürettiğimiz şiir-öykü, araştırma-inceleme notlarımız, dosyaladığımız yazı çalışmalarımız çeşitli gerekçeler öne sürülerek el konulabiliyor.

Birkaç yıl önce bir arkadaşımın okuması için mektupla gönderdiğim şiirlerime gönderdiğim cezaevi tarafından el konuldu. Ben hâlâ o şiirlerimi geri alabilmiş değilim. Yine arama adı altında alınan yazılarımız yıllardır gözaltındadır. Demem o ki mahpus koşullarının sınırlılığı, mahrumiyeti içerisinde üretmek çoğalmak, yazarak zenginleşmek her şeye karşı önemli bir duruştur. Onun için diyorum ya

kadınların en değerli hazineleri duygularıdır.

Yukarıda da ifade ettiğim gibi; çocukluğumdan edindiğim duyguların beni dürtmesi sonucu yazmaya yöneldiğimi söylemeliyim. Zindan koşullarının zorluklarına karşı bir şeyler yapmak gerekiyordu. Ben de ilk etapta el yordamıyla biriktirdiğim anılarımı yazarak başladım. Arada sırada kendimi imgelerle tanıştırsam da imge kurmak anı anlatmak yazı yazmak kadar rahat gelmiyordu. Şiir için "ince iş, incelik ve ahenk isteyen zahmetli bir uğraş" diyordum. Ama ne kadar böyle desem de ilgim de meyilim de şiire dönüştü. Zamanla okuyarak ama çok okuyarak bu ilgimi ve meylim cesaretlendirdim. Yenebileceğim cesareti edindim. Tabii ki sadece cesaret yeterli değil, cesaret ancak eline kalemi almana yardımcı olur, yol gösterir sana. Neden ve neyi yenmek istediğini bilmezsen edindiğin cesaretin anlamı olmaz. Amaçlı olmak gerekiyor. Ben de 26 (27 demeliyim artık, 27 yılıma girdim) yıllık mahpus hayatımda bir yandan okuyarak kendimi geliştirmeye çalışırken diğer yandan edindiğim bilgi birikimi amaçlı kılmaya, özenle yazdıklarımaya çabalıyorum. Bu anlamda beslendiğimiz kaynakların hazinesini açmak, o hazineyi iyiliğe, doğruluğa, özgürleşmeye doğru akıtmak devrimci sorumluluğumun bir gereği olarak görüyorum. "Amaçlı olmak" biraz da bunun için önemlidir.

Gazel Bulut: Şiirin genel tanımının ötesinde herkes için ayrı anlamı ve manası vardır. Peki Sona için şiirin tanımını nedir?

Sona Mengütay: Şiir benim için telkâri sanatı güzelliğini de değerini de ince işçiliğinden almaktadır. Nasıl ki telkârinin maddesi gümüşse şiirin de maddesi duygulardır. Duyguları imgelere tariflemek ve bu tariflemeyi şiire dönüştürmek telkâri zanaatını icra etmek kadar incelik isteyen bir sanattır. Şiir gücü çok eski zamanlara ait bir ruhtur. Bu ruh bazen geçmiş-göçmüş anılarımızı fısıldıyor bazen de içerisinde bulunduğumuz zamana sesleniyor. Şiir kendini imgelerle giyindirmek ister. Yani söylemek istediğine öz ve biçim buldurur. Biçimle özün uyumlu olması, diğer bir deyişle estetik-güzelliğin buluşmasıdır. Onun için telkâri zanaatıyla özdeş kılıyorum. Telkâri zanaatında müthiş bir incelik ve uyum var. İnce ince tellerin işlenerek bir zanaata dönüşmesi insanı büyülüyor. Şiirde bunu görüyorum.

Gazel Bulut: Tüm şiirlerinin senin için önemi aynıdır tabii ama bize Sona'yı anlatan bir dizeni söyler misin desem hangisi olurdu? Neden?

Sona Mengütay: Bütün şiirlerimde beni anlatan dizeler var tabii ki. Özel olarak beni en iyi anlatan "Varoluş" şiirimdeki "Kendime sora sora biriktim" dizesi olur herhalde. Şuna inanıyorum: Her insan kendine sorarak ve kendi sorularına cevaplar oluşturarak birikir, kendini inşa eder. Aslında röportajın başından beri anlatmaya çalıştığım hayat hikâyemde de görülmüyor. Kendime sorduğum sorularımın cevapları yürüyüşümden anlam buluyor. Elbette içinde felsefik tanımları da barındırıyor. Kastettiğim soyut tamlamalardan ziyade somut hayatla, yaşamın akışıyla sıcak bir ilişkisi var. Dizedeki "gizem" kadın doğasındaki gizeme, zenginliğe bir göndermedir. Biz kadınlar kendi dizelerimizde acıyı- yaralanmışlıkları biriktirdiğimiz gibi sevgiyi, özlemi, güzellikleri de biriktirmişiz. Bu birikimlerimizi toplumsallaştırmamız gerekmektedir. Bu açıdan şiir acıyı, hüznü anlattığı kadar mutluluğu da çağırmalıdır. İnsanı derinden düşündürmeli, kimisini sarsmalı, kendisinde vicdan uyandırmalıdır. Zulme, kimliksizleştirmeye, adaletsizliğe karşı baş kaldırmalı, her türlü haksızlığı protesto etmelidir.

Gazel Bulut: Kadın direnişlerinin dünyanın birçok yerinde yükselişe geçtiği, kadınların seslerinin daha gür çıktığı süreçlerden geçiyoruz. Aylardır İran'da kadınlar direnmeye devam ediyor. Sen de ahlak polisleri tarafından katledilen Jina Emînî için bir şiir yazdın. İran direnişinin simgelerinden olan kitabına da adını veren Bir Tutam Saç senin için ne ifade ediyor?

Sona Mengütay: Zulüm ve baskının olduğu yerde direniş kaçınılmazdır. Özellikle dünyanın birçok yerinde direnen, direniş halinde olan kadın özgürlük mücadelesini soluksuz veren bütün kadınları selamlıyor, direnişlerine sahip çıkıyorum. Her nerede olursa, hangi sisteme karşı olursa olsun kadınlar direniyorsa, mücadele verip hak talep ediyorsa mutlaka kazanan kadınlar olacaktır.

Tarihte olduğu gibi günümüzdeki iktidarlar toplumsal cinsiyetçilik üzerinden ideolojilerini geliştirmiş, politikalarını üretmişlerdir. Sürekli kadının saç-başı-bedeni araçsallaştırılarak iktidarlarını sürdürmüşlerdir. Kadın isterse başını açar, istemezse kapatır. Bu kadının kendi tercihi olmalıdır. Burada hiçbir sistemin, devletin, erkeğin kadının bedeni üzerinden tasarruf yapma hakkı yoktur. Kadınlar tarih boyunca çok bedel ödediler. Kadınların hak ve özgürlük talepleri 21. yüzyılda da devam ediyor. Her ne kadar erkek egemen zihniyeti kadınların özgürlük dinamiklerini ortadan kaldırmak için politikalar geliştirmeye kalksalar da kadınlar haklarını talep etmekten

ve özgürlüklerinden vazgeçmiyorlar. Daha bir yıl önce Afganistan'da Taliban gerici iktidarı ele geçirir geçirmesiz ilk iş kadınları kafese kapatmak, neredeyse kamuda çalışan tek bir kadın bırakmama oldu. Taliban'ın bütün baskı ve tehditlerine rağmen az sayıda da olsa Afganistan sokaklarında cesur kadınlar "Jin Jiyan Azadî" sloganları eşliğinde ellerinden alınan hak ve özgürlüklerini geri istiyorlardı. Ortadoğulu kadınlar, Rojava'da kadınların öncülüğünde gelişen devrimden güç alıyorlar. Aslında Ortadoğulu kadınlar güçlü bir mücadele dinamiğine sahipler. Bu dinamiği ortadan kaldırmak isteyen gerici rejimler, kadınların nefes almalarını istemezler. İran rejimi de bu rejimlerden biridir. Aylardır İran'da rejimin tüm baskı, tutuklama ve idamla tehdit politikalarına rağmen kadınlar direnmekten vazgeçmediler, hâlâ direniyorlar. Jîna Mahsa Amini'nin katledilmesi dünya kadınlarını kısa sürede birleştirdi. Direniş dalga dalga yayıldı. Tarihte kimi dönüm noktaları var; nasıl ki 8 Mart, 25 Kasım tarihleri kadın mücadelesinin dönüm noktalarını oluşturuyorsa Amini'nin İran'da "ahlak" polisi tarafından katledildiği 16 Eylül 2022 tarihi de bu dönüm noktalarından biridir. Hemen her kadın Amini direnişine sahip çıktı. Kadınlar saçlarını keserek bu gerici iktidarı protesto ettiler. Ben de bir tutam saçımı kestim. Ancak mahpususta bu tarz tavır ve duruşlarımızı dışarıya yansıtmak gibi imkânlarımız yok. O yüzden yaptıklarımızla kalabiliyoruz çoğu zaman. Böylesi durumlar karşısında yaşadığım duygular şiire dönüşebiliyor. Bir Tutam Saç şiirini o

günlerin sıcak duygu ve etkilenmeleri bana yazdırdı. Keşke bir kadın katledilmeseydi ben de o şiiri yazmamış olsaydım. Kitabın Bir Tutam Saç ismini alması da bir tavır ve gelişen isyana, direnişe bir kadın olarak ortak olmak, duruş göstermek içindir. Kendini kadın özgürleşmesinin bir parçası, bir öznesi olarak görmek kadına dönük gelişen şiddeti, zulmü kabul etmeyi gerektiriyor. Haliyle imgelerimi de özgürleşme sorunlarının muhatabı kılıyorum. O yüzden kurduğum her imge kadın yaşamlarına benziyor, daha doğrusu kadının yaşanmışlıklarını imgelerimle benzeş kılıyorum, onun için imgelerimle sürekli diyalog içerisinde oluyorum.

Gazel Bulut: Kitabın 21 Mart Newroz günü raflarda yerini aldı. Bunun özel bir anlamı var mıydı? Yoksa denk mi geldi? Varsa neden?

Sona Mengütay: Kitabın 21 Mart günü raflarda yerini alması benim için çok anlamlı. Aslında 8 Mart'ı düşünmüştük ancak yaşanan deprem felaketinden kaynaklı tarihini değiştirdik. Deprem büyük yaralara yol açtı. Aradan onca zaman geçti insanlar hâlâ kayıplarını arıyorlar. Biz mahpuslar buralarda bir şey yapamamanın, oradaki insanlara ulaşamamanın derin acısını yaşadık. Böylesi zamanlar mahpususta olmak zor geliyor. TV ekranlarına yansıyan çığlıkları çaresizce izlemek en zoruydu. O insanlarla birlikte bir ölüyor, bir canlanıyor gibiydik adeta. Kayıpla-ölümün bir arada yaşandığı bir zamanı yaşadık. İnsanlarımız bu zamandan nasıl çıkacaklar? O da belli değil. Aslında

iktidarlar, çıkarlar araya girmezse toplumsal vicdan dayanışarak açılan derin yaraları sarmak kolaylaşacaktır. Bu vesileyle hayatlarını kaybeden insanlarımıza rahmet, yaralıları da acil şifalar diliyorum. Kitabı bu yaşlı yaralı günlerde raflara dizmek istemedim. Bu yüzden 21 Mart gününe erteledik. 21 Mart tarihi hem tarihsel hem de toplumsal anlamda büyük bir değere sahiptir. 21 Mart aynı zamanda diriliş ve direniş bayramımız olan Newroz bayramıdır. Newroz zulme ve kimlik-sizleştirmeye karşı yeniden doğuşu ve dirilmeyi ifade ediyor, simgeliyor. 21 Mart denilince onlarca direniş örnekleri akla geliyor. Benim için bugünün bir özelliği daha var: Sevgili annemle ilgili bir hatıramı paylaşmak isterim. Annem Newroz gününe özel Kılör (bir tür çörek) yapardı. Kılörün hamurunu yoğururken çeşitli nesnelere katardı (bozuk para, boncuk gibi), her bir nesneye bir şey atfederdi. Bizler akşamı zor beklerdik, akşam olunca annem kılörü dilimlere her birimiz payımıza düşeni alırdık. Kime ne çıktıysa şansına. Bana çoğu zaman şans getirecek olanı düşerdi. Kitabın bugün raflarda yer alması da bana şans getirecektir. Bu vesileyle sevgili annemi de anmış oldum. 21 Mart Newroz bayramı başka halkların tarihinde de önemli bir yere sahip. Yanı sıra doğanın yeniden doğuşu, baharın gelişi demek. Bahar yeniliktir, sürekli direniş halinde olmak, hep yenilenmek demektir. Bu anlamda kitabın bugüne denk gelmesi önemlidir benim için.

Gazel Bulut: Türkiye'de son yıllarda kadının aleyhine olan, siyasi iktidarla bağlantılı birçok politika hayata geçirildi ve geçirmeye devam ediyor. Tüm bunlar karşısında ciddi bir kadın bilinci ve dik duruşu görüyoruz. Hemcinslerimiz için Sona'nın "şiirindeki ses" neler söylüyor?

Sona Mengütay: Kadınlar mücadele dinamiklerini zayıf bırakmamalıdır. Zayıf bıraktıkları anda kendilerini eril zihniyetin saldırılarına açık tutmuş olurlar. Türkiye'de son yıllarda artan kadın düşmanlığı iktidarın politikalarından bağımsız değildir. Bugün tarikat, cemaat ve parti liderlerine kadar çıkıp kadınları çok rahatlıkla tehdit etmeleri, hedef göstermelerini buradan ibretle TV ekranlarında seyrediyoruz. Her gün onlarca kadın katlediliyor. Kadın katliamlarının bu kadar rahat işleniyor olması, bu tür söylem ve hedef göstermelerden güç alındığını gösteriyor. Kadınların yıllarca verdiği mücadele ve bedeller sonucu elde ettikleri kazanımları bir bir ellerinden alınmak isteniyor.

Kadına karşı şiddet sarmalı zihniyetlerde devam ettikçe kadın düşmanlığı devam edecektir. Türkiye'de iktidarlar özellikle son yıllarda kadınlar üzerinden politikalar yapıyor, siyasetlerine şekil veriyorlar. Her seçim zamanında olduğu gibi bu seçimde de kadınlar ve kadın kazanımları araçsallaştırılmak isteniyor. Öyle ki ittifak ortaklıkları, alışverişleri yine kadınlar üzerinden yapılıyor.

Kadın mücadelesi bir bütündür. Bu anlamda bütün kadınlar ortak mücadele perspektifi etrafında birleşmelidirler. Bu birleşme gelişme erilegemen ittifak ve ortaklıklar daha çok yaşanır. Kadını iktidarların politikalarına alet etmelerini reddetmeli, karşısında güçlü birliktelikler kurarak durabilmeliyiz. Kadınlar kapatıldıkları cinsiyetçi kamplardan çıkmak için mücadele ediyorlar iktidar etrafında kümelenen tarikat ve cemaatlerin kadınları tekrardan o kamplara kapatma çabaları öfke uyandırıyor. Kadınların her anında taciz ve tecavüz ile yüz yüze kaldığı bir sistemde yaşıyoruz. Bu anlamda kadın özgürlük sorunu çözülemese topluma ne demokrasi uğrar ne de adalet gelir. Kadınların taciz ve tecavüze maruz kalmayacakları, öldürülmeyecekleri bir gelecek, bir toplum düşünüyorum. "Şiirimdeki ses", cesur kadınların sesini haykırıyor ve bu sesi çoğaltmaya bir çağrıdır.

Gazel Bulut: Son olarak okuyucuların için dizelerinin devamı gelecek mi ve eklemek istediğin bir şey var mı?

Sona Mengütay: Dizelerimin devamı gelecek. Daha doğrusu gelmesini istiyorum. Halihazırda dosyaladığım şiirlerim var. Şimdilik Bir Tutam Saç okuyucuların ilgisini bekliyorum. Okurların ilgisi beni de teşvik edecektir. Biz mahpusların ürettikleri ne kadar ilgi görürse bizler o kadar moral ve güç alıyor, üretmek ve daha fazla çoğaltmak isteriz. Mapusta çoğumuzun yazdıkları "kimsesiz" kalabiliyor. İçerde de kimsesiz kalıyor, dışarı çıkardığımızda da kimse elinden tutmuyor, yitip gidiyorlar. Böyle olunca şevk ve azimle yazma isteğimiz kırılabilir.

Bir Tutam Saç okuyucuların eleştiriyorum ve değerlendirmelerine açıktır. Açıkçası ben de Bir Tutam Saç'ın okurlarla buluşmasını çok merak ediyorum. Bu merak ben de inanılmaz bir heyecan da yaratıyor. Son olarak bu röportaj aracılığıyla hem okuyuculara hem de bütün dostlara selam ve özlemlerimi iletiyorum. Özgür yarınlarda mutlaka buluşmak dileğiyle. Tekrardan kendimi anlatmama vesile olduğun için sana da çok teşekkür ediyorum.

BANKACILIK KRİZİNİN GÖLGESİNDE GÜVENLİ LİMANLARA KAÇIŞ

Amerikan Merkez Bankası (Fed), beklendiği gibi politika faizini 25 baz puan artırdı. Böylece Fed, borçlanma faizini 2007'den bu yana görülen en yüksek seviyeye, yüzde 4,5'in üzerine çekti. Son iki yıldır politika faizi, yüzde 0 oranından yüzde 4,5 üzerine çıkarken Fed artışların süreceği sinyallerine devam etmektedir. İlk dönemlerdeki 75 baz puanlık artışların ve enflasyonla mücadelede gösterilen kararlılığın piyasada etkili olduğu görülmektedir.

Bununla birlikte faiz artırımı ile sağlanan parasal sıkılaştırma politikasına rağmen ABD'de mart ayı enflasyon resmi rakamlara göre yüzde 5 dolayında kaldı. Bu rakamlar ile 2023 aralık ayı için hedeflenen yüzde 2-2,5 dolayındaki enflasyonun zor olacağı görüşü ağır basmaya başladı. Ayrıca bu faiz politikasının bankacılık ve finans sektörü için riskler yarattığı görülürken Fed enflasyonla mücadelede vazgeçilmediğini, dolayısıyla faiz artırımına devam edileceğine yönelik açıklamalarda bulundu. Buna rağmen, finansal riskler sebebi ile faiz artırımının yumuşak adımlar ile süreceği de görülmektedir. Faiz artırımlarının, bankacılık alanındaki risklerde bir azalma olmaması halinde 25 baz puan gibi küçük adımlar ile bir süre daha devam edeceği ifade edilmektedir.

RİSKLER DEVAM EDİYOR

Uluslararası rezerv para birimi olan ABD dolarının patronu konumundaki Fed'in para politikaları uluslararası alanda da büyük etkilere neden olmaktadır. ABD emperyalizminin sermaye ihracıyla sağladığı sömürü ve elde ettiği devasa kârlar gibi temel unsurların yanında, diğer emperyalist klikler ve bağımlı ülkelerde egemen olan komprador burjuva ve feodal sınıfların da ekonomi dümenleri emperyalizmin politikalarına endekslidir. Emperyalizme bağımlı ülke ekonomileri, ülke topraklarına çekilen emperyalist sermayeye sağladığı sömürü ve talan olanakları ölçüsünde ayakta durabilmektedir. Bu ülkelerdeki egemen sınıflar emperyalist sermaye ihracına bağımlıdır.

Son yıllarda görece daha sert bir zeminde ilerleyen emperyalistler arası çekişme ekonomik alana doğrudan etki etmektedir. Fed politikaları, emperyalist çekişmenin seyrini de

önemli ölçüde etkilemektedir.

Fed'in parasal sıkılaştırma politikası, piyasadan doların çekilmesi, parasal genişleme politikası döneminde alınan değerli kâğıt ve tahvillerin elden çıkarılması, uluslararası fonlamanın, kredi hacminin ve likiditenin azalmasına yol açmaktadır. Bu ise yüksek cari açıktan mustarip borçlu ülkelerin borçlarını ödeyememesi riskine, sıcak para akışındaki azalma sebebi ile de resesyon ve döviz krizi tehlikelerine yol açmaktadır. Bu husus, yarı feodal, yarı sömürgeler başta olmak üzere bağımlı ülkelerin emperyalizme daha da bağımlı hale gelmesine, emperyalizmin politikaları ekseninde daha fazla hizalanmalarına neden olmaktadır. Tayyip Erdoğan'ın "enflasyon sonuç faiz sebeptir" diyerek Nas'ı uygulama kararının somut temsilcisi olan Nurettin Nebati'de gördüğümüz "özgün ekonomi politikaları" için hiçbir alan kalmadığını görmemizin sebebi de budur.

Bu politikanın ciddi riskleri arasında görülen dünya çapında ekonomik resesyon ve finans krizi, Fed'in daha dikkatli faiz artırımı izlemesine sebep olsa da bu politikadan çark etmesine yetmemiştir. Özellikle 2023'ün ilk çeyreğindeki yüksek faiz artışları Fed'in piyasadan temin ettiği tahvil, değerli kâğıt ve diğer borsa unsurlarını iade ederek para çekmeye başlaması finans, borsa ve bankacılık sektöründeki birçok tekel için genişlemiş olan kredi hacminin yarattığı sorunlar nedeniyle kriz çanı çalmaya başlamıştır. Yüksek faizli kredilenme ve daralan para politikası ile ekonomik büyüme oranlarındaki beklenti düşmüştür. Yatırımların yönü değişmiştir. Yatırımcılar sermayelerini güvenli limanlar olarak tabir edilen ekonomik alanlara kaydırmaktadırlar. Marjinal tüketimde yaşanan azalma ve yatırımcıların güvenli liman arayışları; borsa, banka ve finans-yatırım şirketleri, teknoloji şirketleri, enerji alanında özellikle petrol şirketleri, kripto borsalarındaki ciddi değer kaybı ile birlikte kriz beklentisi görünür bir hal almıştır. Bu gerilim süreci, ABD ve Avrupa merkezli riskli alanlarda özellikle teknoloji alanında faaliyet gösteren bankalardan bazılarının iflas etmesi veya mülklerinin devredilmesi ile sonuçlanmış, risk bandında henüz birçok bankanın bulunduğu da verilere yansımaktadır. Bu bankaların iflasının bir domino etkisi göstererek geniş çaplı bir finans

krizini etkilemesi olası görülürken, tüm bu risklere rağmen Fed'in, Avrupa Merkez Bankası ve İngiltere Merkez Bankası'nın faiz artırmaya devam edeceği belirtilmektedir.

Bu gidişat emperyalistler arası çekişmenin seyri ile doğrudan ilintilidir. Sertleşen pazar çekişmesi sebebi ile finans alanında güvensizlik ortamının oluşması, kredi olanaklarının daralması yatırımcıların güvenli limanlara yelken açmalarına, tüketicilerin marjinal harcamalardan uzaklaşmasına sebep olmaktadır. Uluslararası ölçekte de rezerv para biriminde izlenen daralma politikası sebebi ve olası geniş ölçekli finans kriz beklentisi ile güvenli rezerv olarak değerlendirilen altına talep, yüksek oranda artmaktadır.

ALTIN REZERVLERİNDE VE TALEBİNDE KESKİN ARTIŞLAR

Dünya Altın Konseyi'nin 2023 ilk çeyrek raporu da bu artışın sürdüğüne işaret etmektedir. Yukarıda belirttiğimiz koşullar ve emperyalist merkezlerdeki parasal politikalar nedeniyle Türkiye gibi ülkelere yabancı sermayenin gelişinin yavaşlaması, iç dolaşımda ise tasarruf sahiplerinin altına veya dövizde yönelmesi sebebi ile Merkez Bankası'nın da altın talebi artmaktadır. Kur Korunmalı Mevduat politikasıyla ya da politika faizinin azaltılmasıyla açıklanmaya çalışılsa da Türkiye'deki yabancı sermayenin azalmasındaki temel sebep uluslararası koşullar ve Fed merkezli parasal politikalarlardır. 2023 ilk çeyreğinde en çok altın alımı yapan 3 ülke arasında Türkiye de bu sebeple yer almaktadır. Ancak rezervde yapılan sınırlamalar sebebi ile içeride yoğun biçimde altın satışı da yapılmakta, bu koşul ile alım yapılmakta, güvenli yatırım arayışındaki yatırımcılara bu rezerv dahi yeterli gelmemektedir.

Bu aşamada yer yer gündemden düşse de ve Fed tarafından faiz politikalarında risk sebebi ile daha yumuşak adımlar atılsa da uluslararası çapta bir finans kriz tehlikesi henüz devam etmektedir. Bu riskler ile altına talep doğru orantılı olarak artmaktadır. Öyle ki Fed'in son faiz artışı kararı ile birlikte altının ons birimi üzerinden fiyatı tüm zamanların rekorunu kırarak 2080 doları bulmuştur.

OLASI KRİZİN SINIRLARI

Emperyalist Kapitalist sistemin neredeyse sürekli bir kriz döngüsünün içerisinde oluşu, her krizin başkaca alanlarda krizleri tetikleyici oluşu son on yılların yapısal bir olgusudur. Emperyalist çekişmenin şiddetlenmesi ve çelişkilerin derinleşmesi krizlerin şiddetini doğrudan etkilemektedir.

Özellikle Avrupa merkezli enerji krizi, tedarik zincirindeki kırılmaların etkileri ve olası yıkıcı dalgaları bir finans ve bankacılık krizinde ne gibi sonuçlar ile karşılaşılacağına dair ipuçları vermektedir. Finansal alandaki parasal daralma politikaları ile krize önlem alınmadığının genel kabul görmesi, krizin önlemediği fikrinin güçlenmesi ve enflasyon ile birlikte istihdamda dünya çapında ciddi bir ilerlemenin olmayışı sistem açısından en iyi ihtimalle yakın gelecekte görünümün değişmeyeceğine işaret etmektedir. Emperyalizm koşullarında, banka sermayesi, sanayi ve diğer alanlardaki sermaye ile iç içe geçmiş durumdadır. Bu da herhangi bir alanda özellikle de bankacılık alanında yaşanan bir krizin, diğer ekonomik alanları etkilememesinin düşünülmeceğini gösterir.

Emperyalist-kapitalist sistemin pandemi ve Rusya'nın Ukrayna işgalinde açıkça görüldüğü üzere oldukça kırılan ve çürümüş bir yapıda oluşu, ileri derecede birikmiş risklerin her an büyük sorunlara neden olacağını göstermektedir. Emperyalizm, olası yıkıcı süreçler karşısında bu talan ve sömürü sistemini yamamaya devam ediyor olsa da dünya halkları bu krizlerin faturasını ödemek zorunda kalmaktadır. Çok daha fazla insan, çok geniş yığınlar bu faturaya boyun eğmek zorunda bırakılmaktadır. Milyarlarca insan çok daha ağır koşullarda yaşama tutunmaya çalışmak zorundadır. Ağır sömürü koşullarında emperyalizmin bu krizleri aşmasına "yardım" etmeye zorlanmaktadır. Kuşkusuz bu sonsuz bir katlanma, tahammül etme olmayacaktır. Direnmeye, karşı koymaya, itiraz etmeye, mücadele etmeye ve savaşılmaya zorlanan geniş yığınlar söz konusudur. Elbette bu şartları doğru kavrayan devrimci önderliklerin de gelişmesi söz konusu olacaktır. Kurtuluşun kendi ellerinde olduğunu öğrenmeye açık geniş yığınlar için kurtuluş yolunun daha güçlü aydınlatılmasına ihtiyaç olduğu gün gibi ortadadır.

Leyla Halid NESİLDEN NESİLE MÜCADELE EDİYORUZ

İşgalci İsrail ordusunun Gazze'ye yönelik saldırıları günler boyunca devam etti. Saldırıları, 87 gündür açlık grevini sürdüren Filistinli tutsak Kadir Adnan'ın hayatını kaybetmesinin ardından başladı. Filistinli tutsağın hayatını kaybetmesinin ardından Gazze'den İsrail'e roketli eylemler düzenlendi. Bu eylemlerin ardından işgal ordusu Gazze'ye büyük çapta saldırılar düzenledi. Saldırılarda en az 30 Filistinli katledildi, yüzlercesi yaralandı.

Bu gelişmelerin yaşandığı gerilimli ortamda Filistin direnişi de kendisini var etmeye devam ediyor. İşgalin sürdüğü, saldırıların genişlediği bir süreçte Leyla Halid'in red'e verdiği söyleyişi paylaşıyoruz.

Bölgesel güç dinamiklerinde bir değişim görüyor musunuz?

Leyla Halid: Biliyorsunuz, halkımız ilk İntifada'yı başlattı ve taş kullandılar; çünkü kullanacak başka bir şeyleri yoktu. Tüm dünya bizi duydu ve şu soruyu sormaya başladı: "Neden?" Ve bu mücadelenin gerçeklerini görmek için ziyarete geldiler. Bazıları, Güney Afrika'dan gelenler, Güney Afrika'daki Apartheid'in İsrail'de gördükleri Apartheid'dan daha az faşist olduğunu söylediler. Aynı zamanda, Ukrayna meselesi nedeniyle dünyanın değişmekte olduğunu düşünüyorum. Rusya, Çin, Hindistan ve Latin Amerika, ABD ve Avrupalı destekçilerinin aleyhine dönüyor. Mesele, başka bir halk tarafından işgal edilmesi. Nasıl olur da 20. yüzyıldaki en uzun

sömürgeleştirmeyi kabul edebilirler? Özellikle de şimdi 21. yüzyıldayız.

BM'nin 194 sayılı kararına göre mültecilerin geri dönmesi şartıyla demokratik bir devlet kurmak için bir çözüm önerdik, bu bizim hakkımız. Ancak şu anda dünya, özellikle de Batı, ilgilenmiyor. Çünkü Amerika Birleşik Devletleri dünyanın öbür ucunda olanlardan korkuyor.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra değişiklikler oldu. İki blok vardı: Amerika Birleşik Devletleri ve Batı'daki kapitalistler ve diğer tarafta Sovyetler Birliği. Şimdi bu savaşla birlikte üçüncü bir dünya savaşı gibi. Yani dünyada değişiklikler olacak ve biz bundan bir fayda sağlayabileceğimizi düşünüyoruz çünkü; adaletsizlik hüküm sürmez.

Şizce yakın gelecekte yeni bir İntifada yaşanması olası mı?

Leyla Halid: Biliyorsunuz, bu şu anda bir İntifada ama farklı bir şekilde. İnsanlar kendilerine devam etme gücü veren araçlara sahipler ve şimdi bu bir İntifada. Burada silahlı gruplar var, orada gruplar var ve kendi aralarında şehirleri koordine ediyorlar. İlki Cenin'deydi ve katliamlar Cenin'de devam ediyor. Şimdi Nablus'ta da başka bir grup var, Areen al-Asoud ya da Aslan İni. Bu, sesimizi yükseltmenin ve İsrail'le yüzleşmenin yeni bir yolu haline geldi. Artık farklı şehirlerde gruplar var ve İsraililer bundan hoşnut değil.

Yani, hapishanelerdeki tutsaklara ne

olduğuna bakın. Onlara gaz bombalarıyla saldırıyorlar ve savaşacak hiçbir şeyleri yok. Şu anda askeri hapishanelerde 5.000'den fazla tutsak var ve bu sayı her geçen gün artıyor. Mahkûmlar, gardiyanlar tarafından sürekli saldırıya uğradıklarında açlık grevine başlıyorlar. Bu da İsrail'in dünyadaki imajını etkileyecektir. Bu aynı zamanda hapishanelerde de bir İntifada'nın başlangıcı olacaktır.

Toprak sorunu ve 1948'in mirası, işgal altındaki Filistin'deki mevcut gerginlik için ne kadar önemli?

Leyla Halid: Filistin sorununun temel meselesi toprak ve bu topraklar üzerinde kimin egemen olduğudur. Aynı zamanda insanlar ve onların Filistin'e dönüşü temel meselelerdendir. Bu yüzden her yıl bu toprakların Filistinliler olarak bizden çalındığını ilan etmek için Toprak Günümüz var. İsraililer bu toprakları sadece işgal etmekle kalmayıp Filistinlilerden çaldıklarını da kabul etmek istemiyorlar.

Peki şimdi konu anlatı, bu dava için doğruyu kim söylüyor? Öncelikle ayaklanmalar, farklı ayaklanmalar ve 1967'de İsrail'in Suriye'den Golan Tepeleri ve Mısır'dan Sina da dahil olmak üzere tüm Filistin'i işgal etmesi hakkında.

İsrail hâlâ topraklarımız üzerindeki haklarımızı inkâr ediyor. Filistin'e geri dönme hakkımızın Birleşmiş Milletler'in 194 sayılı kararı ile garanti altına alındığını düşünüyoruz ki bu karar aslında İsrail'in Birleşmiş Milletler'de

uluslararası toplum tarafından tanınması için bir koşuldu. Filistin'den zorla kovulan Filistinlilerin geri dönüşünü kabul etmek.

Güçler dengesi nedeniyle, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra İsrail Birleşmiş Milletler tarafından tanındı ve şu anda bir devlet ve mülteciler hâlâ sürgünde. Dolayısıyla, bu temel meseleleri ele almazsak, topraklarımızdan, yani Filistin topraklarından kovulduğumuza dair anlatımdan söz edemeyiz. Yine de mülteciler oraya geri dönmeyi dört gözle bekliyor. Hepimizin, tüm Filistinlilerin geri dönmesine izin verilmiyor, ben ve ailem de dahil olmak üzere.

Size şunu söyleyeyim, siyonistler topraklarımızı almak için çok çalıştılar. Filistin'e siyonist göçe karşı 1948'den önce ayaklanmalarımız oldu. Bizim sorunumuz Yahudilerle değil, Filistin'de daha önce de Yahudiler vardı. Onlar Filistinliydi. Bu işgalden önceydi, 1948'de Filistinlilere karşı yapılan ve onları evlerinden çıkarmaya zorlayan saldırıdan önceydi.

Medyanın Filistinlileri temsiline bakış açınız nedir?

Leyla Halid: Batı medyası katil bir imparatorluk tarafından kontrol ediliyor. Güçlü bir medya, sadece bu bölgede, özellikle de Filistin'de neler olup bittiğine dair gerçekleri gizliyor. Filistinliler kendi topraklarında yaşayan insanlar olarak değil, düşman olarak görülüyor. İster Gazze Şeridi'nde, ister Batı Şeria'da, ister 1948'de

işgal edilmiş topraklarda olsun, bize düşman muamelesi yapıyorlar.

Bizimle demografik bir sorun olarak ilgileniyorlar. Filistinlileri tanımlama biçimleri bile! Biz bir yumruyuz. Biz bir halk değiliz. Aynı zamanda medyada gördüğümüz: Tel Aviv'de yüz binler halinde gösteri yapanlardan hepsi, işgali durduralım diyecek bir kişi bile bulamazsınız. Bu şekilde düşünen hiçbirini bulamazsınız. Yargı sistemindeki değişiklikler için gösteri yapıyorlar ama hepsi bize karşı; hükümetleri ve kültürleri, Filistinlileri her zaman İsrail için bir tehdit olarak düşünmek üzere şekillenmiş. Neden? Filistin'de her gün insanları kim öldürüyor? Her gün insanları tutukluyorlar, evleri yıkıyorlar ve arazilere el koyuyorlar. Geçen ay Akabe ve Şarm El-Şeyh'te şiddet seviyesinin düşürülmesini görüşmek üzere iki toplantı yapıldı. Bu toplantılar Amerikalılar, İsrail, Mısır, Ürdün ve Filistin Yönetimi arasında yapıldı. Daha sonra Hawara'da ne oldu? Ateş altındaydı ve bu faşist İsrail hükümetinden bir bakanın Hawara'nın tamamen yok edilmesi çağrısında bulunduğunu duyduk.

İsrail güçlerinin Netanyahu karşıtı göstericilere muamelesini ve Filistinli göstericilere muamelesiyle nasıl kıyaslıyorsunuz?

Leyla Halid: Polise onları vurma emri verilmedi, sadece gözaltına alma emri verildi, evet, ama asla ateş etme emri verilmedi. Bu, bazı polislerin yaralandığını ama onlara ateş etmeyeceklerini açıkladıkları zaman bile böyleydi. Tabii ki ateş etmemeliler. İsrail'de bile bunu yapmamalılar çünkü insanlar bu konularla ilgili gösteri yaptıklarında bunu yapmaya hakları var. Bence şu ana kadar yaşananlar Başbakan Netanyahu'yu fikrini değiştirmeye zorladı ama manevra yapmıyordu, "Reformları durduracağım" demedi, erteleyelim dedi ve bundan kazançlı çıkmak, İsrail'deki farklı partilerle diyalog kurmak istiyor. Soruya geri dönecek olursak, Filistinlileri sadece bir tehdit olarak görüyorlar. Bu olay yaşanırken gerçek bir tehditti ama bunu farklı bir yöntemle karşıladılar.

Batı Şeria'daki silahlı direnişin bu yıl neden arttığını düşünüyorsunuz?

Leyla Halid: Bir Filistinli, kontrol noktaları dışında bir yerden başka bir yere gidemiyor. Bazen öğrenci olarak üniversiteye gidemeyeceği, çalışamayacağı ya da evine dönemeyeceği söyleniyor. Bu gençler, genç nesil, üniversiteye gittiklerinde tutuklanabiliyorlar, sonra serbest bırakıldıklarında iş bulmak zorunda kalıyorlar,

okuduktan sonra bile, genellikle hiçbir yol olmadığını görüyorlar. Bu yüzden de dünyadaki devrimin yolundan gidiyorlar.

Tarih boyunca ana akım mücadele aracı silahlı mücadele olmuştur. Vietnam'da ne oldu? Amerika Birleşik Devletleri tüm Vietnam'ı yok etti ama onlar kararlıydı. Bu bir Filistin icadı değil, silahlı mücadele dünyanın her yerinde insanların işgal edildiği ya da baskıcı hükümetler tarafından kontrol edildiği her yerde vardı. İnsanlar hakları için savaşmak istiyorlar. İsraililer şimdiye kadar pek çok evimizi yakmış olabilirler, insanları kontrol noktalarıyla kontrol ediyorlar ve insanlar evlerinden çıkamıyor, dışarı çıkamıyor ve evlerine geri dönemiyorlar. Ayrıca bu yerlerde onları taciz ediyorlar. Kudüs'ü cehenneme çeviriyorlar. Orada hayat cehenneme dönmüş durumda, her gün insanları tutukluyorlar, geceleri uyurken saldırıyorlar. Özellikle Ramazan ayında camiye gitmelerine izin vermiyorlar. Yani insanların savaşmaktan başka yapacak bir şeyleri yok. Saldırıya uğradığınızda temel şey budur, kendinizi savunmak istersiniz. Yani size saldıran kişiye zarar verebilecek her türlü araçla kendinizi savunursunuz.

Bu durumda, Filistin'i işgal edenler ve onların hükümetleri, kurulduklarından bu yana bize sayı olarak davrandılar. Tıpkı Nazilerin kendi ırklarının saf olduğuna inanarak diğerlerine davrandıkları gibi, siyonistler de bize böyle davranıyor ve sanki Tanrı'nın bir emlak şirketi varmış gibi, Tanrı'nın kendilerine toprak vadettiğine inanıyorlar. Bu fikirler, Holokost'ta öldürüldükten sonra insanların kendilerini cesur bir yol izliyormuş gibi hissetmelerini sağlamak için kullanılıyor. Batı'daki insanları eğitmek için kullandıkları hikâyede bu ve genel olarak ABD ve Batı tarafından desteklenen bir anlatı. Bu ırkçı cinayetleri bir daha asla görmek istemediklerini iddia ediyorlar ama sonra İsrail Maliye Bakanı Bezalel Smotrich İsrail hükümetine Filistin kasabası Hawara'yı yakma çağrısı yaptığında neler olduğuna bakın. Bunu Fransa'da söyledi. Fransızların tepkisi ne oldu? Sadece hoşlarına gitmediğini söylediler ama küçük bir köyün yakılması ve yeryüzünden silinmesi gerektiğini söyledikten sonra bakanın konuşma şansını reddetmediler. Bu adaletsizlik farklı ülkelerde hâlâ hoş görülüyor ve biz destekçilerimize, ilerici insanlara gitmek zorundayız çünkü; onlar bizim acımızı, ıstırabımızı hissediyorlar. Bu konuyu ele almanın mesajımızı onlara yaymaktan başka bir yolu yok, çünkü desteğimiz için beyanat satın ala-

mayız. Kudüs'te, Şeyh Cerrah'ta ya da Gazze'de tek bir evi bile özgürleştiremeyiz. Bunu kabul edemeyiz çünkü; karşımızda gerici ve faşistler var.

Bu İsrail hükümetini öncekilerden farklı kılan nedir?

Leyla Halid: Tüm hükümetler faşist ama bu hükümet en faşist olanı. Bu hükümete karşı olan İsraililer bile bunun bir tehdit olduğunu söylüyor. Pek çok ses, pek çok gazeteci, hükümetin İsrail için bir tehdit olduğundan bahsetti. Daha önce dışarıdan gelen tehditlerden bahsediyorduk, şimdi test içeriden geliyor ve daha önce belki de bir iç savaşa ulaşmak üzereydiler, ancak ne zaman bu sorunları yaşasalar, bakın, İran tehdidimiz var, Filistin tehdidimiz var, Hizbullah'ımız var diyorlar, bu yüzden birleşiyorlar.

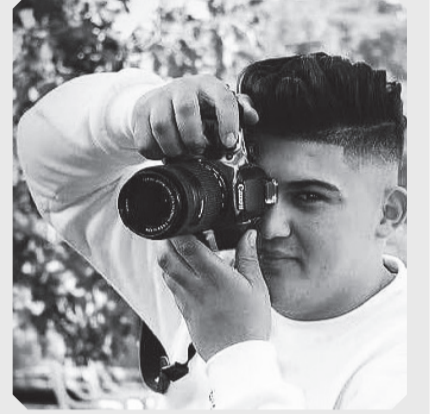
İsrail hükümetinin daha fazla genişleme planları olduğunu düşünüyor musunuz?

Leyla Halid: Bence siyonist proje sadece Filistin için değil. İsrail Maliye Bakanı Bezalel Smotrich Fransa'daydı. Elinde Ürdün'ü İsrail'in bir parçası olarak gösteren büyük bir harita vardı ve Ürdünlüler buna çok kızdı, hatta Parlamento buradaki hükümetten İsrail Büyükelçisini görevden almasını istedi ama bunu yapmadılar. Bence şu anda tüm mesele kimin kazanacağıyla ilgili, ülkemiz, topraklarımız ve şu anda yitirdiğimiz evlerimiz üzerindeki haklarımız için savaşmaktan başka bir seçeneğimiz olmadığını düşünüyoruz. Siyonist proje Kudüs'ü bir Yahudi şehri haline getirerek Filistinlileri kovmak üzere tasarlandı. Tıpkı yerleşimcilerin Şeyh Cerrah'taki evlerini almaya geldiklerinde ve bazılarını aldıklarında olduğu gibi. İsrail'de kimse bir şey söylemedi.

Bence tarih boyunca, büyük meselelerde, insanların mücadelelerinin hedeflerine ulaşması için zamana ihtiyaçları vardı. İşte bu yüzden nesilden nesile mücadele ediyoruz. Durmadık. Terörist bir rejim ve apartheid rejimi altında olduğumuz için asla durmadık. Apartheid kelimesi daha önce hiç konuşulmuyordu ama şimdi ana akım haline geldi. Şimdi, İsrail hükümetlerinin bazı liderleri, "Arapların bir kısmının kalmasına izin vermemiz bizim büyük hatamız" diyor. Bence tek yol, saldırarak, topraklara el koyarak ve daha fazla yerleşim yeri inşa ederek baskıyı sürdüren faşist İsrail hükümetleriyle yüzleşmektir.

*Bu röportaj <https://thered.stream/sitesinden> alınmıştır.

Nablus'ta 1 Filistinli katledildi

İşgalci İsrail, 15 Mayıs 2023 Pazartesi sabahı işgal altındaki Batı Şeria şehri Nablus'ta bir Filistinli genci vurarak katletti.

Filistin Sağlık Bakanlığı, 22 yaşındaki Saleh Sabra'nın işgal altındaki Nablus'ta İsrail ordusu tarafından göğsünden vurulmasının ardından öldürüldüğünü doğruladı. Sağlık Bakanlığı yaptığı açıklamada, başka bir Filistinli gencin İsrail'in açtığı ateş sonucu yaralandığını ekledi.

Pazartesi sabahı erken saatlerde İsrail birlikleri, katledilen Filistinli Abdelfatah Kharousha'nın evini yıkmaya hazırlanıyordu. İsrail güçlerinin birer gazı atması sonucunda Filistinli gençlerle çatışma çıktı. Filistinli yetkililer, İsrail işgal ordusunun Mayıs 2022'nin başından bu yana 50 Filistinliyi katlettiğini doğruladı, bunların 33'ü İsrail'in Gazze'ye yönelik son saldırısı sırasında gerçekleşti. 33 Filistinli, Filistinli tutsak Kadir Adnan'ın 87 gündür sürdürdüğü açlık greviyle hayatını kaybetmesinin ardından başlayan saldırılarda katledilmişti.

Kadir Adnan'ın hapisanede hayatını kaybetmesinin ardından Filistin direnişi tarafından İsrail'e roketli eylemler düzenlenmişti. Bunun üzerine işgalci İsrail ordusu Gazze'ye yönelik saldırılar başlatmıştı. Bu saldırılar sonucu 33 Filistinli katledildi, yüzlercesi yaralandı.

(HABER MERKEZİ)

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Haydar Çakmak: Haydar Çakmak, Mazgirt Dilanoğlu'nda doğdu. Dersim'de Bakıl Ağa denilen bir muhbirin ihbarı sonucu Pax yöresinde düşmanla girdiği çatışmada 11 Mayıs 1981 tarihinde ölümsüzleşti. Şehit düşmesine neden olan Bakıl Ağa, Halk Ordusu tarafından ölümle cezalandırıldı.

Ahmet Yavuz: 1952 yılında Dersim/Mazgirt - Marekirank köyünde doğan Ahmet Yavuz, ailesinin ekonomik sıkıntılarından dolayı ilkokuldan sonra çalışmak zorunda kaldı. 1976 yılında Proletarya Partisi düşünceleriyle tanışan Ahmet Yavuz, İstanbul'da işçi ve semt faaliyetlerinde aktif görev aldı. Kendisi ile beraber özeleştirilerek Proletarya Partisi saflarına katılmak isteyen Terzi Ahmet ile beraber 12 Mayıs 1981 yılında Dersim Mazgirt-Goman köyü Çevlik mevkiinde ihbar sonucu bir pusuya düştüler. Terzi Ahmet çatışma sırasında Peri suyu na atladı ve boğularak ölümsüzleşti. Ahmet Yavuz ise yaralı olmasına rağmen, "teslim ol" çağrılarına son mermisine kadar yanıt vererek çatıştı ve ölümsüzleşti.

SEKERMAN ŞEHİTLERİ

Dersim'in Mazgirt ilçesinde 12 Eylül 1980 AFC döneminden 12 Mayıs 1992 yılına dek düşmanla bağlantısını kesmeyen iş birlikçi Muhtar Kemal, Halk Ordusu birliğinin almış olduğu karar doğrultusunda cezalandırıldı. Başarıyla tamamlanan bu eylem sonrasında gerilla birliğinin birkaç gün sonra operasyonda olan düşman güçlerince yerleri tespit edildi. Gerillalara roket ve bomba saldırısı düzenlendi. Bu saldırı sonucu Halk Ordusu gerillalarından Gürsel Çelebi yaralı ele geçirilerek işkencede katledilirken, Gülseren Ağgül çatışmada ölümsüzleşti.

Mehmet Yaşar: 1989 yılında gerillaya katılan Mehmet Yaşar Halk Ordusu'nun komutanlarındandı. Dersim Nazimiye'de Çakaran Deresi'nde çıkan çatışmada 14 Mayıs 1992'de ölümsüzleşti.

Hasan Tanrıverdi: Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle Berlin'de tanıştı. ATİF Türkiyeli İşçiler Derneği'nde Yönetim Kurulu üyeliği yaptı. Hasan Tanrıverdi geçirdiği ani beyin kanaması sonucu 17 Mayıs 1992'de yaşamını yitirdi.

Emel Kılıç: Aile çevresinde devrimci düşüncelerle tanıştı. Erzincan Hemşirelik Meslek Lisesi'nde okurken Kürdistan Bölge Komitesi altında örgütlü

yaşama başladı. Erzincan'da Proletarya Partisine yönelik yapılan bir operasyonda tutsak düştü. Erzurum Hapishanesinde 7 ay tutsak kaldı. Gerilladaki sağlıkçı ihtiyacı doğrultusunda 2000 yılında Halk Ordusu saflarında çok istediği gerillaya katıldı. Her ne kadar ilk başlarda sevmese bile Umud il yoldaştan boşalan sağlıkçılık görevini üstlendi. 16 Mayıs 2003'te çıkan çatışmada şehit düştü.

Armenak Bakırcıyan: Halk arasında Orhan Bakır olarak da bilinen Armenak Bakırcıyan, Ermeni milliyetine mensuptur. Ermeni halkının yaşadığı acıları, katliamları, sürgünü bilerek mevcut sisteme başkaldırmış; ancak proletaryanın kurtuluşunun kendi ulusuna da özgürlük getireceğine inanmıştır. 1953 Diyarbakır doğumludur. İlkokulu bitirdikten sonra ailesiyle birlikte İstanbul'a yerleşti. Proletarya Partisi'nin kadrolarından olan Armenak Bakırcıyan, halk arasında çok sevildi ve ölümünden sonra da adı sıklıkla anılmaya devam etti. Eylem için gittiği İzmir'de yakalanıp Buca Hapishanesine götürülünce kararlılığından asla taviz vermedi. Böylesine değerli bir komünisti zindanlarda bırakmama karar veren Proletarya Partisi, hastaneye giderken kendisini düşmanın elinden kaçırdı. Daha sonra Türkiye Kürdistanı'nda faaliyet yürütürken bir polis komiserini cezalandırmak için gittiği Elâzığ Karakoçan'da kurulan pusu sonucu çıkan çatışmada 12 Mayıs 1980'de şehit düştü.

Erdoğan Yalçingil: İstanbul Teknik Üniversitesi Temel Bilimler Yüksek Okulu 2. sınıf öğrencisi iken 29 Mayıs 1976 tarihinde faşistlerin sınıfı basarak açtıkları yayılım ateşi sonucunda ölümsüzleşti.

Cihan Çelebi: 1950 Dersim Mazgirt'e bağlı Tecer köyünde doğan Cihan Çelebi, Mecidiyeköy Lisesi'nde okuduğu yıllarda Proletarya Partisi ile ilişki kurdu. 1980'in 27 Mayıs'ında MHP İstanbul Sarıyer İlçe Başkanı faşist Salih Akyıldız, yanında iki koruma polisi, bir koruma bekçisi ve bir faşisti olarak Kireçburnu Ömürtepe'deki kahveleri bastı, halka kimlik sorup, tehditler savurdu. Cihan Çelebi, halka yapılan bu zulüm karşısında belindeki silaha sarılarak faşistlerin üzerine yürüdü. Karşılıklı çıkan çatışmada faşistlerden biri yaralanırken Cihan Çelebi de bashedan aldığı kurşun yaraları sonucu ölümsüzleşti.

Medet Özbadem: Urfa Siverekli olan

Medet Özbadem, Proletarya Partisinin düşünceleriyle yine memleketi olan Siverek'te tanıştı ve orada faaliyet sürdürmeye başladı. Siverek Halk-Der'in üyesiydi. Medet Özbadem'in tutsak bulunduğu Diyarbakır 5 No'lu zindanlarında yakalandığı tüberküloz hastalığı, bilinçli olarak tedavi edilmeyle ölüme terk edildi. 20 Mayıs 1983'te Diyarbakır zindanında yakalandığı hastalıktan kurtulamayarak ölümsüzleşti.

HASANPAŞA KATLIAMI

1980 sonrasında Tuzla katliamıyla başlayan yargısız infazlar dizisinde önemli bir halkaydı Hasanpaşa katliamı. 19 Mayıs 1991'de Kadıköy Hasanpaşa'da gece 23.00 sıralarında Proletarya Partisi üyesi İsmail Oral, Proletarya Partisi militanı Hatice Dilek ile birlikte Hatice Dilek'in oğlu Özgür Cihan'ın tanıklığında katledildi. Kamuoyunda "Anti Terör Yasası" olarak lanse edilen, özünde ise devlet terörünün yasallaşması demek olan faşizm yasaının yürürlüğe girmesi ile birlikte işkenceciler kanlı planlarını uygulamaya koydular. Burjuva feodal basın, katliamdan sonra manşette verdiği haberlerde "ölüm timi ele geçirildi", "çatıştı öldü", "teslim ol çağrısına ateşle karşılık verdi" vb. yalanlarıyla burada da katliam ortaklığı görevini layıkıyla yerine getirdi.

"GÜCÜNÜZ YETİYORSA SİZ TESLİM ALIN"

28 Mayıs 1991'de Elâzığ Palu'da faşist TC güçleri ile çıkan çatışmada Refik Yaşar, Yusuf Ekinci, Yaşar Sağdıç, Kumriye Cihan isimli gerillalar şehit düştüler. Askerlerin "teslim ol" çağrılarında Dr. Kenan'ın "Biz TIKKO gerillasıyız. Gücünüz yetiyorsa siz gelin teslim alın." sözleri hafızalara kazındı.

Ali Ekber Atmaca: 12 Eylül öncesi ve sonrası Halk Ordusunun yaptığı çeşitli eylemlerde yerini aldı. Bundan dolayı çevresinde "Eşkiya" diye tanınır artk. 1992 yılında bir görev için gittiği Şavşat'ta yakalandı. Artvin Alay Komutanlığında görev yapan faşist Mehmet Sezbillabban tarafından 23 Mayıs'ta işkencede katledildi.

BULANCAK ŞEHİTLERİ

Bülent Ertürk: Koçgiri'nin isyan geleceğini barındıran Ertürk, devrimci demokrat bir çevrede yetişti. Proletarya Partisi taraftarıyken Çankırı eylemine yardım ettiği gerekçesiyle tutsak düştü. Eskişehir Hapishanesinde haklarını almak için yoldaşı Kemal Ertürk ile birlikte ölüm orucuna başladı. Ölüm orucunun zaferle sonuçlanmasından sonra Nevşehir Hapishanesine konuldu. Daha sonra 19 Aralık operasyonu ile Sincan F tipi Hapishanesine götürüldü ve oradan tahliye edildi. Zindanlarda faşizmin yüzünü daha iyi tanıyan Bülent Ertürk, dışarıya çıktığında hiç tereddüt etmeden müca-

delenin en ön saflarında yer almak isteyip, 2001 baharında gerillaya katıldı. Bülent Ertürk ölümsüzleştiğinde Proletarya Partisi militanı, Halk Ordusu birim komutanlarından, üçüncü mıntıka komutanlık üyesiydi.

Murat Arıcak: Mühendislik Fakültesinde okurken Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle 1993 yılında Kom-somol aracılığıyla tanıştı ve örgütlü yaşama katıldı. Bu süreçte okulunu bitirip maden mühendisi oldu. Marmara Bölge Komitesi altındaki değişik alanlarda görev aldı, daha sonra 1999 yılında Halk Ordusuna katıldı. Gerilla mücadelesinde zorlukları aşmada kararlı ve ısrarlı bir duruş sergiledi. Düşmanla defalarca çatışmaya girdi ve düşmana kayıplar verirdi. 22 Mayıs 2003'te Giresun'un Bulancak ilçesinde TC ordusu ile girdiği çatışmada yoldaşı Bülent Ertürk ile birlikte ölümsüzleşti.

PALU ŞEHİTLERİ

Elâzığ Palu kırsalında faaliyet sürdüren Halk Ordusu gerilla birliği, 20 Mayıs 1987 tarihinde bir ihbar sonucunda devlet güçleri tarafından kuşatıldı. Uzun süren çatışmaların ardından Proletarya Partisi Genel Sekreteri Kazım Çelik ve Parti üyeleri Hıdır Aykır, Müslüm Emre, Cihan Taş ve Ali Kayadoğan ölümsüzleşti.

Eyüp Güllen: Proletarya Partisi ile yüksek öğrenim için gittiği Eskişehir Anadolu Üniversitesinde tanıştı. '93 yazında Halk Ordusunun bir savaşçısı olarak başladığı gerilla yürüyüşünü '94 11 Mayıs'ında Dersim Mazgirt Dinar Köprüsü'nde bir kaza sonucu yoldaşlarına devrederek tamamladı.

Özcan Eşigül: Karşılıklı olan Özcan Eşigül, 1980 yılında lise yıllarında Edirne Uzunköprü'de şehit düştü. Özcan Eşigül ölümsüzleştiğinde Proletarya Partisi militanıydı.

Hıdır Oğur: 2004 yılında Halk Ordusuna katılma isteğinde bulunan Hıdır Oğur 2005 yılında yıllardır uzak kaldığı dağlara tekrar döndü. 2006 yılında bazı sorunlardan kaynaklı, PKK gerillalarının yanında misafir olarak kaldı. Bu süre zarfında Proletarya Partisi'yle olan bağı geçici olarak koptu. Ancak her fırsatta "sorunlarımı partimle çözeceğim" yaklaşımı içinde oldu. Tekrardan görüşme olanaklarının olduğu bir dönemde PKK gerillası Mahmut Polat ile beraber bir görev için gittiği kendi köyü olan Uskex'te bir ihbar sonucu kaldıkları ev kuşatıldı. Düşmanın saatlerce süren "teslim ol" çağrılarında Mahmut Polat ile beraber silahlarıyla yanıt verdiler. Düşman, teslim olmayacağını anladığı iki gerillanın bulunduğu evi önce lav silahlarıyla vurmuş, sonrasında ateşe verdi. Son mermilerine kadar direnen Hıdır Oğur ile Mahmut Polat 27 Mayıs 2007 tarihinde ölümsüzleşti.

Partizan'dan 6 kişinin tutuklandığı operasyona dair açıklama

Partizan son polis operasyonuna dair açıklama yayımladı.

6 Mayıs günü Partizan'a yönelik operasyonda 13 kişi gözaltına alınmıştı. Aralarında Partizan okurlarının da olduğu 6 kişi tutuklanmıştı. Partizan, faşist saldırılara karşı devrimci dayanışma dileklerini ileten kurumlarla omuz omuza olmanın onuru yaşadığını belirtti.

Partizan "Halkın çıkarlarını kararlılıkla savunalım, tutuklanan yoldaşlarımızın, dostlarımızın taşıdığı bayrağı yükseltmeye devam edelim..." diyerek mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı.

"Mücadele Etmekten Vazgeçmeyeceğiz. Tutsak Yoldaşlarımızla, Dostlarımızla Mücadele Bayrağını Yükseltmeye Devam Edeceğiz" başlığıyla yayımlanan açıklamanın tamamı şu şekilde:

"Seçim öncesi başta Yeşil Sol Parti'ye olmak üzere devrimci demokratik örgütlere düzenlenen saldırıların so-

nuncusu Partizan'a yapıldı. Partizan faaliyetçilerine, okurlarına yapılan bu saldırının, diğer saldırılar gibi bütün devrimci ve demokratik harekete yönelik olduğu açıktır. Bunun farkında olan, tavır koyan ve dayanışma açıklaması yapan tüm dostlarımızla bu süreçte omuz omuza olmanın onurunu yaşadık. Devrimci dayanışmanın önemini ve bir zorunluluk olduğunu somutlaştıran bu pratiğin yarattığı umudu büyüteceğiz...

"Partizan'a yönelmiş bu saldırının son olmadığından hiç şüphemiz yok. Mücadele sürdükçe saldırılar, gözaltılar, tutuklamalar kaçınılmazdır. Bunlara daima hazırız. Bunlarla baş edecek güce, bilince dün sahiptik, bugün de sahibiz. Bu gücü, bu bilinci yarına taşıyoruz.

"Önceki tutuklamalar gibi bu son tutuklamalar da kararlılıkla sürdürdüğümüz devrim bilincine, zulüm ve yağma düzeninden tam kurtuluş hedefine gösterilen tahammülsüzlüğün bir sonucudur. Bu, sınıf savaşımında

daima rastladığımız doğal bir tahammülsüzlüktür. Gözaltına alınan ve tutuklanan yoldaşlarımız bunun tam bilincindedirler. Bu bilinci sahipleniyoruz. Maruz kaldıkları saldırıya karşı onlarla aynı direniş mevziinde olduğumuz kesinlikle bilinmelidir.

"Gözaltılara ve tutuklamalara neden olarak gösterilen gerekçeler gazetecilik çalışmaları, legal ve demokratik eylemler, salt bir ifadeye dayanan, soyut iddialardır. Hemen tüm yoldaşlarımız evlerinden kapıları kırılarak, korku ve endişe yaratmayı amaçlayan hareketlerle alındılar. Suçlama gerekçelerinin niteliğiyle tezat gözaltıların amacı esas olarak halk kitlelerine korku salmaktır. Kaba güç gösterisi sergileyen devlet bir kez daha devrimci-demokratik mücadele karşısında çaresiz olduğunu göstermiştir. Şiddeti tekeline almış olmak onun güvendiği yegâne dayanaktır. Bir kez daha yineliyoruz ki hiçbir güç halkın gücünden daha kudretli olamaz. Halkın çıkarlarıyla çelişkili hiçbir devlet gücü de yenilmez değildir. Tam da bu

nedenle, halkla karşı karşıya oldukları için yenilmeye mahkûmlar.

"Onlar saldırdıklarında hepimize, halkın umuduna, mücadele dinamiklerine saldırmaktalar. Onlara karşı duruşumuz da aynı içerikte olmalıdır. Hiç şüphemiz yok ki sergilenen devrimci dayanışmanın içeriği böyledir ve böyle olduğu için büyüktür, büyümeye devam edecektir. Sessiz kalmayanların sayısı çoğaldıkça, tutuklanan yoldaşlarımızın, dostlarımızın yalnız olmadıkları haykırıldıkça ve en önemlisi mücadelemizin bayrakları ellerden düşürülmedikçe düşmanlarımızın kahroluşunu izleyeceğiz.

"Tüm dostlarımızla aynı çağrışı yapıyoruz: devrimci demokratik siyasete yapılan saldırılara boyun eğmeyin. Bu siyaset kazanacaktır. Yeter ki dayanışmaktan vazgeçmeyelim. Halkın çıkarlarını kararlılıkla savunalım, tutuklanan yoldaşlarımızın, dostlarımızın taşıdığı bayrağı yükseltmeye devam edelim..."

Partizan, Mayıs 2023"

YENİ DEMOKRASİ
MÜCADELESİNİN GÜR SESİ!

OKU OKUT!

[yenidemokrasi1](#)

[ydemokrasi11](#)

yenidemokrasigazetesi@gmail.com

[yenidemokrasi](#)

[yenidemokrasi32.net](#)

Özgür Gelecek İçin Yeni Demokrasi Gazetesi Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tuba Apaydın Yayın Türü: Yaygın Süreli

Yönetim Yeri: Kamer Hatun Mah. Al Hatun Sok. No:6 Daire:3 Beyoğlu/İstanbul İletişim: 0212 534 54 76- yenidemokrasigazetesi@gmail.com

Baskı: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San. Tic. Ltd. Şti Davutpaşa Cad. Güven İş Merkezi B Blok, 1 Kat, No: 349 Zeytinburnu/İst-0212 501 21 20

Katledilişinin 50. yılında

San Olsun

İBRAHİM

Kaypakkaya

Yeni Demokrasi
gazetesi